Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 1ης Ιουνίου 2022 * [i]

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Διαδικασία εξυγίανσης εφαρμοστέα σε περίπτωση που οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης – Έγκριση, από το ΕΣΕ, καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español – Δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Άρθρα 18 και 20 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 – Εξωσυμβατική ευθύνη»

Στην υπόθεση T-523/17,

Eleveté Invest Group, SL, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα [1], εκπροσωπούμενοι από τους B. Cremades Roman, J. López Useros, S. Cajal Martín και P. Marrodán Lázaro, δικηγόρους,

προσφεύγοντες-ενάγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον L. Flynn και την A. Steiblytė, επικουρούμενους από τον J. Rivas Andrés, δικηγόρο,

και

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενου από τις J. King και M. Fernández Rupérez, επικουρούμενες από τους B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch και S. Ianc, δικηγόρους,

καθών-εναγομένων,

υποστηριζόμενων από

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τους J. Rodríguez de la Rúa Puig και L. Aguilera Ruiz,

και από

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

[1] Ο κατάλογος των λοιπών προσφευγόντων επισυνάπτεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που κοινοποιείται στους διαδίκους.

την **Banco Santander, SA**, με έδρα το Santander (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J. Rodríguez Cárcamo, A. M. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero και J. Remón Peñalver, δικηγόρους,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή με την οποία ζητείται, πρώτον, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να ακυρωθούν η απόφαση SRB/EES/2017/08 της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, της 7ης Ιουνίου 2017, περί εγκρίσεως καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español, S.A, και η απόφαση (ΕΕ) 2017/1246 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2017, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular S.A. (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15), δεύτερον, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, να αποκατασταθεί η ζημία που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες εξαιτίας των αποφάσεων αυτών και, τρίτον, να διαπιστωθεί η ακυρότητα της προσωρινής αποτίμησης και να καταβληθεί αποζημίωση,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (εισηγητή) και G. Steinfatt, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιουνίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Το νομικό πλαίσιο

1 Κατόπιν της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008, αποφασίστηκε η δημιουργία μιας τραπεζικής ένωσης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στηριζόμενης σε ένα ενιαίο, πλήρες και λεπτομερές ρυθμιστικό πλαίσιο για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, το οποίο θα ισχύει για το σύνολο της εσωτερικής αγοράς και θα περιλαμβάνει ενιαίο εποπτικό μηχανισμό και νέα πλαίσια για την εγγύηση των καταθέσεων και την εξυγίανση των τραπεζών.

2 Το πρώτο βήμα προς τη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης συνίστατο στη θέσπιση ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕΜ) με τον κανονισμό (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63). Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 του εν λόγω κανονισμού, ένας ΕΕΜ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η πολιτική της Ένωσης σχετικά με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων εφαρμόζεται με συνοχή και αποτελεσματικότητα, ότι το ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στα πιστωτικά ιδρύματα σε όλα τα οικεία κράτη μέλη και ότι αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα υπόκεινται σε εποπτεία ύψιστης ποιότητας, ελεύθερη από άλλες εκτιμήσεις άσχετες προς την προληπτική εποπτεία. Προς τούτο, ο κανονισμός 1024/2013 αναθέτει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ειδικά καθήκοντα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των

πιστωτικών ιδρυμάτων, με σκοπό να συμβάλει στην ασφάλεια και την ευρωστία των πιστωτικών ιδρυμάτων και στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης και σε κάθε κράτος μέλος.

3 Εν συνεχεία, εκδόθηκε η οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) 1093/2010 και (ΕΕ) 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190). Στην αιτιολογική σκέψη 1, η ως άνω οδηγία αναφέρει τα εξής:

«Η χρηματοπιστωτική κρίση έδειξε ότι υπάρχει σε επίπεδο Ένωσης σημαντική έλλειψη επαρκών εργαλείων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση μη υγιών ή προβληματικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων […]. Τα εν λόγω εργαλεία είναι ιδίως απαραίτητα για την πρόληψη της αφερεγγυότητας ή, όταν προκύπτουν περιπτώσεις αφερεγγυότητας, για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων, μέσω της διατήρησης των συστημικά σημαντικών λειτουργιών του σχετικού ιδρύματος. Κατά τη διάρκεια της κρίσης, οι προκλήσεις αυτές αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα που ανάγκασε τα κράτη μέλη να διασώσουν ιδρύματα χρησιμοποιώντας χρήματα των φορολογούμενων. Ένα αξιόπιστο πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση αποσκοπεί στην αποτροπή, στο μέτρο του δυνατού, της ανάγκης για χρήση της δράσης αυτής.»

4 Η οδηγία 2014/59 αποσκοπεί στη θέσπιση κοινών κανόνων ελάχιστης εναρμόνισης των εθνικών διατάξεων που διέπουν την εξυγίανση των τραπεζών στην Ένωση και προβλέπει τη συνεργασία των αρχών εξυγίανσης κατά την πτώχευση διασυνοριακών τραπεζών. Συναφώς, η οδηγία 2014/59 προβλέπει, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, ότι κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή, κατ' εξαίρεση, περισσότερες αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι εξουσιοδοτημένες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης.

5 Ωστόσο, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, ότι η οδηγία 2014/59 δεν οδηγούσε στη λήψη αποφάσεων σε κεντρικό επίπεδο στον τομέα της εξυγίανσης, ότι προέβλεπε κυρίως κοινά εργαλεία εξυγίανσης και εξουσίες εξυγίανσης για τις εθνικές αρχές κάθε κράτους μέλους και τους άφηνε διακριτική ευχέρεια σε ό,τι αφορούσε την εφαρμογή των εργαλείων και τη χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων προς υποστήριξη της διαδικασίας εξυγίανσης, και λαμβανομένου υπόψη, αφετέρου, ότι η οδηγία αυτή δεν απέφευγε εντελώς τη λήψη, από τα κράτη μέλη, χωριστών και πιθανόν αντιφατικών αποφάσεων όσον αφορούσε την εξυγίανση διασυνοριακών ομίλων, αποφασίστηκε η δημιουργία ενός ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης (ΕΜΕ).

6 Έτσι, το δεύτερο βήμα προς τη δημιουργία της τραπεζικής ένωσης συνίστατο στην έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

7 Η αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού 806/2014 αναφέρει τα εξής:

«Η εξασφάλιση αποτελεσματικών αποφάσεων εξυγίανσης για τις προβληματικές τράπεζες εντός της Ένωσης, καθώς και ό, τι αφορά τη χρήση κονδυλίων που διατίθενται σε επίπεδο Ένωσης, έχει ζωτική σημασία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Εντός της εσωτερικής αγοράς, η πτώχευση τραπεζών σε ένα κράτος μέλος μπορεί να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ολόκληρης της Ένωσης. Η διασφάλιση αποτελεσματικών και ενιαίων κανόνων εξυγίανσης και ισότιμων όρων χρηματοδότησης σε όλα τα κράτη μέλη είναι προς το συμφέρον όχι μόνο των κρατών μελών στα οποία λειτουργούν οι τράπεζες, αλλά και όλων των κρατών μελών γενικά, ως μέσο διατήρησης ισότιμων όρων ανταγωνισμού και βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Τα τραπεζικά συστήματα στην εσωτερική αγορά είναι σε μεγάλο βαθμό διασυνδεδεμένα, οι όμιλοι τραπεζών είναι διεθνείς και τα ιδρύματα διαθέτουν μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών στοιχείων ενεργητικού. Ελλείψει του ΕΜΕ, οι κρίσεις των τραπεζών στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στον ΕΕΜ θα είχαν ισχυρότερες αρνητικές συστημικές επιπτώσεις και στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Με τη δημιουργία ΕΜΕ θα εξασφαλιστεί μια ουδέτερη προσέγγιση όσον αφορά τη μεταχείριση των προβληματικών τραπεζών και, ως εκ τούτου, θα αυξηθεί η σταθερότητα των τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών και θα αποτραπούν οι δευτερογενείς επιπτώσεις των κρίσεων στα μη συμμετέχοντα κράτη μέλη και, με τον τρόπο αυτό, θα διευκολυνθεί η λειτουργία του συνόλου της εσωτερικής αγοράς. Οι μηχανισμοί συνεργασίας για ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα τόσο σε συμμετέχοντα όσο και σε μη συμμετέχοντα κράτη μέλη πρέπει να είναι σαφείς και να μην εισάγουν διακρίσεις, άμεσα ή έμμεσα, κατά κρατών μελών ή ομάδας κρατών μελών ως τόπου παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.»

8 Ο κανονισμός 806/2014, κατά το άρθρο του 1, πρώτο εδάφιο, έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση ενιαίων κανόνων και ενιαίας διαδικασίας για την εξυγίανση των οντοτήτων του άρθρου 2 οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, ήτοι των τραπεζών που τελούν υπό την άμεση εποπτεία της ΕΚΤ ή της εθνικής αρμόδιας αρχής στα κράτη μέλη που έχουν νόμισμα το ευρώ ή στα κράτη μέλη που δεν έχουν νόμισμα το ευρώ αλλά έχουν συνάψει στενή συνεργασία σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 1024/2013 (βλ. αιτιολογική σκέψη 15 του κανονισμού 806/2014).

9 Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι οι ενιαίοι αυτοί κανόνες και η ενιαία αυτή διαδικασία εφαρμόζονται από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), το οποίο θεσπίζεται με το άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού, από κοινού με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, στο πλαίσιο του ΕΜΕ που καθιερώνεται με τον ίδιο κανονισμό. Προβλέπεται επίσης ότι ο ΕΜΕ στηρίζεται από Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ).

10 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το Συμβούλιο Εξυγίανσης αποφασίζει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι χρηματοοικονομικού ιδρύματος εγκατεστημένου σε συμμετέχον κράτος μέλος, όταν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1.

11 Κατά την πρώτη προϋπόθεση, η οντότητα πρέπει να βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Η εκτίμηση της προϋπόθεσης αυτής πραγματοποιείται από την ΕΚΤ, κατόπιν διαβούλευσης με το ΕΣΕ, ή από το ΕΣΕ, και θεωρείται ότι πληρούται αν η οντότητα εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014.

12 Η δεύτερη προϋπόθεση απαιτεί να μην υφίσταται καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα ή με δράση των αρχών εποπτείας θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

13 Η τρίτη προϋπόθεση επιτάσσει η δράση εξυγίανσης να είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή να είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους σκοπούς της εξυγίανσης, ενώ η εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας δεν θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξή τους στον ίδιο βαθμό.

14 Το άρθρο 14 του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι οι στόχοι της εξυγίανσης είναι οι εξής: να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών· να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης· να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη· να προστατευθούν οι καταθέτες και οι επενδυτές, και να προστατευθούν τα κεφάλαια και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.

15 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, προτού αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης ή να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, το ΕΣΕ διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της ενδιαφερόμενης οντότητας από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΕ και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, και από την ενδιαφερόμενη οντότητα.

16 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση είναι αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης ή της απόφασης για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων.

17 Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης.

18 Όταν ενεργούν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, το ΕΣΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή οφείλουν να μεριμνούν ώστε να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με ορισμένες αρχές που απαριθμούνται στο άρθρο 15 του κανονισμού 806/2014, μεταξύ των οποίων καταλέγονται η αρχή κατά την οποία οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες, καθώς και η αρχή ότι κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το οικείο ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

19 Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ καθορίζει τον τρόπο εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης. Το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 απαριθμεί τα διάφορα διαθέσιμα εργαλεία εξυγίανσης, ήτοι το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων και το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.

20 Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ μπορεί επίσης να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της ενδιαφερόμενης οντότητας υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του κανονισμού 806/2014. Κατά το άρθρο 19 του κανονισμού 806/2014, μια δράση εξυγίανσης μπορεί επίσης να συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης ή τη χρησιμοποίηση του ΕΤΕ.

21 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, αμέσως μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ το διαβιβάζει στην Επιτροπή. Εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του ΕΣΕ, η Επιτροπή είτε αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του καθεστώτος

εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το τρίτο εδάφιο, ήτοι τις σχετικές με την τήρηση του κριτηρίου του δημόσιου συμφέροντος ή με σημαντική τροποποίηση των πόρων του ΕΤΕ. Όσον αφορά τις τελευταίες αυτές πτυχές που υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια, εντός δώδεκα ωρών από τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους του ΕΣΕ, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει στο Συμβούλιο να προβάλει αντιρρήσεις ως προς το καθεστώς εξυγίανσης λόγω του ότι το καθεστώς εξυγίανσης που ενέκρινε το ΕΣΕ δεν πληροί το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος ή να εγκρίνει ή να αντιταχθεί σε σημαντική τροποποίηση του ύψους των πόρων του ΕΤΕ που προβλέπονται στο καθεστώς εξυγίανσης του ΕΣΕ. Το καθεστώς εξυγίανσης εφαρμόζεται μόνον εφόσον το Συμβούλιο ή η Επιτροπή δεν προβάλουν αντιρρήσεις εντός είκοσι τεσσάρων ωρών μετά τη διαβίβασή του από το ΕΣΕ.

22 Το άρθρο 18, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι το ΕΣΕ διασφαλίζει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης εκ μέρους των οικείων εθνικών αρχών εξυγίανσης. Το καθεστώς εξυγίανσης απευθύνεται στις ως άνω εθνικές αρχές εξυγίανσης και καθοδηγεί τις εν λόγω αρχές, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την υλοποίηση της απόφασης του ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 29 του ίδιου κανονισμού, με την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης.

23 Μετά την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης από ανεξάρτητο πρόσωπο, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας. Η αποτίμηση αυτή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014, την καταβολή αποζημίωσης στους μετόχους ή τους πιστωτές, εάν οι ζημίες τις οποίες αυτοί υπέστησαν στο πλαίσιο της εξυγίανσης είναι μεγαλύτερες από όσες θα υφίσταντο στο πλαίσιο εκκαθάρισης με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

II. Ιστορικό της διαφοράς και πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της άσκησης της προσφυγής-αγωγής

24 Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες (στο εξής: προσφεύγοντες), ήτοι η Eleveté Invest Group, SL και 19 φυσικά ή νομικά πρόσωπα των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα, ήταν μέτοχοι ή κατείχαν πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 1 ή κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular Español, SA (στο εξής: Banco Popular) πριν από την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης της εν λόγω τράπεζας.

A. Επί της κατάστασης της Banco Popular πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης

25 Ο όμιλος Banco Popular, μητρική εταιρία του οποίου ήταν η Banco Popular, ήταν, κατά τον χρόνο της εξυγίανσης, ο έκτος ισπανικός τραπεζικός όμιλος.

26 Το 2016, η Banco Popular προέβη σε αύξηση κεφαλαίου κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

27 Στις 5 Δεκεμβρίου 2016, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ ενέκρινε σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου Banco Popular (στο εξής: σχέδιο εξυγίανσης του 2016). Το εργαλείο εξυγίανσης που προτιμήθηκε στο σχέδιο εξυγίανσης του 2016 ήταν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού 806/2014.

28 Στις 3 Φεβρουαρίου 2017, η Banco Popular δημοσίευσε την ετήσια έκθεσή της για το έτος 2016 με την οποία ανακοίνωσε την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, με αποτέλεσμα ενοποιημένη ζημία ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ, καθώς και τον διορισμό νέου προέδρου.

29 Στις 10 Φεβρουαρίου 2017, η DBRS Ratings Limited (DBRS) (πλέον DBRS Morningstar) υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular, με αρνητικές προοπτικές, λόγω της εξασθενημένης κεφαλαιακής θέσης της Banco Popular ως αποτέλεσμα της μεγαλύτερης από την προβλεπόμενη στην ετήσια έκθεσή της καθαρής ζημίας, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 28 ανωτέρω, καθώς και των προσπαθειών της Banco Popular να μειώσει το ακόμη υψηλό απόθεμά της σε μη εξυπηρετούμενα στοιχεία ενεργητικού.

30 Στις 3 Απριλίου 2017, η Banco Popular ανήγγειλε το αποτέλεσμα εσωτερικών ελέγχων από τους οποίους προέκυπτε ότι θα ήταν ενδεχομένως αναγκαίο να επέλθουν διορθώσεις στην ετήσια έκθεση για το 2016. Οι προσαρμογές αυτές έγιναν στην οικονομική έκθεση της Banco Popular για το πρώτο τρίμηνο του 2017.

31 Στις 10 Απριλίου 2017, στη γενική συνέλευση των μετόχων της Banco Popular, ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου ανακοίνωσε ότι η τράπεζα εξέταζε είτε αύξηση κεφαλαίου είτε εταιρική συναλλαγή λόγω της κεφαλαιακής θέσης του ομίλου και του επιπέδου των μη εξυπηρετούμενων στοιχείων ενεργητικού. Ο διευθύνων σύμβουλος της Banco Popular αντικαταστάθηκε λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του.

32 Μετά την ανακοίνωση της 3ης Απριλίου 2017 σχετικά με την ανάγκη προσαρμογής των οικονομικών αποτελεσμάτων του 2016, η DBRS υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular στις 6 Απριλίου, διατηρώντας την αρνητική προοπτική της. Η Standard & Poor's στις 7 Απριλίου και η Moody's Investors service (στο εξής: Moody's) στις 21 Απριλίου 2017 υποβάθμισαν επίσης την αξιολόγηση της Banco Popular με αρνητικές προοπτικές.

33 Τον Απρίλιο του 2017, η Banco Popular κίνησε διαδικασία ιδιωτικής πώλησης με στόχο την πραγματοποίηση της πώλησής της σε ισχυρό ανταγωνιστή, πράγμα το οποίο έμελλε να αποκαταστήσει την οικονομική της κατάσταση. Η προθεσμία για την υποβολή των προσφορών των δυνητικών αγοραστών που ενδιαφέρονταν να εξαγοράσουν την Banco Popular είχε οριστεί για τις 10 Ιουνίου 2017, αλλά μετατέθηκε στη συνέχεια για τα τέλη Ιουνίου 2017.

34 Στις 5 Μαΐου 2017, η Banco Popular υπέβαλε την οικονομική της έκθεση για το πρώτο τρίμηνο του 2017, ανακοινώνοντας ζημίες ύψους 137 εκατομμυρίων ευρώ.

35 Στις 12 Μαΐου 2017, η απαίτηση κάλυψης ρευστότητας (Liquidity Coverage Requirement) της Banco Popular έπεσε κάτω από το ελάχιστο όριο του 80 % που ορίζει το άρθρο 460, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1).

36 Με επιστολή της 16ης Μαΐου 2017, η Banco Santander, SA ενημέρωσε την Banco Popular ότι δεν ήταν σε θέση να υποβάλει δεσμευτική προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης.

37 Στις 16 Μαΐου 2017, η Banco Popular, σε ανακοίνωση σχετικού γεγονότος προς την Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Εθνική Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Ισπανία), δήλωσε ότι δυνητικοί αγοραστές είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για τη διαδικασία ιδιωτικής πώλησης, αλλά δεν είχαν ληφθεί δεσμευτικές προσφορές.

38 Στις 19 Μαΐου 2017, ο οίκος FITCH υποβάθμισε τη μακροπρόθεσμη αξιολόγηση της Banco Popular.

39 Στις 23 Μαΐου 2017 η πρόεδρος του ΕΣΕ, Elke König, παραχώρησε συνέντευξη στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg*, στην οποία ρωτήθηκε, μεταξύ άλλων, για την κατάσταση της Banco Popular.

40 Κατά τη διάρκεια του Μαΐου 2017, πολλά άρθρα του Τύπου ανέφεραν τις δυσχέρειες της Banco Popular. Ενδεικτικά, πρέπει να αναφερθεί ένα άρθρο της 11ης Μαΐου 2017, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, με τίτλο «Ο Saracho αναθέτει την επείγουσα πώληση της Popular στην JP Morgan και τη Lazard λόγω κινδύνου πτώχευσης» (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). Στο εν λόγω άρθρο επισημαίνεται ότι ο πρόεδρος της τράπεζας είχε αναθέσει στην JP Morgan και τη Lazard να οργανώσουν την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω κινδύνου πτώχευσης, που προκλήθηκε από τη μαζική εκροή καταθέσεων από ιδιώτες και θεσμικούς πελάτες, και ότι θεωρούσε ότι ο μόνος τρόπος για να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα της τράπεζας ήταν η πλήρης και άμεση πώληση ολόκληρου του ομίλου. Το άρθρο αναφέρει ότι, «δεδομένης της συνεχιζόμενης εκροής καταθέσεων και της εξάντλησης των εξωτερικών πηγών χρηματοδότησης, η τράπεζα θα διέτρεχε σοβαρό κίνδυνο χρεοκοπίας και ότι [ο πρόεδρός της] αναγκάστηκε, ως εκ τούτου, να ενεργοποιήσει το πλέον δραστικό μέτρο και να απέχει από τη σταδιακή πώληση των περιουσιακών της στοιχείων, προκειμένου να βελτιώσει τους κεφαλαιακούς της δείκτες και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ΕΚΤ».

41 Στις 15 Μαΐου 2017, σε άρθρο που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com, με τίτλο «Η ΕΚΤ επιθεωρεί την Banco Popular για δύο μήνες εν μέσω της διαδικασίας πώλησης» (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), αναφερόταν ότι το σχέδιο πώλησης της Banco Popular, το οποίο υλοποιήθηκε από τον πρόεδρό της, πραγματοποιήθηκε μετά την επιθεώρηση της ΕΚΤ, η οποία είχε επιβεβαιώσει το έλλειμμα προβλέψεων. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, οι επιθεωρητές της ΕΚΤ κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι δυσκολίες της Banco Popular συνδέονταν με την έλλειψη προβλέψεων για την κάλυψη της έκθεσής της σε ακίνητα και ότι ήταν αναγκαίο να αποφευχθούν οι περιστασιακές εκροές καταθέσεων. Οι εν λόγω επιθεωρητές φέρονται επίσης να εξέφρασαν δυσαρέσκεια για τον τρόπο παρουσίασης των λογαριασμών του 2016.

42 Στις 31 Μαΐου 2017, το πρακτορείο *Reuters* δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «Η ΕΕ έχει προειδοποιηθεί για τον κίνδυνο εξυγίανσης της Banco Popular» (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). Στο άρθρο αυτό αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι, σύμφωνα με υψηλόβαθμο υπάλληλο της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, μια από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη είχε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της Ένωσης ότι η Banco Popular θα μπορούσε να χρειαστεί εξυγίανση εάν αποτύγχανε να βρει αγοραστή. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, ο εν λόγω υπάλληλος επισήμανε επίσης ότι η

πρόεδρος του ΕΣΕ είχε πρόσφατα εκδώσει «έγκαιρη προειδοποίηση» και είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης.

43 Την ίδια ημέρα, το ΕΣΕ δημοσίευσε ανακοινωθέν Τύπου με το οποίο αμφισβητούσε το περιεχόμενο του άρθρου αυτού.

44 Τις πρώτες ημέρες του Ιουνίου του 2017, η Banco Popular αντιμετώπισε μαζικές αναλήψεις μετρητών.

45 Το πρωί της 5ης Ιουνίου 2017, η Banco Popular υπέβαλε στην Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας) μια πρώτη αίτηση παροχής επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η οποία ακολουθήθηκε από δεύτερη αίτηση το απόγευμα για αύξηση του ζητηθέντος ποσού, λόγω σημαντικών κινήσεων μετρητών. Βάσει αιτήματος της Τράπεζας της Ισπανίας και μετά την εκτίμηση της αίτησης της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας στην οποία προέβη αυθημερόν η ΕΚΤ, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ δεν διατύπωσε αντιρρήσεις για την παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας στην Banco Popular για την περίοδο έως τις 8 Ιουνίου 2017. Η Banco Popular έλαβε τμήμα της επείγουσας αυτής στήριξης της ρευστότητας και, στη συνέχεια, η Τράπεζα της Ισπανίας ανέφερε ότι δεν ήταν σε θέση να παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στην Banco Popular.

46 Στις 6 Ιουνίου 2017, οι οίκοι DBRS και Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular.

Β. Επί άλλων πραγματικών περιστατικών προγενέστερων της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης

47 Στις 23 Μαΐου 2017, το ΕΣΕ ανέθεσε στην Deloitte, ως ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, να διενεργήσει την αποτίμηση της Banco Popular βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014.

48 Στις 24 Μαΐου 2017, το ΕΣΕ ζήτησε από την Banco Popular, βάσει του άρθρου 34 του κανονισμού 806/2014, τις αναγκαίες πληροφορίες για να πραγματοποιήσει την αποτίμησή του. Στις 2 Ιουνίου 2017, ζήτησε επίσης από την Banco Popular να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία ιδιωτικής πώλησης και να χορηγήσει πρόσβαση στην ασφαλή εικονική αίθουσα δεδομένων την οποία η Banco Popular είχε δημιουργήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

49 Στις 3 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/06, η οποία απευθυνόταν στο Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου, Ισπανία), σχετικά με τη διαδικασία πώλησης της Banco Popular. Το ΕΣΕ ενέκρινε την άμεση κίνηση της διαδικασίας πώλησης της Banco Popular από το FROB και υπέδειξε στο τελευταίο τις απαιτήσεις σχετικά με την πώληση σύμφωνα με το άρθρο 39 της οδηγίας 2014/59. Ειδικότερα, το ΕΣΕ ανέφερε ότι το FROB θα έπρεπε να επικοινωνήσει με τους πέντε δυνητικούς αγοραστές που είχαν κληθεί να υποβάλουν προσφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης.

50 Από τους πέντε δυνητικούς αγοραστές, δύο αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης και ένας αποκλείστηκε από την ΕΚΤ για λόγους προληπτικής εποπτείας.

51 Στις 4 Ιουνίου 2017, οι δύο δυνητικοί αγοραστές που είχαν αποφασίσει να συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης, η Banco Santander και η Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), υπέγραψαν συμφωνία τήρησης του απορρήτου και, στις 5 Ιουνίου 2017, τους δόθηκε πρόσβαση στην εικονική αίθουσα δεδομένων.

52 Στις 5 Ιουνίου 2017, το ΕΣΕ ενέκρινε μια πρώτη αποτίμηση (στο εξής: αποτίμηση 1), σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014, σκοπός της οποίας ήταν να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί εάν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

53 Στις 6 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ προέβη σε εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατόπιν διαβούλευσης με το ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014.

54 Στην εκτίμηση αυτή, η ΕΚΤ ανέφερε ότι, κατά τη διάρκεια των προηγουμένων μηνών, η Banco Popular είχε υποστεί σημαντική μείωση των ταμειακών της διαθεσίμων, οφειλόμενη κυρίως σε σημαντική εξάντληση της καταθετικής της βάσης. Η Banco Popular βρέθηκε αντιμέτωπη με σημαντικές ταμειακές εκροές σε όλα τα τμήματα πελατών. Η ΕΚΤ απαρίθμησε τα γεγονότα που είχαν προκαλέσει τα προβλήματα ρευστότητας τα οποία αντιμετώπιζε η Banco Popular.

55 Συναφώς, σημείωσε ότι τον Φεβρουάριο του 2017, κατά την υποβολή των ετήσιων λογαριασμών της, η Banco Popular είχε γνωστοποιήσει την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, που οδήγησαν σε ζημίες ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2016, καθώς και την αντικατάσταση του επί μακρόν προέδρου της, ο οποίος είχε αναλάβει την αναθεώρηση της στρατηγικής της τράπεζας. Η ανακοίνωση πρόσθετων προβλέψεων και ζημιών στο τέλος του έτους είχε οδηγήσει σε υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από την DBRS στις 10 Φεβρουαρίου 2017 και είχε προκαλέσει έντονη ανησυχία στους πελάτες της Banco Popular, η οποία εκδηλώθηκε μέσω απροσδόκητα μεγάλων αναλήψεων καταθέσεων και μέσω συχνότατων επισκέψεων πελατών στα καταστήματα της τράπεζας.

56 Η ΕΚΤ ανέφερε επίσης ότι η δημοσίευση από την Banco Popular, στις 3 Απριλίου 2017, μιας ad hoc δημόσιας δήλωσης που ενημέρωνε για τα αποτελέσματα διαφόρων εσωτερικών ελέγχων που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος, καθώς και η επιβεβαίωση ότι ο διευθύνων σύμβουλος του ιδρύματος επρόκειτο να αντικατασταθεί λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, προκάλεσε νέο κύμα αναλήψεων καταθέσεων. Η ΕΚΤ επισήμανε ότι αυτό το κύμα αναλήψεων καταθέσεων τροφοδοτήθηκε επίσης από:

– υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από τον οίκο Standard & Poor's στις 7 Απριλίου 2017,

– την ανακοίνωση της Banco Popular, στις 10 Απριλίου 2017, ότι δεν επρόκειτο να καταβάλει μερίσματα και ότι ήταν πιθανό να χρειαστεί αύξηση κεφαλαίου ή εταιρική συναλλαγή λόγω της οριακής κεφαλαιακής κατάστασης και της αναγκαίας ευθυγράμμισής της με άλλες τράπεζες όσον αφορά την κάλυψη των μη εξυπηρετούμενων στοιχείων ενεργητικού,

– υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από τη Moody's στις 21 Απριλίου 2017,

– τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων του πρώτου τριμήνου του 2017, τα οποία ήταν χειρότερα από τα αναμενόμενα,

– τη συνεχιζόμενη αρνητική κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως τα άρθρα της 11ης και της 15ης Μαΐου 2017, που μνημονεύονται στις σκέψεις 40 και 41 ανωτέρω, τα οποία υπονοούσαν ότι ο πρόεδρος της Banco Popular είχε διατάξει την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω επικείμενου κινδύνου πτώχευσης ή έλλειψης ρευστότητας και ότι η τράπεζα αντιμετώπιζε μεγάλη ανάγκη για πρόσθετες προβλέψεις συνεπεία επιτόπιας επιθεώρησης από τον επόπτη.

57 Η ΕΚΤ διαπίστωσε επίσης ότι οι καταθέσεις που χάθηκαν από τις 31 Μαΐου 2017 ασκούσαν ιδιαίτερη επιρροή, μετά τη δημοσιοποίηση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι η τράπεζα θα μπορούσε να τεθεί υπό εκκαθάριση εάν η εν εξελίξει διαδικασία πώλησης δεν απέδιδε καρπούς εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος.

58 Επιπλέον, η ΕΚΤ σημείωσε ότι, μολονότι η Banco Popular είχε αναπτύξει διάφορα πρόσθετα μέτρα δημιουργίας ρευστότητας τις προηγούμενες εβδομάδες και είχε αρχίσει να τα εφαρμόζει, το μέγεθος των εισροών που πραγματοποιήθηκαν και αναμένονταν ακόμη ήταν ανεπαρκές ώστε να αντιμετωπιστεί η εξάντληση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular κατά τη στιγμή της αξιολόγησης. Ανέφερε επίσης ότι, ακόμη και με τη χρήση της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας για την οποία το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ δεν είχε εκφράσει αντιρρήσεις στις 5 Ιουνίου 2017, τα ταμειακά διαθέσιμα εκείνη την ημερομηνία δεν ήταν επαρκή για να διασφαλιστεί η δυνατότητα της Banco Popular να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της έως τις 7 Ιουνίου 2017 το αργότερο.

59 Η ΕΚΤ έκρινε ότι τα μέτρα που είχε ήδη λάβει η Banco Popular δεν ήταν αρκούντως αποτελεσματικά για να αντιστρέψουν την επιδείνωση της ταμειακής της θέσης. Επισήμανε δε ότι, ως εναλλακτικό μέτρο για να εξασφαλίσει την ικανότητά της να ανταποκρίνεται στις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της, η Banco Popular επιχειρούσε να υλοποιήσει μια εταιρική συναλλαγή, δηλαδή την πώλησή της σε ισχυρότερο ανταγωνιστή. Ωστόσο, η ΕΚΤ έκρινε ότι, δεδομένης της επιδείνωσης της κατάστασης των ταμειακών διαθεσίμων της Banco Popular, του γεγονότος ότι δεν αποδεικνυόταν ότι θα ήταν σε θέση να αντιστρέψει την κατάσταση ρευστότητάς της στο εγγύς μέλλον και του γεγονότος ότι οι διαπραγματεύσεις δεν είχαν μέχρι στιγμής οδηγήσει σε θετικό αποτέλεσμα, δεν αναμενόταν να επιβεβαιωθεί η πραγματοποίηση τέτοιας ιδιωτικής συναλλαγής εντός χρονικού διαστήματος που θα καθιστούσε εφικτό στην Banco Popular να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές.

60 Η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι, ταυτόχρονα, δεν υπήρχαν διαθέσιμα εποπτικά μέτρα ή μέτρα έγκαιρης παρέμβασης για την άμεση αποκατάσταση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular και την εξασφάλιση επαρκούς χρόνου σε αυτή για την υλοποίηση εταιρικής συναλλαγής ή άλλης λύσης. Τα μέτρα που είχε στη διάθεσή της η ΕΚΤ ως αρμόδια αρχή, δυνάμει της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338), καθώς και των άρθρων 27 έως 29 της οδηγίας 2014/59 ή δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 1024/2013, δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν ότι η Banco

Popular θα ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές, δεδομένης της έκτασης και του ρυθμού της διαπιστωθείσας επιδείνωσης της κατάστασης ρευστότητας.

61 Συμπερασματικά, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την υπερβολική εκροή καταθέσεων, την ταχύτητα με την οποία η τράπεζα απώλεσε τα ταμειακά της διαθέσιμα και την αδυναμία της να εξασφαλίσει άλλες πηγές ρευστότητας, η ΕΚΤ θεώρησε ότι υπήρχαν αντικειμενικές ενδείξεις ότι η Banco Popular πιθανώς δεν θα ήταν σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν αυτές θα καθίσταντο απαιτητές. Η ΕΚΤ συνήγαγε εξ αυτού ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή, εν πάση περιπτώσει, πιθανής στο εγγύς μέλλον πτώχευσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

62 Στις 6 Ιουνίου 2017, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular ενημέρωσε την ΕΚΤ ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης.

63 Την ίδια ημέρα, το FROB συνέταξε έγγραφο που περιείχε τα στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία πώλησης (στο εξής: έγγραφο της διαδικασίας) και όριζε ως προθεσμία για την υποβολή προσφορών τα μεσάνυχτα της 6ης Ιουνίου 2017.

64 Πάντοτε την ίδια ημέρα, η BBVA, ένας από τους δύο δυνητικούς αγοραστές της Banco Popular, πληροφόρησε το FROB ότι δεν θα υπέβαλλε προσφορά.

65 Επίσης στις 6 Ιουνίου 2017, η Deloitte υπέβαλε στο ΕΣΕ δεύτερη αποτίμηση (στο εξής: αποτίμηση 2), συνταχθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014. Σκοπός της αποτίμησης 2 ήταν να εκτιμηθεί η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular, να εκτιμηθεί η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας καθώς και να παρασχεθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα λαμβανόταν απόφαση σχετικά με τις μετοχές και τους τίτλους ιδιοκτησίας που θα μεταβιβάζονταν και τα οποία θα καθιστούσαν εφικτό στο ΕΣΕ τον καθορισμό των εμπορικών όρων για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων. Ειδικότερα, η εν λόγω αποτίμηση εκτίμησε την οικονομική αξία της Banco Popular σε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ στο καλύτερο σενάριο, σε μείον 8,2 δισεκατομμύρια ευρώ στο χειρότερο σενάριο ενώ, κατά την ακριβέστερη εκτίμηση, η αξία αυτή ανερχόταν στα μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

66 Στις 7 Ιουνίου 2017, η Banco Santander υπέβαλε δεσμευτική προσφορά.

67 Με επιστολή της 7ης Ιουνίου 2017, το FROB ενημέρωσε το ΕΣΕ ότι η Banco Santander είχε υποβάλει προσφορά στις 7 Ιουνίου στις 3:12 και ότι η τιμή που προσέφερε η Banco Santander για την πώληση των μετοχών της Banco Popular ήταν ενός ευρώ. Το FROB ανέφερε ότι το διοικητικό του συμβούλιο είχε επιλέξει την Banco Santander ως ανάδοχο στη διαδικασία πώλησης της Banco Popular μέσω διαγωνισμού και είχε αποφασίσει να προτείνει στο ΕΣΕ να ορίσει την Banco Santander ως αγοράστρια στην απόφαση του ΕΣΕ σχετικά με την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular.

Γ. Επί του καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular της 7ης Ιουνίου 2017

68 Στις 7 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/08 σχετικά με καθεστώς εξυγίανσης της Banco Popular (στο εξής: καθεστώς εξυγίανσης), βάσει του κανονισμού 806/2014.

69 Κατά το άρθρο 1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, εκτιμώντας ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, αποφάσισε να υποβάλει την Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης από την ημερομηνία της εξυγίανσης.

70 Ειδικότερα, το ΕΣΕ θεώρησε, πρώτον, ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεύτερον, ότι δεν υφίσταντο άλλα μέτρα που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογου χρόνου και, τρίτον, ότι ήταν αναγκαίο προς το δημόσιο συμφέρον ένα μέτρο εξυγίανσης με τη μορφή εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων της Banco Popular. Συναφώς, το ΕΣΕ επισήμανε ότι η εξυγίανση ήταν αναγκαία και αναλογική για την επίτευξη των δύο στόχων του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ήτοι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της τράπεζας και να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

71 Με το άρθρο 5.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε τα εξής:

«Το εργαλείο εξυγίανσης που θα χρησιμοποιηθεί για την Banco Popular συνίσταται σε πώληση δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014 μέσω της μεταβιβάσεως των μετοχών σε αγοραστή. Η απομείωση και η μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων θα πραγματοποιηθούν αμέσως πριν από την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.»

72 Το άρθρο 6 του καθεστώτος εξυγίανσης αφορά την απομείωση της αξίας των κεφαλαιακών μέσων και το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Στο άρθρο 6.1, το ΕΣΕ ανέφερε ποια μέτρα είχε λάβει κατ' ενάσκηση της εξουσίας απομείωσης της αξίας που προβλέπεται στο άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014.

73 Συγκεκριμένα, με το άρθρο 6.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ αποφάσισε τα εξής:

– καταρχάς, να απομειωθεί το ονομαστικό ποσό του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular κατά 2 098 429 046 ευρώ, με αποτέλεσμα την ακύρωση του 100 % των μετοχών της Banco Popular·

– στη συνέχεια, να μετατραπεί το σύνολο του κύριου ποσού των πρόσθετων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 1 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης σε νέες μετοχές εκδόσεως της Banco Popular, καλούμενες «νέες μετοχές Ι»·

– στη συνέχεια, να μειωθεί η ονομαστική αξία των «νέων μετοχών Ι» στο μηδέν, με αποτέλεσμα την εξ ολοκλήρου ακύρωση των εν λόγω «νέων μετοχών Ι»·

– τέλος, να μετατραπεί το σύνολο του κύριου ποσού των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που είχε εκδώσει η Banco Popular και που βρίσκονταν σε κυκλοφορία κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης σε νέες μετοχές εκδόσεως της Banco Popular, καλούμενες «νέες μετοχές ΙΙ».

74 Το άρθρο 6.3 του καθεστώτος εξυγίανσης προβλέπει ότι αυτά τα μέτρα απομείωσης και μετατροπής βασίζονται στην αποτίμηση 2, η οποία επιβεβαιώνεται από τα αποτελέσματα μιας διαφανούς και ανοικτής διαδικασίας πώλησης διενεργούμενης από την ισπανική αρχή εξυγίανσης, το FROB.

75 Στο άρθρο 6.5 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι ασκούσε τις εξουσίες που του παρείχε το άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, σχετικά με το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, διέταξε δε οι «νέες μετοχές ΙΙ» να μεταβιβαστούν στην Banco Santander, ελεύθερες κάθε δικαιώματος ή προνομίου τρίτων, ως αντιπαροχή για την καταβολή τιμής αγοράς ενός ευρώ. Διευκρινιζόταν ότι ο αποκτών είχε ήδη συναινέσει στη μεταβίβαση.

76 Το ΕΣΕ ανέφερε επίσης ότι η μεταβίβαση των «νέων μετοχών ΙΙ» έπρεπε να πραγματοποιηθεί βάσει της δεσμευτικής προσφοράς του αγοραστή της 7ης Ιουνίου 2017 και έπρεπε να υλοποιηθεί από το FROB κατ' εφαρμογήν του Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (νόμου 11/2015 για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και εταιριών παροχής επενδυτικών υπηρεσιών), της 18ης Ιουνίου 2015 (BOE αριθ. 146, της 19ης Ιουνίου 2015, σ. 50797) (στο εξής: νόμος 11/2015).

77 Το καθεστώς εξυγίανσης υποβλήθηκε στην Επιτροπή προς αποδοχή στις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 5:13.

78 Στις 7 Ιουνίου 2017 και ώρα 6:30, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15), και την κοινοποίησε στο ΕΣΕ. Κατά συνέπεια, το καθεστώς εξυγίανσης τέθηκε σε ισχύ την ίδια ημέρα.

79 Από την αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης 2017/1246 προκύπτουν τα εξής:

«Η Επιτροπή συμφωνεί με το καθεστώς εξυγίανσης. Ειδικότερα, συμφωνεί με τους λόγους που προβάλλονται από το ΕΣΕ για να αιτιολογήσει ότι η εξυγίανση είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.»

80 Την ίδια ημέρα, το FROB έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 806/2014. Στο πλαίσιο αυτό, το FROB συναίνεσε στη μεταβίβαση των νέων μετοχών της Banco Popular που προέκυψαν από τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 (των «νέων μετοχών ΙΙ») στην Banco Santander.

Δ. Επί των πραγματικών περιστατικών που είναι μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης

81 Στις 14 Ιουνίου 2018, η Deloitte διαβίβασε στο ΕΣΕ την αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 16 έως 18, του κανονισμού 806/2014 και η οποία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν είχε κινηθεί κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας εις βάρος της Banco Popular (στο εξής: αποτίμηση 3). Στις 31 Ιουλίου 2018, η Deloitte απέστειλε στο ΕΣΕ προσθήκη στην αποτίμηση αυτή, διορθώνοντας ορισμένα τυπικά σφάλματα.

82 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, κατόπιν συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως, η Banco Santander διαδέχθηκε, ως καθολικός διάδοχος, την Banco Popular.

83 Στις 17 Μαρτίου 2020, το ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2020/52 σχετικά με το αν έπρεπε να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές σε σχέση με τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular. Ανακοινωθέν σχετικό με την απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στις 20 Μαρτίου 2020 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2020, C 91, σ. 2). Με την απόφαση αυτή το ΕΣΕ θεώρησε ότι οι μέτοχοι και οι δανειστές που είχαν θιγεί από την εξυγίανση της Banco Popular δεν είχαν δικαίωμα αποζημίωσης από το ΕΤΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014.

III. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

84 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2017, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή).

85 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 31 Οκτωβρίου 2017, το ΕΣΕ ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων όσον αφορά την προσκόμιση ορισμένων εγγράφων που μνημονεύονται στο παράρτημα. Με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να μην κάνει δεκτό το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας.

86 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 6 Νοεμβρίου και στις 5 Δεκεμβρίου 2017, η Banco Santander και το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ της Επιτροπής και του ΕΣΕ.

87 Στις 16 Φεβρουαρίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε το ΕΣΕ να καταθέσει την τελευταία μη εμπιστευτική έκδοση του καθεστώτος εξυγίανσης και μια μη εμπιστευτική έκδοση της αποτίμησης 2, κείμενα τα οποία είχαν δημοσιευτεί στον ιστότοπό του. Το ΕΣΕ κατέθεσε τα έγγραφα εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

88 Στις 6 Ιουλίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε στους κύριους διαδίκους γραπτές ερωτήσεις. Οι διάδικοι απάντησαν εμπρόθεσμα στις εν λόγω ερωτήσεις.

89 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 2018, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων παραρτημάτων του δικογράφου της προσφυγής έναντι της Banco Santander και του Βασιλείου της Ισπανίας.

90 Με διατάξεις της 12ης Απριλίου 2019, ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτές τις αιτήσεις παρέμβασης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Banco Santander καθώς και τις αιτήσεις που είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες για την εμπιστευτική μεταχείριση εγγράφων έναντι των παρεμβαινόντων.

91 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2019, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν αίτηση τροποποίησης των αιτημάτων περί μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα απάντησης. Η Επιτροπή και το ΕΣΕ καθώς και το Βασίλειο της Ισπανίας και η Banco Santander κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του αιτήματος αυτού εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

92 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2019, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν νέο αποδεικτικό μέσο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή και το ΕΣΕ κατέθεσαν παρατηρήσεις επί του νέου αυτού αποδεικτικού μέσου εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

93 Τόσο το Βασίλειο της Ισπανίας όσο και η Banco Santander κατέθεσαν το υπόμνημα παρέμβασής τους στις 4 Ιουλίου 2019 και οι προσφεύγοντες και το ΕΣΕ κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων αυτών εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

94 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

95 Κατόπιν προτάσεως του τρίτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα.

96 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Οκτωβρίου 2020, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν νέο αποδεικτικό μέσο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή και το ΕΣΕ καθώς και το Βασίλειο της Ισπανίας και η Banco Santander κατέθεσαν εμπροθέσμως παρατηρήσεις επί του νέου αυτού αποδεικτικού μέσου.

97 Στις 16 Μαρτίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε το ΕΣΕ να προσκομίσει διάφορα έγγραφα. Με έγγραφο της 30ής Μαρτίου 2021, το ΕΣΕ απάντησε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα ήταν εν μέρει εμπιστευτικά και ότι θα μπορούσαν να προσκομιστούν εάν το Γενικό Δικαστήριο διέτασσε τη διεξαγωγή αποδείξεων.

98 Με διάταξη της 12ης Μαΐου 2021, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε το ΕΣΕ, βάσει, αφενός, του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, του άρθρου 91, στοιχείο β', του άρθρου 92, παράγραφος 3, καθώς και του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει τα πλήρη κείμενα του καθεστώτος εξυγίανσης, της αποτίμησης 2, της εκτίμησης της ΕΚΤ της 6ης Ιουνίου 2017 σχετικά με το αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και της επιστολής της ΕΚΤ προς την Banco Popular της 18ης Μαΐου 2017. Το Γενικό Δικαστήριο διέταξε επίσης το ΕΣΕ να προσκομίσει το μη εμπιστευτικό κείμενο της επιστολής της ΕΚΤ προς την Banco Popular της 18ης Μαΐου 2017.

99 Με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο αφαίρεσε από τη δικογραφία τις εμπιστευτικές εκδόσεις των εγγράφων που προσκόμισε το ΕΣΕ προς εκτέλεση της διάταξης της 12ης Μαΐου 2021.

100 Λόγω κωλύματος δύο μελών του τρίτου πενταμελούς τμήματος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε δύο άλλους δικαστές προς συμπλήρωση του τμήματος.

101 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 16ης Ιουνίου 2021.

102 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει το καθεστώς εξυγίανσης και την απόφαση 2017/1246 (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις) και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ να τους επιστρέψουν τις επενδύσεις τους στην Banco Popular ή, εναλλακτικώς, να υποχρεώσει τους ανωτέρω να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τους·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τους·

– να διαπιστώσει την ακυρότητα της αποτίμησης 2 και να υποχρεώσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ να τους καταβάλουν συναφώς αποζημίωση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

– να διατάξει την προσαύξηση των επιδικαζόμενων ποσών με αντισταθμιστικούς τόκους από τις 23 Μαΐου 2017 ή, επικουρικώς, από τις 7 Ιουνίου 2017, μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης, καθώς και με τόκους υπερημερίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, εξαιρουμένων των εξόδων της παρούσας διαδικασίας, τα οποία θα παράγουν τόκους υπερημερίας μόνον από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης·

– να τους επιδικάσει οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη αποζημίωση που κρίνεται κατάλληλη.

103 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως αβάσιμη·

– να απορρίψει την αγωγή αποζημίωσης λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη·

– να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποτίμησης 2 ως απαράδεκτη·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

104 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

105 Η Banco Santander και το Βασίλειο της Ισπανίας ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

IV. Σκεπτικό

106 Η προσφυγή διαιρείται κατ' ουσίαν σε τρία αιτήματα. Με το πρώτο αίτημα των προσφευγόντων ζητείται η ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, με το δεύτερο αίτημα προβάλλονται αξιώσεις αποζημίωσης και με το τρίτο αίτημα ζητείται η ακύρωση της αποτίμησης 2 και η καταβολή αποζημίωσης.

A. Επί του αιτήματος ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων

107 Προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο, τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης. Με τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων παρέμβασης, οι προσφεύγοντες προβάλλουν νέο λόγο ακυρώσεως στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014.

108 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά την έκταση του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο, το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σε περίπτωση περίπλοκων τεχνικών ζητημάτων, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να εξετάζει τις πραγματικές και νομικές διαπιστώσεις στις οποίες προέβη η αρχή, να εξακριβώνει αν το ληφθέν μέτρο ενέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας και να εξακριβώνει ότι η αρχή δεν υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς της.

109 Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι τα όρια του δικαστικού ελέγχου που επικαλείται το ΕΣΕ δεν έχουν εφαρμογή εν προκειμένω.

110 Συναφώς, η νομολογία έχει οριοθετήσει την έκταση του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο τόσο σε περιπτώσεις στις οποίες η προσβαλλόμενη πράξη στηρίζεται σε εκτίμηση ιδιαίτερα περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως όσο και όταν πρόκειται για περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις.

111 Αφενός, όσον αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρχές της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, ειδικώς ως προς την εκτίμηση ιδιαιτέρως περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως προκειμένου να καθορισθεί η φύση και η έκταση των μέτρων που υιοθετούν, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του αν κατά την άσκηση αυτής της διακριτικής ευχέρειας υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη ή σε κατάχρηση εξουσίας ή ακόμη αν τα όργανα αυτά υπερέβησαν προδήλως τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί, πράγματι, να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσης την εκτίμηση των αρχών της Ένωσης, που είναι οι μόνες στις οποίες η Συνθήκη ΛΕΕ έχει αναθέσει την αποστολή αυτή (αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, σκέψη 60, και της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, σκέψη 76· βλ., επίσης, απόφαση της 11ης Μαΐου 2017, Deza κατά ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, σκέψη 163 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

112 Αφετέρου, όσον αφορά τον έλεγχο που ασκούν τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης επί των περίπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων των αρχών της Ένωσης, ο έλεγχος αυτός είναι περιορισμένος, αφορά δε, κατ' ανάγκην, την εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων της διαδικασίας και των κανόνων περί αιτιολογίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και κατάχρησης εξουσίας. Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, δεν επιτρέπεται επίσης στον δικαστή της Ένωσης να υποκαταστήσει με τη δική του οικονομική εκτίμηση εκείνη της αρμόδιας αρχής της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1985, Remia κ.λπ. κατά Επιτροπής, 42/84, EU:C:1985:327, σκέψη 34, της 10ης Δεκεμβρίου 2020, Comune di Milano κατά Επιτροπής, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Ιανουαρίου 2020, Iberpotash κατά Επιτροπής, T-257/18, EU:T:2020:1, σκέψη 96 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

113 Δεδομένου ότι οι αποφάσεις που καλείται να εκδώσει το ΕΣΕ στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης στηρίζονται σε ιδιαίτερα περίπλοκες οικονομικές και τεχνικές εκτιμήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι αρχές που απορρέουν από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 111 και 112 ανωτέρω εφαρμόζονται στον έλεγχο που καλείται να ασκήσει ο δικαστής.

114 Εντούτοις, μολονότι αναγνωρίζεται στο ΕΣΕ περιθώριο εκτίμησης σε οικονομικά και τεχνικά ζητήματα, τούτο δεν συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να απέχει από τον έλεγχο της εκ μέρους του ΕΣΕ ερμηνείας των οικονομικής φύσεως στοιχείων στα οποία στηρίζεται η απόφασή του. Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, ακόμη και στην περίπτωση περίπλοκων εκτιμήσεων, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να ελέγχουν όχι μόνο την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά (βλ. αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2007, Ισπανία κατά Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 26ης Μαρτίου 2019, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-621/16 P, EU:C:2019:251, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Δεκεμβρίου 2020, Comune di Milano κατά Επιτροπής, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, σκέψη 115 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

115 Συναφώς, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει ο προσφεύγων πρέπει να είναι επαρκή για να ανατρέψουν την αξιοπιστία των πραγματικών εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στο καθεστώς αυτό (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2018, Lubrizol France κατά Συμβουλίου, C-223/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:442, σκέψη 39, της 12ης Δεκεμβρίου 1996, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, T-380/94, EU:T:1996:195, σκέψη 59, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Comune di Milano κατά Επιτροπής, T-167/13, EU:T:2018:940, σκέψη 108 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014

116 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 18 του κανονισμού 806/2014 στο μέτρο που δεν πληρούνταν οι τρεις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο αυτό για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη, τα οποία στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ', του κανονισμού 806/2014.

117 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης μόνον εφόσον κρίνει ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

«α) η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·

β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και όλες τις σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων ΘΣΠ [θεσμικού συστήματος προστασίας], ή με δράση των αρχών εποπτείας (συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο 21) που αναλαμβάνεται έναντι της οντότητας, θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 5.»

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014

118 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 πληρούνταν λόγω προβλήματος ρευστότητας της Banco Popular και όχι λόγω προβλήματος φερεγγυότητας. Κατ' ουσίαν, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις αιτιάσεις. Υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν μπορούσαν να συμπεράνουν ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης στο μέτρο που, πρώτον, δεδομένου ότι η τράπεζα αντιμετώπιζε πρόβλημα ρευστότητας, έπρεπε να λάβει κατά προτεραιότητα στήριξη της ρευστότητας, δεύτερον, η κατάσταση αυτή απέρρεε από την παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας του ΕΣΕ και, τρίτον, η κατάσταση αυτή οφειλόταν σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης εκ μέρους του ΕΣΕ και της Επιτροπής.

119 Προκαταρκτικώς, πρέπει να εξεταστεί η εφαρμογή, εν προκειμένω, της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

120 Συναφώς, πρώτον, στις 6 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ προέβη σε εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατόπιν διαβούλευσης με το ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014. Στην εκτίμηση αυτή, η ΕΚΤ, λαμβάνοντας υπόψη, ειδικότερα, την υπερβολική εκροή καταθέσεων, την ταχύτητα με την οποία η τράπεζα απώλεσε τα ταμειακά της διαθέσιμα και την αδυναμία της να εξασφαλίσει άλλες πηγές ρευστότητας, έκρινε ότι υπήρχαν αντικειμενικές ενδείξεις ότι η Banco Popular πιθανώς δεν θα ήταν σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν αυτές θα καθίσταντο απαιτητές. Η ΕΚΤ συνήγαγε εξ αυτού ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή, εν πάση περιπτώσει, πιθανής στο εγγύς μέλλον πτώχευσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

121 Δεύτερον, με επιστολή της 6ης Ιουνίου 2017, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular πληροφόρησε την ΕΚΤ ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης.

122 Με την από 6 Ιουνίου 2017 επιστολή της προς την ΕΚΤ, η Banco Popular κάνει μνεία της κοινοποίησης προς την ΕΚΤ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 414 του κανονισμού 575/2013 σχετικά με την παράβαση των ελάχιστων απαιτήσεων για την κάλυψη των αναγκών ρευστότητας και παραπέμπει στην εκτίμηση του διοικητικού συμβουλίου της, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα και σύμφωνα με την οποία η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης, καθώς και στις πληροφορίες και στις αναλύσεις στις οποίες στηρίχθηκε το διοικητικό συμβούλιο για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό.

123 Στην επιστολή αυτή αναφέρονται τα εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 21.4 του νόμου 11/2015 και τα άρθρα 45 και 46 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 [της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό του περιεχομένου των σχεδίων ανάκαμψης, των σχεδίων εξυγίανσης και των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, των ελάχιστων κριτηρίων που πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης ομίλων, των προϋποθέσεων για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου, των απαιτήσεων για τους ανεξάρτητους εκτιμητές, της συμβατικής αναγνώρισης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, των διαδικασιών και του περιεχομένου των απαιτήσεων κοινοποίησης και της ειδοποίησης αναστολής, καθώς και του τρόπου λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης (ΕΕ 2016, L 184, σ. 1)], η Banco Popular κοινοποιεί με την παρούσα ότι το διοικητικό της συμβούλιο εκτίμησε ότι η τράπεζα βρίσκεται σε σημείο πιθανής πτώχευσης.»

124 Συναφώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, στην αποσπασματική έκθεση πρακτικών της 6ης Ιουνίου 2017, η οποία επισυνάπτεται στην εν λόγω επιστολή, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular φέρεται να ανέφερε ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης, αλλά και ότι θα συνέχιζε να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή εν αναμονή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

125 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην εν λόγω αποσπασματική έκθεση πρακτικών της 6ης Ιουνίου 2017, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular υπογράμμισε τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε η Banco Popular, ήτοι το γεγονός ότι οι κεφαλαιακοί δείκτες του ομίλου ήταν χαμηλότεροι από αυτούς των κύριων ανταγωνιστών της, την υψηλή έκθεση σε μη εξυπηρετούμενα περιουσιακά στοιχεία και τη χαμηλότερη κάλυψη των στοιχείων αυτών σε σχέση με τα κυριότερα ισπανικά ιδρύματα και, ιδιαιτέρως, τη δημοσίευση άρθρων του Τύπου κατά τους προηγούμενους μήνες σχετικά με την οικονομική ευρωστία του ομίλου και τις επιπτώσεις τους στην κατάσταση της ρευστότητάς του. Επισήμανε επίσης την υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας από τους οίκους αξιολόγησης, την πτώση της τιμής της μετοχής της Banco Popular το 2017 καθώς και την επιδείνωση της κατάστασης ρευστότητας και χρηματοδότησης της τράπεζας. Το διοικητικό συμβούλιο θεώρησε ότι η ρευστότητα της Banco Popular επιδεινώθηκε σε τέτοιο βαθμό ώστε να μην είναι πλέον βιώσιμη και ότι η μη τήρηση της απαίτησης για κάλυψη των αναγκών ρευστότητας δεν ήταν πλέον προσωρινή και ήταν σημαντική για την εκτίμηση της πτώχευσής της. Κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι η Banco Popular θεωρούνταν, κατά την ημερομηνία εκείνη, ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης.

126 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το διοικητικό συμβούλιο προσέθεσε ότι, έως ότου οι αρμόδιες αρχές λάβουν απόφαση μετά την κοινοποίηση του συμπεράσματός του στην ΕΚΤ, θα συνέχιζε να αναζητά ιδιωτική λύση στην παρούσα κατάσταση μέσω εταιρικής συναλλαγής και θα συνέχιζε να επεξεργάζεται άλλα σχέδια δράσης ικανά να παράσχουν τη δυνατότητα στο ίδρυμα να αντλήσει κεφάλαια.

127 Τρίτον, στο άρθρο 2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ υπενθύμισε το συμπέρασμα της εκτίμησης της ΕΚΤ και συνήγαγε, στο άρθρο 2.2, ότι, σύμφωνα με την εκτίμηση της ΕΚΤ, πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014.

128 Επομένως, εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ότι η Banco Popular βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, στοιχείο α′, του ίδιου άρθρου, μια οντότητα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης εάν αυτή βρίσκεται στην ακόλουθη κατάσταση:

«η οντότητα δεν είναι σε θέση ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι η οντότητα πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να ανταποκριθεί σε άλλες υποχρεώσεις της όταν καθίστανται απαιτητές.»

129 Κατά πρώτο λόγο, επισημαίνεται ότι ούτε η ΕΚΤ ούτε το ΕΣΕ στηρίχθηκαν στην κατάσταση που προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 4, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία μια οντότητα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης όταν «τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας υπολείπονται, ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που οδηγούν στη διαπίστωση ότι τα περιουσιακά στοιχεία της οντότητας πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να υπολείπονται των υποχρεώσεών τ[ης]».

130 Επομένως, η αφερεγγυότητα της οντότητας δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη διαπίστωση ότι η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη λήψη μέτρου εξυγίανσης.

131 Συναφώς, όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, από την αιτιολογική σκέψη 57 του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι:

«Η απόφαση να τεθεί μία οντότητα υπό εξυγίανση θα πρέπει να λαμβάνεται πριν η χρηματοπιστωτική οντότητα καταστεί αφερέγγυα σε επίπεδο ισολογισμού και πριν εξαντληθεί όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Η εξυγίανση θα πρέπει να αρχίζει αφού προσδιοριστεί ότι η οντότητα βρίσκεται ή κινδυνεύει να βρεθεί σε πτώχευση και ότι τα εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα δεν θα απέτρεπαν την πτώχευση εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.»

132 Εξ αυτού προκύπτει ότι η αφερεγγυότητα της Banco Popular δεν αποτελούσε τη μόνη περίπτωση κατά την οποία η Banco Popular μπορούσε να θεωρηθεί ότι βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014.

133 Δεδομένου ότι η περίπτωση του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 δεν απαιτεί να είναι αφερέγγυα η οικεία οντότητα, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων ότι η Banco Popular ήταν φερέγγυα κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης είναι αλυσιτελή. Πράγματι, το γεγονός ότι μια οντότητα είναι φερέγγυα βάσει του ισολογισμού της δεν σημαίνει ότι έχει επαρκή ταμειακά διαθέσιμα, δηλαδή διαθέσιμα κεφάλαια για να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της κατά τη λήξη τους.

134 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες δέχονται ότι η Banco Popular είχε προβλήματα ρευστότητας κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης. Επιπλέον, δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση του γεγονότος ότι η Banco Popular βρισκόταν, κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, στην κατάσταση του

άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014, ήτοι ότι η Banco Popular πιθανότατα δεν θα ήταν σε θέση στο εγγύς μέλλον να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές.

135 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 23 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, παραπέμποντας στην εκτίμηση της ΕΚΤ, διαπίστωσε ότι η κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular είχε επιδεινωθεί σημαντικά από τον Οκτώβριο του 2016, λόγω αναλήψεων καταθέσεων σε όλα τα τμήματα πελατών. Εξ αυτού συνήγαγε ότι η τράπεζα δεν διέθετε επαρκείς επιλογές για να αποκαταστήσει τη θέση ρευστότητάς της προκειμένου να βεβαιωθεί ότι θα είναι σε σταθερή θέση για να εξοφλήσει τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

136 Στο καθεστώς εξυγίανσης, το ΕΣΕ απαρίθμησε τα διάφορα γεγονότα που οδήγησαν, από τον Φεβρουάριο του 2017, σε ραγδαία επιδείνωση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular. Το ΕΣΕ παραπέμπει, μεταξύ άλλων, στη δημοσίευση, τον Φεβρουάριο του 2017, της ετήσιας έκθεσης της Banco Popular για το 2016, με την οποία ανακοίνωσε ενοποιημένη ζημία ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ, την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ και τον διορισμό νέου προέδρου, καθώς και στη δημοσίευση, τον Μάιο του 2017, της οικονομικής έκθεσης για το πρώτο τρίμηνο του 2017, με την οποία ανακοινώνονταν αποτελέσματα λιγότερο καλά από τα αναμενόμενα στην αγορά. Το ΕΣΕ μνημόνευσε τις υποβαθμίσεις των αξιολογήσεων της Banco Popular από διάφορους οίκους αξιολόγησης τον Φεβρουάριο, τον Απρίλιο και τον Ιούνιο του 2017. Τόνισε επίσης ότι η συνεχιζόμενη αρνητική κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχετικά με τα οικονομικά αποτελέσματα και τον φερόμενο ως επικείμενο κίνδυνο πτώχευσης ή έλλειψης ρευστότητας της Banco Popular είχε προκαλέσει αύξηση των αναλήψεων καταθέσεων.

137 Επιπλέον, το ΕΣΕ επισήμανε ότι, στις 12 Μαΐου 2017, η απαίτηση κάλυψης ρευστότητας της Banco Popular είχε πέσει κάτω από το ελάχιστο όριο του 80 % που ορίζει το άρθρο 460, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 575/2013 και ότι η Banco Popular δεν είχε κατορθώσει να συμμορφωθεί εκ νέου προς το όριο αυτό κατά την ημερομηνία του καθεστώτος εξυγίανσης.

138 Στην από 5 Ιουνίου 2017 έκθεσή της, σχετικά με την αίτηση της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η ΕΚΤ ανέφερε επίσης ότι, συνεπεία των μαζικών αναλήψεων καταθέσεων και της σημαντικής μείωσης των υψηλής ποιότητας ρευστών στοιχείων ενεργητικού (high quality liquid assets), η Banco Popular, στις 12 Μαΐου 2017, έπαυσε πλέον να τηρεί το όριο του 80 % περί κάλυψης ρευστότητας και δεν ήταν έκτοτε σε θέση να αποκαταστήσει τη συμμόρφωση προς τα κανονιστικά όρια.

139 Το άρθρο 412, παράγραφος 1, του κανονισμού 575/2013 ορίζει την απαίτηση κάλυψης ρευστότητας ως εξής:

«Τα ιδρύματα διατηρούν ρευστά στοιχεία ενεργητικού, το άθροισμα των αξιών των οποίων καλύπτει τις εκροές ρευστότητας μείον τις εισροές ρευστότητας υπό ακραίες συνθήκες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα διατηρούν επαρκή επίπεδα αποθεμάτων ρευστότητας για να αντιμετωπίσουν πιθανές ανισορροπίες μεταξύ εισροών και εκροών ρευστότητας υπό ιδιαίτερα ακραίες συνθήκες για χρονικό διάστημα τριάντα ημερών. Σε περιόδους ακραίων συνθηκών, επιτρέπεται στα ιδρύματα να χρησιμοποιούν τα ρευστά στοιχεία του ενεργητικού για να καλύπτουν τις καθαρές εκροές ρευστότητας.»

140 Τα διάφορα αυτά στοιχεία περιλαμβάνονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ), της 6ης Αυγούστου 2015, σχετικά με την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου ένα ίδρυμα θεωρείται ότι τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας ή επαπειλούμενης αφερεγγυότητας δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ).

141 Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές, οι οποίες ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2016, αποσκοπούν στην παροχή ενός συνόλου αντικειμενικών στοιχείων βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί αν μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, σύμφωνα με τις περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32, παράγραφος 4, στοιχεία α′ έως γ′, της οδηγίας 2014/59. Το γράμμα του άρθρου 32, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2014/59 είναι πανομοιότυπο με αυτό του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

142 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές και συστάσεις της ΕΑΤ οι οποίες σχετίζονται με το είδος των καθηκόντων που εκτελούν τα εν λόγω όργανα.

143 Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ, ένα ίδρυμα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2014/59, εάν παραβαίνει τις κανονιστικές απαιτήσεις ρευστότητας, εάν δεν είναι σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις του όταν θα καταστούν απαιτητές ή αν υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι τούτο θα συμβεί στο εγγύς μέλλον.

144 Μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ αναφέρουν, ειδικότερα: πρώτον, σημαντικές δυσμενείς περιστάσεις που επηρεάζουν την εξέλιξη της θέσης ρευστότητας του ιδρύματος και τη βιωσιμότητα του προφίλ χρηματοδότησής του, καθώς και την ικανότητά του να συμμορφωθεί με τις ελάχιστες απαιτήσεις ρευστότητας που προβλέπονται στον κανονισμό 575/2013 και τις πρόσθετες απαιτήσεις που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 105 του εν λόγω κανονισμού ή οποιεσδήποτε εθνικές ελάχιστες απαιτήσεις ρευστότητας· δεύτερον, κάθε σημαντική δυσμενή εξέλιξη στις τρέχουσες και μελλοντικές υποχρεώσεις του ιδρύματος, η αξιολόγηση των οποίων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση, τις αναμενόμενες και έκτακτες εκροές ρευστότητας, συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως ενδείξεων δυνητικών μαζικών αναλήψεων καταθέσεων από τις τράπεζες· τρίτον, κάθε περίσταση ικανή να βλάψει σοβαρά τη φήμη του ιδρύματος, ιδίως σημαντικές υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής του ικανότητας από έναν ή περισσότερους οίκους αξιολόγησης, εφόσον οδηγούν σε σημαντικές εκροές κεφαλαίων ή σε αδυναμία ανανέωσης της χρηματοδότησης ή σε ενεργοποίηση συμβατικών ρητρών λόγω των εξωτερικών αξιολογήσεων.

145 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η κρίση ρευστότητας συνιστούσε επαρκή περίσταση για να δικαιολογηθεί η εξυγίανση της Banco Popular, τούτο δε κατά μείζονα λόγο καθόσον η κατάσταση αυτή είχε παύσει να είναι προσωρινή.

146 Από τα διάφορα στοιχεία που έλαβαν υπόψη η ΕΚΤ και το ΕΣΕ, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες της ΕΑΤ, τα οποία εξάλλου δεν αμφισβητήθηκαν από τους προσφεύγοντες, κατέστη δυνατό να συναχθεί ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης.

147 Ως εκ τούτου, το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014. Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τις αιτιάσεις που προβάλλουν οι προσφεύγοντες.

1) Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με την αναγκαιότητα στήριξης της ρευστότητας

148 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, κατ' εφαρμογήν της αιτιολογικής σκέψης 57 του κανονισμού 806/2014, όταν μπορεί να παρασχεθεί στήριξη της ρευστότητας, πρέπει να προτιμάται αυτή η λύση αντί της διαπίστωσης της πτώχευσης της τράπεζας. Η ανάγκη παροχής ρευστότητας είναι επιτακτική όταν, όπως εν προκειμένω, η έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular προκλήθηκε από τα ίδια τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τις ισπανικές διοικητικές αρχές. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται τη δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 κατά τη συνέντευξή της στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg*, το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 και το γεγονός ότι οι ισπανικές διοικητικές αρχές έκαναν ανάληψη δισεκατομμυρίων ευρώ από καταθέσεις στην Banco Popular, γεγονότα τα οποία προκάλεσαν πτώση της μετοχής της Banco Popular και μαζικές αναλήψεις καταθέσεων. Επομένως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ δεν μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, στο μέτρο που, δεδομένου ότι η τράπεζα αντιμετώπιζε πρόβλημα ρευστότητας, έπρεπε κατά προτεραιότητα να της παρασχεθεί στήριξη της ρευστότητας.

149 Η αιτίαση αυτή στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του τμήματος της αιτιολογικής σκέψης 57 του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο «[η] ανάγκη για επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από μια κεντρική τράπεζα δεν θα πρέπει καθαυτή να αποτελεί προϋπόθεση που καταδεικνύει επαρκώς ότι μια οντότητα δεν είναι, ή δεν θα είναι στο εγγύς μέλλον, σε θέση να εξοφλήσει τις απαιτητές υποχρεώσεις της».

150 Η αιτιολογική αυτή σκέψη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός ότι μια οντότητα ζητεί και λαμβάνει από εθνική κεντρική τράπεζα επείγουσα στήριξη της ρευστότητας δεν οδηγεί αυτομάτως στο συμπέρασμα ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014.

151 Όμως, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η πτώχευση της Banco Popular δεν υπαγορεύθηκε από το γεγονός και μόνον ότι η οντότητα έλαβε επείγουσα στήριξη της ρευστότητας ή είχε ανάγκη πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

152 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, από την αιτιολογική σκέψη 57 του κανονισμού 806/2014 δεν μπορεί να συναχθεί ότι, όταν μια τράπεζα αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας, πρέπει να της παρέχεται κατά προτεραιότητα επείγουσα στήριξη της ρευστότητας και όχι να διαπιστώνεται η πτώχευσή της.

153 Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 26, στοιχείο γ′, του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ διαπίστωσε ότι η Banco Popular είχε λάβει μια πρώτη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στις 5 Ιουνίου 2017, κατόπιν της μη προβολής αντιρρήσεων εκ μέρους της ΕΚΤ, αλλά ότι η Τράπεζα της Ισπανίας δεν ήταν σε θέση να της παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας.

154 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 2017, η Τράπεζα της Ισπανίας ζήτησε από την ΕΚΤ να συναινέσει στην παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας στην Banco Popular για την αντιμετώπιση της σοβαρής κρίσης ρευστότητας στην οποία είχε περιέλθει η τελευταία. Όμως, την ίδια ημέρα, η Τράπεζα της Ισπανίας απηύθυνε νέο έγγραφο στην ΕΚΤ, το

οποίο περιείχε αίτημα περαιτέρω αύξησης της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας υπέρ της Banco Popular, δεδομένου ότι η τελευταία την ενημέρωσε για εξαιρετικά σημαντικές κινήσεις μετρητών. Από τις δύο αυτές επιστολές που διαβιβάστηκαν αυθημερόν στην ΕΚΤ προκύπτει ότι υπήρξε ραγδαία επιδείνωση της κατάστασης ρευστότητας της Banco Popular.

155 Όπως αναφέρουν οι ίδιοι οι προσφεύγοντες, η μαζική και διαρκής ανάληψη καταθέσεων είχε ως συνέπεια η επείγουσα στήριξη της ρευστότητας, την οποία είχε χορηγήσει η Τράπεζα της Ισπανίας, να εξαντληθεί σε μία μόνον ημέρα.

156 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, στις 6 Ιουνίου 2017, λόγω της έκτασης και της ταχύτητας των αναλήψεων μετρητών, η ΕΚΤ και το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα δεν θα ήταν πλέον σε θέση να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της που θα καθίσταντο απαιτητές στις 7 Ιουνίου. Επομένως, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε η πτώχευση της Banco Popular, δεν ήταν πλέον δυνατή η παροχή πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

157 Το ΕΣΕ διαπίστωσε επίσης, στο άρθρο 3.2, στοιχείο δ', του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι η επείγουσα στήριξη της ρευστότητας υπήρξε ανεπαρκής υπό το πρίσμα της ραγδαίας επιδείνωσης της θέσης ρευστότητας της Banco Popular.

158 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το ΕΣΕ δεν διαδραματίζει κανένα ρόλο στην παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η οποία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών, όπως αναγνωρίζουν οι προσφεύγοντες.

159 Επομένως, στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ διαπίστωσε απλώς, αφενός, ότι η ΕΚΤ, κατά την εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, είχε καταλήξει ότι η επείγουσα στήριξη της ρευστότητας την οποία είχε εγκρίνει δεν κατέστησε δυνατή την αντιμετώπιση της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular και, αφετέρου, ότι η Τράπεζα της Ισπανίας δεν είχε παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στην Banco Popular.

160 Ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με την παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας

161 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η πτώχευση της Banco Popular οφείλεται σε παράβαση εκ μέρους του ΕΣΕ των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ και στα άρθρα 88 και 89 του κανονισμού 806/2014. Η έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular προκλήθηκε από τις δηλώσεις και τις διαρροές πληροφοριών του ΕΣΕ της 23ης και 31ης Μαΐου 2017, οι οποίες επέφεραν μαζικές αναλήψεις καταθέσεων και πτώση της τιμής της μετοχής της Banco Popular. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ δεν μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, στο μέτρο που η κατάσταση αυτή απέρρεε από την παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας του ΕΣΕ.

162 Η Επιτροπή και το ΕΣΕ υποστηρίζουν ότι το κύρος ενός καθεστώτος εξυγίανσης και της αποδοχής του από την Επιτροπή απαιτεί μόνο να βρίσκεται η οντότητα σε σημείο πτώχευσης και να πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις εξυγίανσης κατά τον χρόνο έγκρισης της εξυγίανσης. Οι λόγοι που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή είναι άνευ σημασίας.

163 Επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι προσφεύγοντες απέδειξαν ότι το ΕΣΕ είχε δημοσιοποιήσει εμπιστευτικές πληροφορίες στον Τύπο, κατά πάγια νομολογία, πλημμέλεια όπως αυτή μπορεί να επιφέρει την ακύρωση της σχετικής απόφασης αν αποδειχθεί ότι, ελλείψει αυτής της πλημμέλειας, η εν λόγω απόφαση θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο (βλ. αποφάσεις της 6ης Ιουλίου 2000, Volkswagen κατά Επιτροπής, T-62/98, EU:T:2000:180, σκέψη 283 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 5ης Απριλίου 2006, Degussa κατά Επιτροπής, T-279/02, EU:T:2006:103, σκέψη 416 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής, T-110/07, EU:T:2011:68, σκέψη 402 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

164 Συναφώς, όπως υποστηρίζουν η Επιτροπή και το ΕΣΕ, ένα καθεστώς εξυγίανσης θεσπίζεται εγκύρως όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014, ανεξαρτήτως των λόγων που οδήγησαν την οικεία οντότητα σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

165 Επομένως, το ΕΣΕ, έχοντας εκτιμήσει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης και η Επιτροπή, έχοντας κρίνει ότι το καθεστώς εξυγίανσης ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014, αποδέχτηκε το καθεστώς αυτό. Οι περιστάσεις που οδήγησαν στην εκ μέρους της Banco Popular πλήρωση των προϋποθέσεων που δικαιολογούν την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, ιδίως της προϋπόθεσης ότι βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεν ασκούν επιρροή.

166 Επομένως, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων ότι η δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 και το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017, που μνημονεύεται στη σκέψη 42 ανωτέρω, αποτελούν την αιτία της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular δεν ασκούν επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 και, ως εκ τούτου, να εκτιμηθεί το κύρος του καθεστώτος εξυγίανσης.

167 Συναφώς, η προβαλλόμενη από τους προσφεύγοντες αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των ως άνω δημοσιοποιήσεων και της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular είναι αδιάφορη και δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης. Αντιθέτως, στο μέτρο που οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 και το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 συνιστούν παράβαση εκ μέρους του ΕΣΕ της υποχρέωσής του περί εμπιστευτικότητας η οποία προκάλεσε τη ζημία τους, το περιεχόμενό τους θα εξεταστεί στο πλαίσιο του δεύτερου αιτήματος αποζημίωσης.

168 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν το επιχείρημα ότι οι λόγοι που οδήγησαν την τράπεζα σε σημείο πτώχευσης είναι άνευ σημασίας. Υποστηρίζουν ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα απονεμόταν στο ΕΣΕ, την Επιτροπή και το FROB διακριτική ευχέρεια μη προβλεπόμενη από τον κανονισμό 806/2014 και ότι τούτο θα ήταν αντίθετο προς την αρχή nemo auditur propriam turpitudinem allegans [ουδείς δύναται να επικαλείται ίδια παρανομία].

169 Όσον αφορά την επίκληση από τους προσφεύγοντες της αρχής αυτής, κατά την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί τη δική του υπαίτια συμπεριφορά έναντι τρίτου προκειμένου να αποκτήσει πλεονέκτημα, αρκεί η διαπίστωση, στην οποία κατέληξε και το ΕΣΕ, ότι η αρχή αυτή δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, η αρχή αυτή έχει εφαρμογή όταν ένας

διάδικος επιδιώκει να αποκομίσει αθέμιτο όφελος από τη δική του παράνομη συμπεριφορά. Οι προσφεύγοντες, όμως, δεν αναφέρουν ποιο πλεονέκτημα αποκόμισαν το ΕΣΕ ή η Επιτροπή από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

170 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3) Επί της τρίτης αιτίασης, σχετικά με την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης

171 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, δεδομένου ότι το ΕΣΕ προξένησε την κρίση ρευστότητας της Banco Popular, το ΕΣΕ και η Επιτροπή είχαν την υποχρέωση να ελαχιστοποιήσουν την προκληθείσα ζημία δυνάμει της αρχής της χρηστής διοίκησης, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 41 του Χάρτη. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή παραβίασαν την αρχή της χρηστής διοίκησης, καθόσον δεν εξέτασαν με επιμέλεια και αμεροληψία τη φερόμενη πτώχευση της Banco Popular, αγνόησαν ότι αυτή είχε προκληθεί από τις δηλώσεις του ΕΣΕ και τη μαζική ανάληψη των καταθέσεων των ισπανικών διοικητικών αρχών και παρέβλεψαν το γεγονός ότι η κατάσταση θα μπορούσε να διευθετηθεί με επείγουσα στήριξη της ρευστότητας. Υποστηρίζουν επίσης ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή παραβίασαν την αρχή της επιμέλειας στο μέτρο που, αν και είχαν λάβει γνώση του γεγονότος ότι οι δηλώσεις του ΕΣΕ επέφεραν την κρίση ρευστότητας της Banco Popular, δεν έκαναν τίποτα για την αντιμετώπιση της κρίσης αυτής και για την αποφυγή της εξυγίανσης, ιδίως με την παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

172 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες διευκρινίζουν ότι, με την αιτίαση αυτή, υποστηρίζουν ότι, δυνάμει της αρχής της χρηστής διοίκησης, το ΕΣΕ και η Επιτροπή όφειλαν να έχουν ενεργήσει διαφορετικά όσον αφορά την εξυγίανση της Banco Popular, περιορίζοντας τη ζημία που προκλήθηκε από την κατάσταση που οφειλόταν στα ίδια αυτά όργανα.

173 Διαπιστώνεται ότι ο σύνδεσμος τον οποίο επιχειρούν να καταδείξουν οι προσφεύγοντες μεταξύ της φερόμενης παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης και της μη τήρησης της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 δεν είναι σαφής. Ομοίως, η αναφορά σε ζημία την οποία έπρεπε να περιορίσουν το ΕΣΕ και η Επιτροπή είναι δυσνόητη στο πλαίσιο της ανάλυσης της τήρησης της προϋπόθεσης αυτής.

174 Εκτός αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι από την ανάλυση της δεύτερης αιτίασης προκύπτει ότι οι λόγοι που οδήγησαν την Banco Popular σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης δεν ασκούν επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 και, ως εκ τούτου, για την εκτίμηση της νομιμότητας των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Συναφώς, αφενός, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν σε ποιον βαθμό, αν το ΕΣΕ και η Επιτροπή είχαν λάβει υπόψη τις περιστάσεις αυτές, δεν θα είχε καταστεί δυνατόν να διαπιστωθεί ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης λόγω έλλειψης ρευστότητας και, ως εκ τούτου, ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014. Αφετέρου, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν λαμβάνουν επίσης υπόψη το γεγονός ότι η διαπίστωση ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης προκύπτει από την εκτίμηση της ΕΚΤ.

175 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι η κατάσταση της Banco Popular μπορούσε να θεραπευθεί με την παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από την Τράπεζα της Ισπανίας, αρκεί η παραπομπή στην ανάλυση της πρώτης αιτίασης και η υπόμνηση ότι το μέτρο αυτό εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

176 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή έπρεπε να έχουν διορθώσει την κατάσταση της Banco Popular, προκειμένου να αποφευχθεί η εξυγίανση, με μέτρα έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού 806/2014, αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν σε ποια από τα μέτρα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΕΣΕ ή της Επιτροπής αναφέρονται. Η λήψη των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης που προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού 806/2014 εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΚΤ και των αρμόδιων εθνικών αρχών.

177 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση και, ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014

178 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014, καθόσον το ΕΣΕ δεν αξιολόγησε ορθώς τις εναλλακτικές –σε σχέση με την εξυγίανση– λύσεις. Ισχυρίζονται ότι υφίσταντο διάφορα βιώσιμα εναλλακτικά μέτρα σε σχέση με την εξυγίανση.

179 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η παροχή του συνόλου της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας που είχε αρχικώς επιτραπεί από την ΕΚΤ και οι προσπάθειες της Banco Popular για την άντληση κεφαλαίων μέχρι τις 16 Ιουνίου 2017 θα είχαν καταστήσει δυνατή τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της μέχρι τις 21 Ιουνίου 2017 και την εφαρμογή διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης ή αύξησης κεφαλαίου.

180 Υπενθυμίζεται ότι από την ανάλυση της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους προκύπτει ότι το ΕΣΕ διαπίστωσε, στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι η Τράπεζα της Ισπανίας, αφού παρέσχε μια πρώτη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στην Banco Popular στις 5 Ιουνίου 2017, δεν ήταν σε θέση να της παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας. Δεδομένου ότι η παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών, το ΕΣΕ δεν είχε άλλη επιλογή από το να σημειώσει απλώς τη μη διαθεσιμότητα πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

181 Συναφώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι ήταν δυνατή η αύξηση της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας υπέρ της Banco Popular, παρά την άρνηση της Τράπεζας της Ισπανίας να της χορηγήσει νέα επείγουσα στήριξη της ρευστότητας. Υποστηρίζουν δε ότι μια πιο ρεαλιστική αξιολόγηση των εγγυήσεων θα είχε καταστήσει δυνατή την παροχή της πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας που ζήτησε η Banco Popular και ότι, ακόμη και σε περίπτωση ανεπαρκών εγγυήσεων εκ μέρους της Banco Popular, την εγγύηση αυτή θα μπορούσε να την έχει παράσχει το Ισπανικό Δημόσιο. Φρονούν ότι και το FROB θα μπορούσε να έχει παράσχει ρευστότητα στην Banco Popular.

182 Αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε απλές εικασίες σχετικές με ενίσχυση την οποία θα μπορούσαν να παράσχουν στην Banco Popular τρίτοι και, ιδίως, οι ισπανικές αρχές.

183 Επισημαίνεται επίσης ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014, «[ο]ι αποφάσεις ή δράσεις του [ΕΣΕ], του Συμβουλίου ή της Επιτροπής δεν επιβάλλουν στα κράτη μέλη να παράσχουν έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε θίγουν τη δημοσιονομική κυριαρχία και τις δημοσιονομικές ευθύνες των κρατών μελών». Επομένως, ούτε το ΕΣΕ ούτε η Επιτροπή είχαν τη δυνατότητα να επιβάλουν στις ισπανικές αρχές την υποχρέωση να παράσχουν στην Banco Popular χρηματοοικονομική στήριξη, υπό μορφή ρευστότητας ή εγγυήσεων.

184 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η ΕΚΤ, κατά την εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ανέφερε ότι, ακόμη και με τη χρήση της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας για την οποία το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ δεν είχε εκφράσει αντιρρήσεις στις 5 Ιουνίου 2017, τα ταμειακά διαθέσιμα κατά την ημερομηνία της εκτίμησης δεν ήταν επαρκή για να διασφαλιστεί η δυνατότητα της Banco Popular να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της έως τις 7 Ιουνίου 2017 το αργότερο.

185 Επομένως, η παραδοχή στην οποία στηρίζονται τα επιχειρήματα των προσφευγόντων και κατά την οποία η Banco Popular θα μπορούσε να έχει λάβει το σύνολο της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας την οποία είχε εγκρίνει αρχικώς η ΕΚΤ πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, οι εναλλακτικές λύσεις που μνημονεύουν οι προσφεύγοντες, καθόσον εξαρτώνται από την παροχή αυτής της πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, δεν ήταν εφικτές. Επιπλέον, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η παροχή του συνόλου της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας θα είχε καταστήσει δυνατή στην Banco Popular τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της μέχρι τις 21 Ιουνίου 2017 αποτελεί απλή υπόθεση η οποία δεν λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες της εξακολούθησης των εκροών καταθέσεων ούτε την έκτασή τους.

186 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ’ ουσίαν, ότι το ΕΣΕ δεν αιτιολόγησε επαρκώς, στο άρθρο 3 του καθεστώτος εξυγίανσης, τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή η λήψη άλλων μέτρων.

187 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στο άρθρο 3 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, λαμβάνοντας υπόψη την εκτίμηση της ΕΚΤ, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε εναλλακτικό μέτρο ικανό να εμποδίσει την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014.

188 Ειδικότερα, στο άρθρο 3.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν υπήρχε καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα θα μπορούσε να αποφευχθεί η πτώχευση της Banco Popular. Η απουσία τέτοιων μέτρων μπορούσε να συναχθεί, μεταξύ άλλων, από τις ακόλουθες περιστάσεις:

– η ίδια η τράπεζα αναγνώρισε, με επιστολή που απηύθυνε στην ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017, ότι βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης·

– η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν είχε καταλήξει σε θετικό αποτέλεσμα εντός χρόνου που θα επέτρεπε στην τράπεζα να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν αυτές θα καθίσταντο απαιτητές·

– ήταν απίθανο η τράπεζα να είναι σε θέση να αντλήσει επαρκή πρόσθετα ρευστά διαθέσιμα εντός των αναγκαίων προθεσμιών μέσω συναλλαγών στην αγορά, πράξεων της κεντρικής τράπεζας ή μέτρων προβλεπόμενων στο αποθεματικό της κεφάλαιο και στα σχέδιά της για ανάκαμψη·

– η επείγουσα στήριξη της ρευστότητας θα ήταν ανεπαρκής υπό το πρίσμα της ραγδαίας επιδείνωσης της θέσης ρευστότητας της τράπεζας.

189 Στο άρθρο 3.3 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εκτίμησε ότι δεν υπήρχε καμία εύλογη προοπτική αποτροπής της πτώχευσης της Banco Popular χάρη σε μέτρα προληπτικής εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι η ΕΚΤ, κατά την εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, είχε επιβεβαιώσει ότι δεν υπήρχαν διαθέσιμα μέτρα προληπτικής εποπτείας ή έγκαιρης παρέμβασης για την άμεση αποκατάσταση της θέσης ρευστότητας της τράπεζας και την εξασφάλιση επαρκούς χρόνου σε αυτή για την υλοποίηση εταιρικής συναλλαγής ή άλλης λύσης. Τα μέτρα που είχε στη διάθεσή της η ΕΚΤ ως αρμόδια αρχή, δυνάμει της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36 καθώς και των άρθρων 27 έως 29 της οδηγίας 2014/59 ή δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 1024/2013, δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν ότι η τράπεζα θα ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές, δεδομένης της έκτασης και του ρυθμού της διαπιστωθείσας επιδείνωσης της κατάστασης ρευστότητας.

190 Στο άρθρο 3.4 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ έκρινε ότι δεν υπήρχε επίσης καμία εύλογη προοπτική ότι η άσκηση της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων, σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού 806/2014, θα εμπόδιζε την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογου χρόνου. Ειδικότερα, το ΕΣΕ έκρινε ότι, δεδομένου ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης λόγω της θέσης ρευστότητας στην οποία βρισκόταν, η απομείωση της αξίας και η μετατροπή του κεφαλαίου δεν αρκούσαν για την αποκατάσταση της θέσης ρευστότητας της τράπεζας.

191 Οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνονται στο σύνολό τους στο κείμενο του καθεστώτος εξυγίανσης που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο του ΕΣΕ στις 2 Φεβρουαρίου 2018 και επισυνάφθηκε στο υπόμνημα απάντησης. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ δεν δικαιολόγησε, στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν εφικτή η λήψη εναλλακτικών μέτρων προληπτικής εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, ή μέτρων του ιδιωτικού τομέα.

192 Επιπλέον, όπως επισημαίνουν η Επιτροπή και το ΕΣΕ, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ μπορούσε να περιοριστεί στην αξιολόγηση των εναλλακτικών μέτρων που ήταν ικανά να εμποδίσουν την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογης προθεσμίας, λαμβανομένου υπόψη του διαθέσιμου χρόνου και των περιστάσεων.

193 Κατά τρίτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αύξηση κεφαλαίου της Banco Popular ήταν δυνατή. Υποθέτοντας ότι η έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν σε αποκεφαλαιοποίηση, υποστηρίζουν ότι η Banco Popular χρειαζόταν 2 έως 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Επισημαίνουν ότι, σύμφωνα με τον Τύπο, οι τράπεζες επενδύσεων επεξεργάζονταν αύξηση κεφαλαίου ύψους 4 ή 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Σύμφωνα με τους ειδικευμένους αναλυτές, αυτή η αύξηση κεφαλαίου ήταν βιώσιμη για δύο λόγους. Αφενός, το 31,5 % περίπου του εταιρικού κεφαλαίου της Banco Popular ανήκε σε μεγάλους επενδυτές, οι οποίοι ήταν διατεθειμένοι να εγγραφούν σε αύξηση κεφαλαίου το 2017. Αφετέρου, τον Μάιο του 2017, πριν από τις δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ, οι αναλυτές θεώρησαν ότι η μετοχή της Banco Popular ήταν υποτιμημένη και επομένως υπήρχε η πεποίθηση ότι η μετοχή αυτή επρόκειτο να ανατιμηθεί. Επικαλούνται επιστολή της Barclays Bank της 3ης Ιουνίου 2017 και επιστολή της Deutsche Bank της 5ης Ιουνίου 2017, απευθυνθείσες στην Banco Popular, στις οποίες αναφερόταν ότι οι εν λόγω τράπεζες ήταν διατεθειμένες να μετάσχουν σε αύξηση κεφαλαίου.

194 Επισημαίνεται ότι, όπως αναφέρουν οι ίδιοι οι προσφεύγοντες, η λύση αυτή στηρίζεται στην υπόθεση ότι η έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν σε αποκεφαλαιοποίηση. Αρκεί όμως να υπομνησθεί ότι η έλλειψη ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν σε μαζική εκροή καταθέσεων προκληθείσα από την απώλεια εμπιστοσύνης των καταθετών και ότι μόνον ένα μέτρο ικανό να δημιουργήσει ταχέως επαρκή ρευστότητα ώστε να μπορέσει η Banco Popular να εκπληρώσει τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της στις 7 Ιουνίου 2017 έπρεπε να θεωρηθεί ως βιώσιμη εναλλακτική λύση. Οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι τούτο θα είχε συμβεί στην περίπτωση της αύξησης κεφαλαίου την οποία επικαλούνται, η οποία, εξάλλου, είναι αμιγώς υποθετική και, εν πάση περιπτώσει, μεταγενέστερη της ημερομηνίας αυτής.

195 Όσον αφορά την επιστολή της Barclays Bank της 3ης Ιουνίου 2017 και την επιστολή της Deutsche Bank της 5ης Ιουνίου 2017, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν αποσπάσματα των εγγράφων αυτών ως παράρτημα του υπομνήματος απάντησης. Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2019, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν νέα αποδεικτικά μέσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, καταθέτοντας το πλήρες κείμενο των δύο αυτών εγγράφων κατόπιν της δημοσίευσής τους στον ιστότοπο της *Diario 16*, στις 9 Απριλίου 2019. Επί τη ευκαιρία άρθρου με τίτλο «Η εξυγίανση και η πώληση της Banco Popular δεν ήταν σύμφωνες με τις απαιτήσεις του νόμου», ο ιστότοπος *Diario 16* δημοσιοποίησε ορισμένα έγγραφα, στα οποία συγκαταλέγονταν ολόκληρη η επιστολή της Barclays Bank της 3ης Ιουνίου 2017 και η επιστολή της Deutsche Bank της 5ης Ιουνίου 2017.

196 Συναφώς, το άρθρο 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, κατ' εξαίρεση, οι κύριοι διάδικοι μπορούν επίσης να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προτείνουν αποδεικτικά μέσα πριν από την περάτωση της προφορικής διαδικασίας ή πριν από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί επί της διαφοράς χωρίς διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή.

197 Επισημαίνοντας ότι δεν είχαν πρόσβαση στο πλήρες κείμενο των επιστολών αυτών πριν από την ανάρτησή τους στο διαδίκτυο, στις 9 Απριλίου 2019, οι προσφεύγοντες δικαιολόγησαν τους λόγους για τους οποίους δεν μπόρεσαν να τα προσκομίσουν ως παράρτημα των προηγουμένων δικογράφων τους. Επομένως, τα νέα αυτά αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτά.

198 Όσον αφορά το περιεχόμενο των δύο αυτών επιστολών, διαπιστώνεται ότι δεν περιέχουν καμία ισχυρή δέσμευση της Barclays Bank ή της Deutsche Bank να μετάσχουν σε αύξηση κεφαλαίου της Banco Popular, αλλά αποτυπώνουν απλές συζητήσεις σχετικά με ενδεχόμενη μελλοντική αύξηση κεφαλαίου. Από τις επιστολές αυτές προκύπτει ότι, κατά την ημερομηνία αποστολής τους, το σχέδιο αύξησης κεφαλαίου της Banco Popular βρισκόταν ακόμη σε πολύ πρώιμο στάδιο επεξεργασίας.

199 Έτσι, με το από 3 Ιουνίου 2017 έγγραφό της προς την Banco Popular, η Barclays Bank αναφέρεται απλώς σε πρόσφατες συζητήσεις σχετικά με ενδεχόμενη αύξηση κεφαλαίου, σκοπός της οποίας φέρεται να ήταν, για την Banco Popular, η κάλυψη των αναγκών της για πρόσθετες προβλέψεις και η επίτευξη σημαντικά υψηλότερων επιπέδων κεφαλαίου, προκειμένου να αμβλυνθούν οι προκλήσεις που έπρεπε να αντιμετωπίσει η τράπεζα αυτή και οι οποίες απέρρεαν από μια ιδιαίτερη έκθεση σε ακίνητα και σε άλλα μη εξυπηρετούμενα στοιχεία ενεργητικού.

200 Με την επιστολή αυτή, η Barclays Bank επαναβεβαίωσε την υποστήριξή της προς την Banco Popular και ανέφερε ότι ήταν σε θέση να τη βοηθήσει σε αυτήν τη σημαντική συναλλαγή. Η Barclays Bank εκδήλωσε το ενδιαφέρον της να εγγραφεί ως κύριος συντονιστής ή διαχειριστής του βιβλίου προσφορών για το 50 % της συναλλαγής υπό τις συνθήκες της αγοράς. Διατύπωσε

επιφυλάξεις νομικού χαρακτήρα επισημαίνοντας ότι «κάθε δέσμευση ή προσφορά που συνδέεται με τέτοιου είδους εγγραφή εκδηλώνεται με χωριστή συμφωνία ή συμφωνίες που θα συναφθούν μεταξύ της Banco Popular και [αυτής], υπό την προϋπόθεση ότι οι συνθήκες της αγοράς είναι ικανοποιητικές, ότι από προκαταρκτικό έλεγχο έχουν προκύψει θετικά αποτελέσματα, ότι τα μέρη έχουν συμφωνήσει σχετικά με τους όρους και τις τιμές κατά την ημερομηνία εκείνη […] και ότι έχουν ληφθεί όλες οι απαραίτητες εσωτερικές άδειες». Τέλος, η Barclays Bank υπογράμμισε ότι η επιστολή αυτή δεν αποτελούσε προσφορά για τη σύναψη της συναλλαγής ή για τη χορήγηση οποιασδήποτε χρηματοδότησης και δεν αποσκοπούσε στη δημιουργία έννομης σχέσης μεταξύ αυτής και της Banco Popular.

201 Επομένως, αφενός, από κανένα στοιχείο της επιστολής αυτής δεν προκύπτει ότι η Barclays Bank ήταν διατεθειμένη να συμμετάσχει οικονομικά στην εν λόγω αύξηση κεφαλαίου και, αφετέρου, η τελευταία δεν μνημονεύει την κρίση ρευστότητας στην οποία είχε περιέλθει η Banco Popular και δεν προτείνει καμία λύση για την αντιμετώπισή της.

202 Με την από 5 Ιουνίου 2017 επιστολή της προς την Banco Popular, η Deutsche Bank κάνει απλώς μνεία του ενδιαφέροντός της να διασφαλίσει το 50 % μιας ενδεχόμενης αύξησης κεφαλαίου 4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Η Deutsche Bank επισημαίνει απλώς ότι «υπάρχουν προφανώς ορισμένες προϋποθέσεις, αλλά [ότι] η επιστολή βασίζεται στην πεποίθησή μας ότι, υπό περιστάσεις που πιστεύουμε ότι μπορούν ρεαλιστικά να συντρέξουν, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αύξηση [κεφαλαίου] η οποία θα σταθεροποιούσε την τράπεζα». Η Deutsche Bank ανέφερε ότι επικοινώνησε με διάφορους επενδυτές και ότι θεωρούσε ότι, «προφανώς χωρίς απόλυτη βεβαιότητα», η αύξηση κεφαλαίου θα ήταν εφικτή.

203 Επομένως, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιέχει ισχυρή δέσμευση της Deutsche Bank να μετάσχει σε αύξηση κεφαλαίου της Banco Popular και δεν αποβλέπει στην επίλυση της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular.

204 Επιπλέον, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι η Banco Popular, στο σχέδιο κεφαλαιοποίησης του Απριλίου 2017, είχε προβλέψει ότι η αύξηση κεφαλαίου μπορούσε να πραγματοποιηθεί εντός ενός μηνός. Αρκεί η επισήμανση ότι, στο έγγραφο αυτό, η Banco Popular μνημονεύει προθεσμία ενός έως τριών μηνών για την πραγματοποίηση αύξησης κεφαλαίου και ότι η προβλεπόμενη προθεσμία του ενός μηνός υπολογίζεται από την υπογραφή της σύμβασης εγγραφής. Δεδομένου όμως ότι δεν υποβλήθηκε καμία δεσμευτική προσφορά για αύξηση κεφαλαίου, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

205 Εκτός αυτού, η προοπτική ότι μια αύξηση κεφαλαίου θα καθιστούσε δυνατή την εξεύρεση επαρκούς ρευστότητας ώστε να αποφευχθεί η εξυγίανση της Banco Popular διαψεύδεται από το γεγονός ότι, στις 6 Ιουνίου 2017, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης.

206 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο αυτή η αύξηση κεφαλαίου θα μπορούσε να υλοποιηθεί εντός επαρκώς σύντομου χρονικού διαστήματος ώστε να καταστήσει δυνατή την παροχή στήριξης της ρευστότητας ικανής να αποτρέψει την πτώχευση της Banco Popular, ούτε με ποιον τρόπο θα μπορούσε η εν λόγω αύξηση να ανασχέσει τις εκροές καταθέσεων και να αποκαταστήσει μακροπρόθεσμα τη θέση ρευστότητας της Banco Popular. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η αύξηση κεφαλαίου συνιστούσε βιώσιμη εναλλακτική λύση σε σχέση με την εξυγίανση της Banco Popular.

207 Κατά τέταρτο λόγο, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ήταν δυνατός ο διαχωρισμός των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular. Επισημαίνουν ότι η Banco Popular επεξεργαζόταν την πώληση των ακινήτων της έναντι 6 δισεκατομμυρίων ευρώ και ότι είχε δηλώσει, στις 5 Μαΐου 2017, ότι είχε σημειωθεί πρόοδος προς την κατεύθυνση αυτή. Κατά την άποψή τους, μεταγενέστερα πραγματικά περιστατικά επιβεβαίωσαν ότι ήταν δυνατός ο διαχωρισμός του συνόλου ή μέρους των μη παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular. Η Banco Santander φέρεται να έθεσε προς πώληση το 51 % των κατασχεθέντων στοιχείων ενεργητικού και των επισφαλών απαιτήσεων της Banco Popular μετά την εξαγορά της και διεθνή κεφάλαια φέρονται να εξέφρασαν ενδιαφέρον για την απόκτηση των περιουσιακών αυτών στοιχείων. Επιπλέον, η Banco Popular φέρεται να δήλωσε, τον Μάιο του 2017, ότι εξέταζε το ενδεχόμενο πώλησης των μη στρατηγικών στοιχείων ενεργητικού της καθώς και να έλαβε δεσμευτικές προσφορές για αρκετά από αυτά τα περιουσιακά στοιχεία. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι δεν υπήρξε άμεσος αγοραστής για τα μη εξυπηρετούμενα και τα μη στρατηγικά στοιχεία ενεργητικού της Banco Popular, αυτά θα μπορούσαν να μεταβιβαστούν σε μεταβατικό ίδρυμα. Η χωριστή πώληση στοιχείων ενεργητικού θα είχε παράσχει τη δυνατότητα στην Banco Popular να αποκτήσει βραχυπρόθεσμη ρευστότητα προκειμένου να συνεχίσει τις δραστηριότητές της επί ορισμένες εβδομάδες και να ολοκληρώσει έτσι την ιδιωτική πώληση ή αύξηση κεφαλαίου.

208 Επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων στηρίζονται σε απλές υποθέσεις ότι η πώληση στοιχείων ενεργητικού ήταν δυνατή. Οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι η Banco Popular θα μπορούσε να έχει πωλήσει μη εξυπηρετούμενα ή μη στρατηγικά στοιχεία ενεργητικού, χωρίς να διευκρινίζουν ποια ακριβώς ήταν αυτά τα περιουσιακά αυτά στοιχεία, για ποιο ποσό θα μπορούσαν να έχουν πωληθεί, ούτε αν οι αγοραστές ενδιαφέρονταν για τις αγορές αυτές ή ακόμη και αν διεξάγονταν συναλλαγές. Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι ίδιοι οι προσφεύγοντες επικαλούνται την περίπτωση κατά την οποία δεν θα είχε ανευρεθεί άμεσος αγοραστής για τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν αποδεικνύουν ότι οι πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού ήταν πράγματι εφικτές εντός επαρκώς σύντομου χρονικού διαστήματος ώστε να μπορέσει η Banco Popular να αντλήσει ικανοποιητική ρευστότητα για να αντιμετωπίσει τις μαζικές αναλήψεις καταθέσεων και να αποτρέψει την περιέλευσή της σε κατάσταση πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης στις 6 Ιουνίου 2017.

209 Όσον αφορά τη δυνατότητα που επικαλούνται οι προσφεύγοντες, στην περίπτωση που δεν θα είχε ανευρεθεί άμεσος αγοραστής, να μεταβιβαστούν τα μη εξυπηρετούμενα στοιχεία ή τα μη στρατηγικά στοιχεία του ενεργητικού σε μεταβατικό ίδρυμα προκειμένου να πωληθούν στη συνέχεια κατ' εφαρμογήν των άρθρων 25 και 26 του κανονισμού 806/2014, αρκεί η διαπίστωση ότι δεν πρόκειται για εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με την εξυγίανση κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 806/2014, αλλά για άλλα εργαλεία εξυγίανσης των οποίων η χρήση προϋποθέτει εξ ορισμού ότι η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

210 Όσον αφορά το προβαλλόμενο από τους προσφεύγοντες γεγονός ότι η Banco Popular είχε ενημερώσει στις 5 Μαΐου 2017 ότι είχε σημειωθεί πρόοδος στην πραγματοποίηση της πώλησης ακινήτων, αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν αποδεικνύουν ότι το σχέδιο αυτό θα μπορούσε να έχει ολοκληρωθεί πριν από τη διαπίστωση της πτώχευσης της Banco Popular.

211 Όσον αφορά τον ισχυρισμό των προσφευγόντων ότι η Banco Popular έλαβε δεσμευτικές προσφορές για πολλά από τα στοιχεία του ενεργητικού της, επισημαίνεται ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν τεκμηριώνεται με κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Επικαλούμενοι αποκλειστικά και μόνον άρθρα του Τύπου, οι προσφεύγοντες μνημονεύουν την πώληση της Targo Bank στην

Crédit mutuel στις 2 Ιουνίου 2017 καθώς και συζητήσεις ενόψει της πώλησης της TotalBank έναντι 500 εκατομμυρίων ευρώ. Αρκεί όμως να επισημανθεί, αφενός, ότι η πώληση της Targo Bank δεν εμπόδισε την πτώχευση της Banco Popular και, αφετέρου, ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η πώληση της TotalBank θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί εντός εύλογου χρόνου ώστε να μπορέσει η Banco Popular να εξεύρει επαρκή ρευστότητα για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της στις 7 Ιουνίου 2017.

212 Όσον αφορά το προβαλλόμενο από τους προσφεύγοντες γεγονός ότι, μετά την πώληση της Banco Popular, η Banco Santander πραγματοποίησε πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού, αρκεί η διαπίστωση ότι το γεγονός αυτό δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση της νομιμότητας του καθεστώτος εξυγίανσης.

213 Τέλος, υπογραμμίζεται, όπως ακριβώς επισήμανε και το ΕΣΕ, ότι είναι αμιγώς θεωρητικό να υποστηρίζεται ότι οι εν λόγω πράξεις πώλησης στοιχείων του ενεργητικού θα μπορούσαν να έχουν πραγματοποιηθεί επιτυχώς, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η Banco Popular θα είχε στη διάθεσή της περισσότερο χρόνο. Εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτές οι πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού μπορούσαν να έχουν πραγματοποιηθεί εντός αρκετά σύντομου χρονικού διαστήματος ώστε να καταστεί δυνατή μια νέα στήριξη της ρευστότητας, με ποιον τρόπο τα μέτρα αυτά θα είχαν καταστήσει δυνατή την ανάσχεση των αναλήψεων καταθέσεων και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης της αγοράς και, ως εκ τούτου, τη διακοπή των διαρροών ρευστότητας και την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της Banco Popular.

214 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι, στις 5 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η Banco Popular προέβλεπε αύξηση κεφαλαίου με μεταβίβαση μη στρατηγικών στοιχείων του ενεργητικού και σχέδιο μεταβίβασης στοιχείων του ενεργητικού και ότι δεν ισχυρίστηκε ότι η εφαρμογή των λύσεων αυτών ήταν ανέφικτη.

215 Με το επιχείρημα αυτό, οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στην από 5 Ιουνίου 2017 εκτίμηση της ΕΚΤ όσον αφορά την αίτηση της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, στην οποία η ΕΚΤ περιέγραψε τα αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη της κατάστασης ρευστότητας της Banco Popular, όπως ήταν η εξέλιξη της απαίτησης κάλυψης των αναγκών ρευστότητας, της ικανότητάς της αντιστάθμισης (counterbalancing capacity) και των εκροών καταθέσεων, καθώς και την εν εξελίξει εφαρμογή μέτρων ρευστότητας από την τράπεζα. Συναφώς, η ΕΚΤ επισήμανε ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η Banco Popular, αναμενόταν συγκέντρωση πρόσθετης ρευστότητας για τα μέσα Ιουνίου μέσω της μείωσης του χρέους, της πώλησης ομολόγων και της πώλησης μη παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού.

216 Διαπιστώνεται ότι η ΕΚΤ προέβη αποκλειστικά και μόνο σε πραγματική περιγραφή της εξέλιξης της θέσης ρευστότητας της Banco Popular τούτο δε, όπως διευκρινίζει, βάσει στοιχείων παρασχεθέντων από την ίδια την τράπεζα. Δεν ετίθετο δηλαδή θέμα να αποφανθεί η ΕΚΤ επί της δυνατότητας υλοποίησης των μέτρων που σχεδίαζε να λάβει η τράπεζα. Επιπλέον, διευκρινίζεται ότι τα μέτρα αυτά επρόκειτο να παράσχουν νέα ρευστότητα στην Banco Popular στα μέσα Ιουνίου, ήτοι μετά την εξυγίανση.

217 Αντιθέτως, επισημαίνεται ότι, στις 6 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ, στο πλαίσιο της εκτίμησης της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, έκρινε ότι, μολονότι η Banco Popular είχε επεξεργαστεί διάφορα μέτρα πρόσθετης ρευστότητας κατά τις προηγούμενες εβδομάδες και είχε αρχίσει να τα θέτει σε

εφαρμογή, το μέγεθος των πραγματοποιηθεισών αλλά και των αναμενόμενων εισροών ήταν ανεπαρκές για τη βελτίωση της θέσης ρευστότητας της τράπεζας κατά την ημερομηνία της εκτίμησης. Επισήμανε επίσης ότι η Banco Popular είχε πολύ περιορισμένες επιλογές για να συγκεντρώσει κεφάλαια μέσω κανονικών συναλλαγών στην αγορά ή μέσω συναλλαγών της εθνικής κεντρικής τράπεζας και ότι δεν ήταν σε θέση να αντλήσει επαρκή πρόσθετα ρευστά διαθέσιμα μέσω των μέτρων που προβλέπονταν στα σχέδιά της για επείγουσα χρηματοδότηση και ανάκαμψη. Η ΕΚΤ επισήμανε ότι η Banco Popular είχε ήδη λάβει διάφορα μέτρα για να διορθώσει τη θέση ρευστότητας στην οποία βρισκόταν, αλλά ότι, παρά ταύτα, τα μέτρα αυτά δεν αρκούσαν εν τέλει για να αντιστρέψουν την επιδείνωση της ταμειακής της θέσης.

218 Κατά πέμπτο λόγο, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η ιδιωτική πώληση της Banco Popular σε τρίτον θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί. Η λύση αυτή απορρίφθηκε από το ΕΣΕ λόγω προβλήματος προθεσμίας, λαμβανομένης υπόψη της έλλειψης ρευστότητας, και όχι λόγω βιωσιμότητας. Ενώ διάφορα ιδρύματα υπέβαλαν προσφορές, εκδηλώνοντας έτσι το ενδιαφέρον τους για την εξαγορά της Banco Popular, οι ευρωπαϊκές αρχές κάλεσαν μόνο δύο δυνητικούς αγοραστές να μετάσχουν στη διαδικασία πώλησης στις αρχές Ιουνίου 2017. Προσθέτουν δε ότι είναι εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης απέτυχε τον Μάιο του 2017, στο μέτρο που οι οντότητες οι οποίες ενδιαφέρονταν για την εξαγορά της Banco Popular είχαν προθεσμία έως το τέλος Ιουνίου 2017 για να υποβάλουν προσφορά.

219 Επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση των πραγματικών περιστατικών.

220 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, η ΕΚΤ είχε διαπιστώσει, στο πλαίσιο της εκτίμησης της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ότι οι διαπραγματεύσεις κατά τη διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν είχαν καταλήξει μέχρι τότε σε θετικό αποτέλεσμα και ότι η πώληση αυτή δεν αναμενόταν να πραγματοποιηθεί εντός χρονικού διαστήματος που θα καθιστούσε εφικτό στην Banco Popular να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές.

221 Πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι, δεδομένου ότι το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular αναγνώρισε ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης στις 6 Ιουνίου 2017, παραδέχθηκε, εξ αυτού του γεγονότος, ότι η πραγματοποίηση της ιδιωτικής πώλησης δεν αποτελούσε πλέον εφικτή λύση κατά την ημερομηνία αυτή.

222 Έτσι, με την αιτιολογική σκέψη 26 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ περιέγραψε τα μέτρα που είχε λάβει η Banco Popular στην προσπάθειά της να επιλύσει τα προβλήματα ρευστότητας που αντιμετώπιζε, μέτρα στα οποία συγκαταλεγόταν και μια διαδικασία ιδιωτική πώλησης κινηθείσα τον Απρίλιο του 2017. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι η καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών από δυνητικούς αγοραστές είχε αρχικώς οριστεί στις 10 Ιουνίου 2017 και ότι, στις αρχές Ιουνίου, μετατέθηκε στα τέλη Ιουνίου 2017. Διαπίστωσε δε ότι, παρά ταύτα, κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης η διαδικασία αυτή δεν είχε περατωθεί.

223 Στο άρθρο 3.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν υπήρχε καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα θα μπορούσε να αποφευχθεί η πτώχευση της Banco Popular και ότι η έλλειψη τέτοιων μέτρων μπορούσε να συναχθεί, μεταξύ άλλων, από το γεγονός ότι η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν είχε καταλήξει σε θετικό αποτέλεσμα εντός χρόνου που θα επέτρεπε στην τράπεζα να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της που θα καθίσταντο απαιτητές. Στο άρθρο 6.6 του

καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ επισήμανε επίσης ότι, κατά την περίοδο αμέσως πριν από την εξυγίανση, η Banco Popular είχε διεξαγάγει διαδικασία ιδιωτικής πώλησης και ότι, την εβδομάδα της 29ης Μαΐου 2017, κατέστη προφανές ότι η διαδικασία αυτή θα αποτύγχανε.

224 Ως εκ τούτου, το ΕΣΕ διαπίστωσε ότι, κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης που είχε κινήσει η Banco Popular είχε αποτύχει. Αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, κανένας από τους δυνητικούς αγοραστές που είχαν μετάσχει στη διαδικασία αυτή δεν είχε υποβάλει δεσμευτική προσφορά για την εξαγορά της Banco Popular.

225 Δεδομένου ότι η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης που είχε κινήσει η τράπεζα, από τον Απρίλιο 2017, δεν οδήγησε σε καμία δεσμευτική προσφορά αλλά απαίτησε παράταση της προθεσμίας για την υποβολή προσφορών, θεωρούνταν απίθανο να ευδοκιμήσει πριν η Banco Popular κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Το γεγονός ότι οι δυνητικοί αγοραστές είχαν προθεσμία έως το τέλος Ιουνίου για να υποβάλουν προσφορά δεν είναι ικανό να κλονίσει τη διαπίστωση αυτή. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η διαδικασία ιδιωτικής πώλησης αποτελούσε πιθανή εναλλακτική λύση σε σχέση με την εξυγίανση.

226 Κατ' έκτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, αν κανένα από τα προαναφερθέντα εναλλακτικά μέτρα δεν ήταν βιώσιμο, η χορήγηση κρατικής ενίσχυσης ή χρηματοδότησης του ΕΤΕ θα είχε καταστήσει δυνατή την αποτροπή της κατάρρευσης της Banco Popular. Φρονούν ότι τίποτα δεν εμπόδιζε το Ισπανικό Δημόσιο να επενδύσει προσωρινά στο κεφάλαιο της Banco Popular.

227 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση, αφενός, ότι, δυνάμει του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014, εντός του μηχανισμού εξυγίανσης, κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, το ΕΣΕ μπορεί να χρησιμοποιήσει το ΕΤΕ μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί η ουσιαστική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να παρέχει δάνεια στο ίδρυμα υπό εξυγίανση. Εξ αυτού προκύπτει σαφώς ότι η δυνατότητα αυτή είναι νοητή μόνο στο πλαίσιο μέτρου εξυγίανσης και δεν συνιστά σε καμία περίπτωση εναλλακτικό μέτρο σε σχέση με αυτό.

228 Αφετέρου, από τη σκέψη 183 ανωτέρω προκύπτει ότι μόνον οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να αποφασίζουν τη χορήγηση ή τη μη χορήγηση ενίσχυσης και ότι ούτε το ΕΣΕ ούτε η Επιτροπή είναι σε θέση να επιβάλουν σε κράτος μέλος την υποχρέωση να χορηγήσει ενίσχυση σε οντότητα.

229 Επιπλέον, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, μια τέτοια λύση θα ήταν αντίθετη προς τους σκοπούς της εξυγίανσης που αποβλέπει στον περιορισμό του κόστους για τους φορολογουμένους. Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, ένας από τους σκοπούς της εξυγίανσης είναι να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη.

230 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν την ύπαρξη βιώσιμων εναλλακτικών λύσεων τις οποίες όφειλε να έχει λάβει υπόψη το ΕΣΕ.

231 Ως εκ τούτου, το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκριναν ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014, οπότε το δεύτερο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014

232 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, καθόσον το δημόσιο συμφέρον δεν μπορεί να παραβιάζει τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης και το ΕΣΕ όφειλε να έχει σταθμίσει διαφορετικά συμφέροντα. Επομένως, το ΕΣΕ όφειλε να έχει διαπιστώσει ότι το δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογούσε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας ούτε παρέμβαση συνεπαγόμενη διακρίσεις και αυθαιρεσία.

233 Το άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, στοιχείο γ′, του εν λόγω άρθρου, μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημόσιου συμφέροντος εάν είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης, κατά το άρθρο 14, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.

234 Οι στόχοι της εξυγίανσης, που απαριθμούνται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, είναι οι εξής: να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών· να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης· να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη· να προστατευθούν οι καταθέτες και οι επενδυτές· να προστατευθούν τα κεφάλαια και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.

235 Η τήρηση της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 απαιτεί την εξακρίβωση ότι οι σκοποί του άρθρου 14 του κανονισμού, ιδίως δε η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών και η διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, θα επιτευχθούν καλύτερα με ένα μέτρο εξυγίανσης παρά με την εκκαθάριση της οντότητας.

236 Εν προκειμένω, στο άρθρο 4 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, σταθμίζοντας τους σκοπούς της εξυγίανσης που διευκρινίζονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 με τη φύση και τις περιστάσεις της εξεταζόμενης περίπτωσης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εξυγίανση υπό τη μορφή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων ήταν αναγκαία προς το δημόσιο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014.

237 Στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ επισήμανε ότι η εξυγίανση ήταν αναγκαία και ανάλογη προς τους σκοπούς του άρθρου 14, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, ήτοι της διασφάλισης της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών και της αποφυγής των σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά. Επισήμανε ότι η εκκαθάριση της Banco Popular με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα είχε καταστήσει δυνατή την επίτευξη των σκοπών αυτών στον ίδιο βαθμό. Στη συνέχεια, το ΕΣΕ προέβη, στο άρθρο 4.4 του καθεστώτος εξυγίανσης, σε ανάλυση υπό το πρίσμα των σκοπών του καθεστώτος εξυγίανσης λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων που επικρατούσαν κατά την ημερομηνία αυτή.

238 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης, η Επιτροπή ανέφερε ρητώς ότι συμφωνεί με το καθεστώς εξυγίανσης και, ειδικότερα, με τους λόγους που προέβαλλε το ΕΣΕ για να αιτιολογήσει ότι η εξυγίανση είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 806/2014.

239 Τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις διαπιστώσεις του ΕΣΕ και της Επιτροπής ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

240 Αφενός, οι προσφεύγοντες δεν ισχυρίζονται ότι το καθεστώς εξυγίανσης δεν ανταποκρίνεται στους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος του άρθρου 14, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, που αποβλέπουν στην προστασία των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular και στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Αφετέρου, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι οι σκοποί αυτοί θα είχαν επιτευχθεί αν η Banco Popular είχε τεθεί υπό εκκαθάριση με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

241 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το καθεστώς εξυγίανσης είναι αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας. Οι περιορισμοί του δικαιώματος ιδιοκτησίας που προβλέπονται στο άρθρο 17 του Χάρτη, όπως και στην περίπτωση εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι αναγκαίοι και ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Οι απαιτήσεις αναλογικότητας προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται το άρθρο 14, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο το μέτρο εξυγίανσης πρέπει να αποτρέπει την καταστροφή της αξίας.

242 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι το μέτρο εξυγίανσης δεν πληροί το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, στο μέτρο που οδηγεί σε δυσανάλογη προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας και σε άσκοπη καταστροφή της αξίας.

243 Επισημαίνεται, όμως, ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η τήρηση της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 δεν οδηγεί το ΕΣΕ να σταθμίσει τα διάφορα συμφέροντα που αυτοί επικαλούνται, ήτοι, αφενός, το δημόσιο συμφέρον για εξυγίανση της τράπεζας και, αφετέρου, τα ιδιωτικά συμφέροντα των μετόχων.

244 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, το οποίο προβλέπει ότι, «[γ]ια την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, το ΕΣΕ, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, επιδιώκουν να ελαχιστοποιήσουν το κόστος της εξυγίανσης και να αποφύγουν την άσκοπη καταστροφή της αξίας εκτός αν είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης».

245 Πράγματι, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι οι σκοποί της εξυγίανσης του άρθρου 14, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 πρέπει να επιτυγχάνονται, στο μέτρο του δυνατού, με εργαλείο εξυγίανσης το οποίο να συνεπάγεται την ελάχιστη δυνατή καταστροφή της αξίας. Εντούτοις, όπως διευκρινίζει η διάταξη αυτή, όταν η καταστροφή αξίας που προκαλείται από το επιλεγέν εργαλείο εξυγίανσης είναι αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών αυτών και, επομένως, για το δημόσιο συμφέρον, η εξυγίανση δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσανάλογη.

246 Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, η καταστροφή της αξίας κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 δεν αφορά αποκλειστικά τα περιουσιακά συμφέροντα των μετόχων και των κατόχων κεφαλαιακών μέσων της οντότητας, αλλά και τα συμφέροντα των καταθετών, των υπαλλήλων και των λοιπών πιστωτών της.

247 Εκτός αυτού, επισημαίνεται ότι, στο άρθρο 4.5 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εξυγίανση συνέβαλλε επίσης στην ελαχιστοποίηση της καταστροφής της αξίας, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η εκκαθάριση της Banco Popular θα συνεπαγόταν σημαντικότερες ζημίες για τους πιστωτές απ' ό,τι η εξυγίανση. Το ΕΣΕ έκρινε επίσης, στο άρθρο 4.6 του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι τα μειονεκτήματα και το κόστος που συνδέονταν με τη λήψη του μέτρου εξυγίανσης, κυρίως οι ζημίες των μετόχων και των πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης, αντισταθμίζονταν από τα πλεονεκτήματα που απέρρεαν από αυτό, ήτοι τη διατήρηση των κρίσιμων λειτουργιών, τον περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων στην οικονομία και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, καθώς και την αποτροπή ζημιών που θα μπορούσαν να υποστούν άλλοι πιστωτές.

248 Επιπλέον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, τα εργαλεία εξυγίανσης εφαρμόζονται κατά τρόπο ώστε να μειωθεί στο ελάχιστο ο αντίκτυπος στον όμιλο ως σύνολο.

249 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, στο άρθρο 4.7 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού 806/2014, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Banco Popular είχε θυγατρική στην Πορτογαλία, έκρινε ότι η εφαρμογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων δεν θα είχε αντίκτυπο στην πορτογαλική θυγατρική, ενώ η εκκαθάριση της Banco Popular θα είχε αρνητικά αποτελέσματα επ' αυτής.

250 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν αναγκαία, θα μπορούσαν να είχαν χρησιμοποιηθεί ένα ή περισσότερα από τα εναλλακτικά μέτρα που μνημονεύονται στο δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου, σε αντικατάσταση της απομείωσης της αξίας των κεφαλαιακών μέσων και της πώλησης της Banco Popular, πράγμα που θα είχε αποτρέψει την καταστροφή της αξίας των επενδυτών και την προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας.

251 Αρκεί η διαπίστωση ότι από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους προκύπτει ότι τα εναλλακτικά μέτρα που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες δεν ήταν δυνατό να ληφθούν. Εν πάση περιπτώσει, τα επιχειρήματα αυτά με τα οποία οι προσφεύγοντες αμφισβητούν, στην πραγματικότητα, την αναλογικότητα του μέτρου εξυγίανσης σε σχέση με τα εναλλακτικά μέτρα που επικαλούνται με γνώμονα την προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση του ΕΣΕ και της Επιτροπής σχετικά με την τήρηση της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014.

252 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το καθεστώς εξυγίανσης εισάγει δυσμενείς διακρίσεις και είναι αυθαίρετο. Η απαγόρευση των διακρίσεων προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 46 και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και κατοχυρώνεται στο άρθρο 21, παράγραφος 1, του Χάρτη και στο άρθρο 18 ΣΛΕΕ. Υποστηρίζουν ότι οι παρεμβάσεις του ΕΣΕ και των ισπανικών αρχών εισήγαγαν δυσμενείς και αυθαίρετες διακρίσεις εις βάρος της Banco Popular, στο μέτρο που εγκατέλειψαν την τράπεζα διότι το εταιρικό της κεφάλαιο ανήκε σε ιδιωτικά συμφέροντα, στα οποία συγκαταλεγόταν υψηλό ποσοστό αλλοδαπών επενδυτών.

253 Επισημαίνεται ότι οι ισχυρισμοί αυτοί των προσφευγόντων δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι σκοπούν να αποδείξουν παράβαση της προϋπόθεσης του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Οι ισχυρισμοί στηρίζονται αμιγώς σε εικασίες που δεν έχουν καμία σχέση με την τήρηση του κριτηρίου του δημοσίου συμφέροντος.

254 Εν πάση περιπτώσει, αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα με τα οποία προσάπτεται στις ισπανικές αρχές ότι δεν χορήγησαν ενίσχυση στην Banco Popular, ενώ είχαν πράξει τούτο σε άλλες περιπτώσεις, είναι αλυσιτελή, καθόσον δεν αφορούν ούτε το ΕΣΕ ούτε την Επιτροπή. Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε ιταλικές τράπεζες και ότι, στις περιπτώσεις αυτές, το ΕΣΕ δεν είχε εφαρμόσει τον κανονισμό 806/2014, διαπιστώνεται, αφενός, ότι οι καταστάσεις στις οποίες ένα κράτος μέλος χρησιμοποίησε δημόσια κεφάλαια για την εξυγίανση προβληματικού ιδρύματος συνδέονται στενά με ιδιαίτερες περιστάσεις και δεν είναι συγκρίσιμες με την κατάσταση εν προκειμένω και, αφετέρου, ότι, όπως επισημαίνουν οι ίδιοι οι προσφεύγοντες, το ΕΣΕ έκρινε ότι η εξυγίανση των εν λόγω ιταλικών τραπεζών δεν δικαιολογούνταν από το δημόσιο συμφέρον στο μέτρο που δεν ασκούσαν κρίσιμες λειτουργίες και η εκκαθάρισή τους δεν θα είχε σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Επιπλέον, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, δεδομένου ότι η υπό κρίση υπόθεση αποτελεί την πρώτη περίπτωση εξυγίανσης μιας οντότητας, είναι επόμενο ότι δεν μπορεί να υφίσταται δυσμενής διάκριση σε σχέση με άλλες περιπτώσεις όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού 806/2014.

255 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 και, ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

256 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

257 Εξάλλου, αφενός, με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, για πρώτη φορά στα σημεία 47 και 48 του υπομνήματος απάντησης, επιχειρήματα που αποσκοπούν στην αμφισβήτηση της διαδικασίας πώλησης της Banco Popular λόγω μη συμφωνίας της με τις διατάξεις του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 και των άρθρων 38 και 39 της οδηγίας 2014/59. Αφετέρου, με τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων παρέμβασης, οι προσφεύγοντες προβάλλουν νέο λόγο ακυρώσεως στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014, με τον οποίο δηλώνουν ρητώς ότι επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματα που προβάλλουν στις σκέψεις 47 και 48 της υπομνήματος απάντησης.

258 Με τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων παρέμβασης, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι, με τα προηγούμενα υπομνήματά τους, επικαλέστηκαν τον παράνομο χαρακτήρα της διαδικασίας πώλησης ως επικουρική βάση για την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, στο μέρος της προσφυγής με το οποίο προβάλλεται ότι το μέτρο εξυγίανσης αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και, γενικότερα, στο σκέλος που αφορά την παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση της διαδικασίας πώλησης. Συναφώς, οι προσφεύγοντες παραπέμπουν μεν ρητώς σε σημεία του υπομνήματος απάντησης, πλην όμως δεν μνημονεύουν κανένα σημείο του δικογράφου της προσφυγής στο οποίο να είχε ήδη προβληθεί το επιχείρημα αυτό.

259 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι ο συσχετισμός που επιχειρούν οι προσφεύγοντες μεταξύ των ως άνω επιχειρημάτων με τα οποία αμφισβητείται η διαδικασία πώλησης και της παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 δεν είναι κατανοητός. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως νέος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014.

260 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 84 του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.

261 Ο λόγος αυτός προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης και επαναλήφθηκε με τις παρατηρήσεις επί των υπομνημάτων παρέμβασης, χωρίς οι προσφεύγοντες να εξηγήσουν γιατί δεν αμφισβήτησαν το νομότυπο της διαδικασίας πώλησης κατά το στάδιο της προσφυγής. Ο νέος αυτός λόγος δεν στηρίζεται σε πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία ήταν άγνωστα στους προσφεύγοντες κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής και η βούληση των προσφευγόντων να απαντήσουν σε επιχειρήματα που προβλήθηκαν με υπόμνημα παρέμβασης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δικαιολόγηση της εκπρόθεσμης προβολής του λόγου αυτού.

262 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα τα επιχειρήματα των προσφευγόντων σχετικά με το νομότυπο της διαδικασίας πώλησης που περιλαμβάνονται στο υπόμνημα απάντησης καθώς και ο νέος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014 και προβλήθηκε για πρώτη φορά με τις παρατηρήσεις επί των υπομνημάτων παρέμβασης.

2. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014

263 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε πέντε σκέλη, τα οποία στηρίζονται, πρώτον, σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014, δεύτερον, σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού αυτού, τρίτον, σε έλλειψη ανεξαρτησίας της Deloitte, τέταρτον, σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, λόγω του ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική», και, πέμπτον, σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 7 και 9, του κανονισμού αυτού.

264 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει τα εξής:

«Προτού αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης ή να ασκήσει την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής σχετικών κεφαλαιακών μέσων, το [ΕΣΕ] διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων οντότητας του άρθρου 2 από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του Συμβουλίου Εξυγίανσης και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, και από την ενδιαφερόμενη οντότητα.»

265 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η αποτίμηση της Banco Popular, η οποία πραγματοποιήθηκε πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, περιλαμβάνει δύο εκθέσεις που επισυνάπτονται στο καθεστώς εξυγίανσης.

266 Η αποτίμηση 1, με ημερομηνία 5 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014 και είχε ως σκοπό να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

267 Η αποτίμηση 2, με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2017, συντάχθηκε από την Deloitte, υπό την ιδιότητά της ως ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014.

268 Το καθεστώς εξυγίανσης αναφέρει ότι, δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, η αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, είχε ως σκοπό να εκτιμηθεί η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular, να εκτιμηθεί η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας καθώς και να παρασχεθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα λαμβανόταν απόφαση σχετικά με τις μετοχές και τους τίτλους ιδιοκτησίας που θα μεταβιβάζονταν και τα οποία θα καθιστούσαν εφικτό στο ΕΣΕ τον καθορισμό των εμπορικών όρων για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.

269 Με την αποτίμηση 2, η Deloitte ανέφερε ότι στηρίχθηκε στις απαιτήσεις του άρθρου 36 της οδηγίας 2014/59 (το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014) και στο κεφάλαιο 3 του οριστικού σχεδίου ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της ΕΑΤ 2017/05 και 2017/06, της 23ης Μαΐου 2017, σχετικά με την αποτίμηση προκειμένου να καθοριστεί η διαφορετική μεταχείριση κατόπιν της εξυγίανσης που προβλέπει η οδηγία 2014/59 (στο εξής: τεχνικά πρότυπα της ΕΑΤ).

270 Το άρθρο 36, παράγραφος 15, της οδηγίας 2014/59 επιτρέπει στην ΕΑΤ να καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύει τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να διενεργούνται οι αποτιμήσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικασίας εξυγίανσης.

271 Το κεφάλαιο 3 των τεχνικών προτύπων της ΕΑΤ αφορά το σχέδιο των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων 2017/05 σχετικά με την αποτίμηση με σκοπό την εξυγίανση (στο εξής: ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα) και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 15, της οδηγίας 2014/59, σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που εξειδικεύουν τα κριτήρια της μεθοδολογίας που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων ή φορέων.

272 Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι, κατά την ημερομηνία της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, τα εν λόγω ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα δεν ήταν δεσμευτικά, στο μέτρο που το άρθρο 5, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπόκεινται στα δεσμευτικά ρυθμιστικά και εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που καταρτίζονται από την ΕΑΤ όταν έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή. Τα εν λόγω ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα ενσωματώθηκαν στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/345 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2017, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων ιδρυμάτων ή οντοτήτων (ΕΕ 2018, L 67, σ. 8).

273 Στο άρθρο 6.3 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ επισήμανε ότι, για να αποφασίσει την απομείωση και τη μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, στηρίχθηκε στην αποτίμηση 2, όπως συμπληρώθηκε και επιβεβαιώθηκε από τα αποτελέσματα της διαδικασίας πώλησης που διεξήγαγε το FROB.

274 Στο μέτρο που η αποτίμηση 2 περιλαμβάνει περίπλοκες τεχνικές και οικονομικές εκτιμήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ΕΣΕ διέθετε ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν έκρινε ότι η αποτίμηση 2 συνιστούσε έγκυρη βάση για να αποφασίσει τη λήψη μέτρων εξυγίανσης.

275 Ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 110 έως 115 ανωτέρω, ο έλεγχος που διενεργεί το Γενικό Δικαστήριο είναι περιορισμένος, αφορά δε τη διακρίβωση της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους του ΕΣΕ όταν έκρινε ότι η αποτίμηση 2 ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014. Εναπόκειται στους προσφεύγοντες να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να ανατρέψουν την αξιοπιστία της αποτίμησης 2.

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014

276 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014, καθόσον το ΕΣΕ αρνήθηκε να παράσχει τελικές εκδόσεις των αποτιμήσεων 1 και 2. Το ΕΣΕ φέρεται να δήλωσε, με την από 30 Ιουλίου 2018 απάντησή του στο μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2018, ότι δεν επρόκειτο να δημοσιεύσει τις τελικές εκδόσεις αυτών των αποτιμήσεων. Η Deloitte αναγνώρισε ότι οι τελικές εκδόσεις των αποτιμήσεων ήταν αναγκαίες και ότι είχε επιφορτιστεί με την κατάρτισή τους. Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στις παρατηρήσεις τους της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 επί της απάντησης του ΕΣΕ σε αυτό το μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας και υποστηρίζουν ότι, κατ' εφαρμογήν της αιτιολογικής σκέψης 64 και του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ υποχρεούται να υποβάλει οριστικές εκδόσεις των αποτιμήσεων 1 και 2.

277 Όσον αφορά την αποτίμηση 1, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της που προσδιορίστηκε στη σκέψη 266 ανωτέρω και του γεγονότος ότι είχε ως αντικείμενο να συμβάλει στο να καθοριστεί αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν ποια θα ήταν η χρησιμότητα μιας τέτοιας αποτίμησης μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η αποτίμηση 1, με σκοπό να καθοριστεί αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατέστη παρωχημένη κατόπιν της εκτίμησης στην οποία προέβη η ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017, σχετικά με το αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

278 Όσον αφορά την αποτίμηση 2, στις 30 Ιουλίου 2018, απαντώντας στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας, το ΕΣΕ τόνισε ότι η εν λόγω αποτίμηση δεν επρόκειτο να ακολουθηθεί από εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση. Έκρινε δε ότι, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της εξεταζόμενης περίπτωσης, είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μια εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση δεν θα εξυπηρετούσε κανέναν πρακτικό σκοπό στο πλαίσιο του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014 ούτε θα οδηγούσε σε απόφαση περί καταβολής αντιτίμου προβλεπόμενη στο άρθρο 20, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού.

279 Επισημαίνεται ότι η εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014 είναι, εξ ορισμού, μεταγενέστερη της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης και της απόφασης της Επιτροπής.

280 Επιπλέον, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 13, του κανονισμού 806/2014, μια προσωρινή αποτίμηση όπως η αποτίμηση 2 αποτελεί έγκυρη βάση για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Συναφώς, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι, δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, η χρήση προσωρινής αποτίμησης κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 ήταν δικαιολογημένη.

281 Αρκεί η υπόμνηση ότι, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα μιας πράξης της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης (βλ. απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-398/13 P, EU:C:2015:535, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας κατά την οποία εκδόθηκε η πράξη της Ένωσης δεν επιτρέπεται να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της νομιμότητας της πράξης αυτής (βλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2014, Si.mobil κατά Επιτροπής, T-201/11, EU:T:2014:1096, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

282 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το κύρος των προσβαλλόμενων αποφάσεων δεν μπορεί να επηρεάζεται από το κατά πόσον διενεργήθηκε ή όχι οριστική αποτίμηση εκ των υστέρων, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, και ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων είναι αλυσιτελή.

283 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι η άρνηση του ΕΣΕ να παράσχει τις τελικές εκδόσεις των αποτιμήσεων 1 και 2 αποδεικνύει την ανακρίβεια των προσωρινών εκδόσεων και ότι η εξυγίανση της Banco Popular δεν έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί, αρκεί η διαπίστωση ότι πρόκειται περί απλής εικασίας η οποία δεν έχει κανένα έρεισμα.

284 Τέλος, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο «[η] αποτίμηση είναι αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης ή της απόφασης για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων», δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οριστική εκ των υστέρων αποτίμηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης εξυγίανσης. Η αποτίμηση την οποία αφορά η διάταξη αυτή είναι εκείνη επί της οποίας στηρίχθηκε το ΕΣΕ για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, ήτοι, εν προκειμένω, η αποτίμηση 2.

285 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014

286 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, καθόσον, με την αποτίμηση 2, ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δεν προέβη σε ανάλυση των σκοπών που προβλέπονται στα στοιχεία α′ έως γ′ και στ′ της διάταξης αυτής. Η έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, χωρίς συνεκτίμηση των κατευθυντήριων γραμμών του άρθρου 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, είναι αντίθετη προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι εναπόκειται στον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα και όχι στο ΕΣΕ να εκτιμήσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18,

παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να αποφασισθεί το καταλληλότερο μέτρο εξυγίανσης και η έκτασή του. Τούτο προβλέπεται από το σχέδιο εξυγίανσης του 2016, όπως και το γεγονός ότι η πραγματοποίηση των ανατιμήσεων 1 και 2 απόκειται στον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα.

287 Κατά τους προσφεύγοντες, στις αιτιολογικές σκέψεις 42 και 43 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ δεν αναφέρει ότι η Deloitte υλοποίησε, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014. Η Deloitte επιβεβαίωσε ότι δεν προέβη στην ανάλυση που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές. Ομοίως, η ανάλυση που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτές απουσιάζει και από την αποτίμηση 1. Το ΕΣΕ καθόρισε την ελάχιστη τιμή πώλησης της Banco Popular χωρίς να στηριχθεί σε αποτίμηση. Η αποτίμηση 1 περιορίστηκε στο συμπέρασμα ότι η Banco Popular ήταν φερέγγυα χωρίς να αναλύσει τη ρευστότητά της. Το ΕΣΕ παρέπεμψε στην ανάλυση της ΕΚΤ σχετικά με το αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Η ανάλυση όμως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 δεν μπορεί να ανατίθεται σε τρίτον όπως η ΕΚΤ.

288 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, από το άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ρητώς ότι εναπόκειται στο ΕΣΕ, και όχι στον ανεξάρτητο εκτιμητή, να εκτιμήσει, κατά την εκτελεστική του σύνοδο, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή.

289 Επιπλέον, το γεγονός ότι το σχέδιο εξυγίανσης του 2016 ανέφερε ότι ο ανεξάρτητος εκτιμητής έπρεπε να πραγματοποιήσει τις αποτιμήσεις 1 και 2 δεν ασκεί επιρροή, στο μέτρο που το σχέδιο αυτό δεν εφαρμόστηκε εν προκειμένω.

290 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας δεν προέβη, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, σε ανάλυση των σκοπών του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014.

291 Πρώτον, το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι σκοπός της αποτίμησης είναι «να διαπιστωθεί τεκμηριωμένα εάν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις εξυγίανσης ή οι προϋποθέσεις απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων».

292 Υπενθυμίζεται ότι, στις 5 Ιουνίου 2017, το ΕΣΕ εξέδωσε την αποτίμηση 1 η οποία είχε ως σκοπό να καθοριστεί αν η Banco Popular πληρούσε τις προϋποθέσεις εξυγίανσης ή απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών της μέσων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014. Ειδικότερα, το ΕΣΕ ανέφερε ότι σκοπός της αποτίμησης 1 ήταν να συμβάλει στο να καθοριστεί αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014.

293 Επομένως, με την αποτίμηση 1, το ΕΣΕ προέβη σε ανάλυση του σκοπού που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014. Οι προσφεύγοντες κακώς υποστηρίζουν ότι η ανάλυση αυτή έπρεπε να διενεργηθεί από τον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, δεδομένου ότι το άρθρο 20, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 εξουσιοδοτεί το ΕΣΕ να διενεργήσει την αποτίμηση 1. Επιπλέον, στο μέτρο που το ΕΣΕ είχε διενεργήσει την ανάλυση αυτή, η Deloitte μπορούσε να αναφέρει στην έκθεσή της ότι δεν θα τη συμπεριλάμβανε στην αποτίμηση 2.

294 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η αποτίμηση 1, με σκοπό να καθοριστεί αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατέστη παρωχημένη κατόπιν της εκτίμησης στην οποία προέβη η ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017. Πράγματι, στην αποτίμηση 1, το ΕΣΕ ανέφερε ότι, κατά την ημερομηνία αναφοράς της εκτίμησής του, ήτοι στις 31 Μαρτίου 2017, η Banco Popular ήταν φερέγγυα. Αντιθέτως, η ΕΚΤ στηρίχθηκε στις σημαντικές αναλήψεις καταθέσεων της Banco Popular από τον Απρίλιο και τον Μάιο του 2017 και μετά και στην αδυναμία της τελευταίας να δημιουργήσει νέα ρευστότητα για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, στις 6 Ιουνίου 2017, η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Επομένως, τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς αμφισβήτηση της αποτίμησης 1 είναι αλυσιτελή.

295 Εκτός αυτού, το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 αναφέρει ότι η εκτίμηση ότι πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου, στοιχείο α′, ήτοι η σχετική με τον καθορισμό του κατά πόσον η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, πραγματοποιείται από την ΕΚΤ, μετά από διαβούλευση με το ΕΣΕ.

296 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προσδίδει πρωτεύοντα, έστω και μη αποκλειστικό, ρόλο στην ΕΚΤ, καθόσον σε αυτήν εναπόκειται, κατά κανόνα, να εκτιμά αν μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Το ΕΣΕ μπορεί επίσης να προβαίνει στην εκτίμηση αυτή, πλην όμως μόνον αφού ενημερώσει την ΕΚΤ σχετικά με την πρόθεσή του και μόνον εφόσον η ΕΚΤ δεν προβεί σε δική της εκτίμηση εντός τριών ημερολογιακών ημερών από την ενημέρωσή της. Επομένως, αναγνωρίζεται στην ΕΚΤ η κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα να προβαίνει σε τέτοια εκτίμηση, η οποία στηρίζεται στην εμπειρογνωσία της ΕΚΤ ως εποπτικής αρχής, δεδομένου ότι, έχοντας πρόσβαση, υπό την ιδιότητά της αυτή, στο σύνολο των δεδομένων προληπτικής εποπτείας που αφορούν την οικεία οντότητα, είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα αν πληρούται η προϋπόθεση αυτή, υπό το πρίσμα του ορισμού της πτώχευσης ή της πιθανής πτώχευσης στο άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, το οποίο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, σε στοιχεία συνδεόμενα με την κατάσταση προληπτικής εποπτείας, όπως είναι οι όροι για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας, το ποσό του ενεργητικού συγκρινόμενο με το ποσό του παθητικού ή οι υφιστάμενες ή μελλοντικές δανειακές υποχρεώσεις (απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψη 62).

297 Επομένως, κακώς οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η ανάλυση του σκοπού του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 έπρεπε να περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 2 και δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί από την ΕΚΤ.

298 Εκτός αυτού, επισημαίνεται ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι ο σκοπός του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 αντιστοιχεί στους σκοπούς του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ και γ′, χωρίς να προβάλλουν συγκεκριμένα επιχειρήματα σχετικά με τον σκοπό του στοιχείου γ′.

299 Δεύτερον, το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι η αποτίμηση έχει ως σκοπό, «όταν εφαρμόζεται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση περί περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή μέσων ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβαστούν και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη αντίληψη του ΕΣΕ ως προς το τι συνιστά εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του άρθρου 24 παράγραφος 2 στοιχείο β′».

300 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, στην αιτιολογική σκέψη 42, στοιχείο γ′, του καθεστώτος εξυγίανσης αναφέρεται ρητώς ότι η προσωρινή αποτίμηση πραγματοποιήθηκε με σκοπό τη συγκέντρωση των στοιχείων για να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση σχετικά με τις μετοχές ή τα μέσα ιδιοκτησίας που πρέπει να μεταβιβαστούν και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη αντίληψη του ΕΣΕ ως προς το τι συνιστά εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.

301 Επιπλέον, η Deloitte διευκρινίζει ότι η έκθεσή της εκπονήθηκε με σκοπό την παροχή ανεξάρτητης αποτίμησης σύμφωνα με τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 36, παράγραφος 4, στοιχεία β′, στ′ και ζ′, της οδηγίας 2014/59. Οι εν λόγω διατάξεις της οδηγίας 2014/59 αντιστοιχούν στις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία β′, στ′ και ζ′, του κανονισμού 806/2014.

302 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, στην περίπτωση κατά την οποία, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, δεν είναι δυνατή η τήρηση των απαιτήσεων των παραγράφων 7 και 9, πραγματοποιείται προσωρινή αποτίμηση. Η διάταξη αυτή ορίζει ρητώς ότι η εν λόγω προσωρινή αποτίμηση πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου 4 και, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι περιστάσεις, τις απαιτήσεις των παραγράφων 1, 7 και 9. Επιπλέον, το άρθρο 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014 ορίζει ότι η αποτίμηση που δεν συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 4 έως 9 θεωρείται προσωρινή.

303 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, όπου η αποτίμηση πρέπει να πραγματοποιηθεί επειγόντως, πρόκειται για προσωρινή αποτίμηση η οποία δεν χρειάζεται να πληροί όλους τους σκοπούς του άρθρου 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014.

304 Επομένως, το δεύτερο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε έλλειψη ανεξαρτησίας της Deloitte

305 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 20, παράγραφος 1, και το άρθρο 44 του κανονισμού 806/2014, σε συνδυασμό με τα άρθρα 38 έως 41 του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, λόγω έλλειψης ανεξαρτησίας της Deloitte.

306 Κατά το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση πρέπει να πραγματοποιείται από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΕ, της εθνικής αρχής εξυγίανσης καθώς και της ενδιαφερόμενης οντότητας.

307 Οι απαιτήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία των εκτιμητών διευκρινίζονται στα άρθρα 37 έως 41 του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Το άρθρο 38 του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 προβλέπει τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις προκειμένου ο εκτιμητής να θεωρηθεί ανεξάρτητος από κάθε σχετική δημόσια αρχή και από την ενδιαφερόμενη οντότητα. Πρώτον, ο εκτιμητής πρέπει να διαθέτει τα προσόντα, την πείρα, τις ικανότητες, τις γνώσεις και τους πόρους που απαιτούνται και να μπορεί να διενεργήσει την αποτίμηση αποτελεσματικά και χωρίς αδικαιολόγητη εξάρτηση από οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή από την ενδιαφερόμενη οντότητα. Δεύτερον, ο εκτιμητής πρέπει να διαχωρίζεται νομικά από τις σχετικές δημόσιες αρχές και την ενδιαφερόμενη οντότητα. Τρίτον, ο εκτιμητής δεν πρέπει να έχει ουσιώδες κοινό ή αντικρουόμενο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 41 του ίδιου κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού.

308 Επισημαίνεται, πάντως, ότι οι προσφεύγοντες δεν υποστηρίζουν ότι η Deloitte δεν διέθετε τα προσόντα, την πείρα, τις ικανότητες, τις γνώσεις και τους πόρους που απαιτούνταν για την αποτελεσματική διενέργεια της αποτίμησης, κατά την έννοια της πρώτης προϋπόθεσης του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Ούτε υποστηρίζουν ότι η Deloitte δεν ήταν νομικώς διαχωρισμένη από τις σχετικές δημόσιες αρχές, ήτοι από το ΕΣΕ και το FROB, και από την Banco Popular, κατά την έννοια της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

309 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ άσκησε αδικαιολόγητη επιρροή στην Deloitte, κατά παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, επιβάλλοντάς της να μη γνωμοδοτήσει επί του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014 και, ως εκ τούτου, να παρεκκλίνει από τις υποχρεώσεις που υπείχε ως ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας. Η Deloitte, κατόπιν οδηγίας του ΕΣΕ, στηρίχθηκε στην αρχή ότι θα εφαρμοζόταν το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων, αντί να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα αποφασιζόταν το εργαλείο εξυγίανσης. Το ΕΣΕ έδωσε στην Deloitte την οδηγία να μη διενεργήσει οριστική αποτίμηση. Μολονότι η αρχή εξυγίανσης μπορεί να συμβουλευθεί τον εμπειρογνώμονα, εντούτοις δεν μπορεί να του δίνει οδηγίες.

310 Το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 προβλέπει ότι, όσον αφορά τη διενέργεια της αποτίμησης, ο ανεξάρτητος εκτιμητής δεν ζητεί ούτε λαμβάνει οδηγίες ή καθοδήγηση από καμία σχετική δημόσια αρχή ούτε από την ενδιαφερόμενη οντότητα.

311 Επισημαίνεται επίσης ότι το άρθρο 39, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 προβλέπει ότι «[η] παράγραφος 3 δεν αποκλείει την παροχή οδηγιών, καθοδήγησης, εγκαταστάσεων, τεχνικού εξοπλισμού ή άλλων μορφών υποστήριξης, όταν, κατά την εκτίμηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ή τυχόν άλλης αρχής η οποία μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να εκτελέσει την εν λόγω εργασία στο οικείο κράτος μέλος, η παροχή αυτή κρίνεται αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της αποτίμησης».

312 Συναφώς, διευκρινίσεις περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 35 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, κατά την οποία:

«Επιπλέον, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι ο ανεξάρτητος εκτιμητής είναι επίσης σε θέση να διενεργήσει την αποτίμηση αποτελεσματικά, χωρίς αδικαιολόγητη εξάρτηση από οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εξυγίανσης, και από το ίδρυμα ή την οντότητα του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) της οδηγίας 2014/59/ΕΕ. Ωστόσο, η παροχή οδηγιών ή καθοδήγησης που είναι απαραίτητη για την υποστήριξη της διενέργειας της αποτίμησης, για παράδειγμα σε σχέση με τη μεθοδολογία που προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας της Ένωσης στο πεδίο της αποτίμησης για σκοπούς που αφορούν την εξυγίανση, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται ότι συνιστά αδικαιολόγητη εξάρτηση όταν θεωρείται ότι οι εν λόγω οδηγίες, ή η καθοδήγηση, είναι απαραίτητες για την υποστήριξη της διενέργειας της αποτίμησης […]».

313 Εξ αυτού συνάγεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το άρθρο 39 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στην αρχή εξυγίανσης να δίνει οποιασδήποτε μορφής οδηγίες στον ανεξάρτητο εκτιμητή.

314 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 καθορίζει τους σκοπούς της αποτίμησης σε συνάρτηση με το εφαρμοζόμενο εργαλείο εξυγίανσης. Ειδικότερα, το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014 καθορίζει τους σκοπούς της αποτίμησης σε περίπτωση εφαρμογής του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων, οι οποίοι διαφέρουν από τους σκοπούς του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία δ′ και ε′, του ίδιου κανονισμού, οι οποίοι αφορούν τις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται είτε το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα είτε το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος ή το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων.

315 Το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014, το οποίο προβλέπει ότι, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εξυγίανση, σκοπός της αποτίμησης είναι να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση ως προς την ενδεδειγμένη δράση εξυγίανσης που πρέπει να αναληφθεί σχετικά με ορισμένη οντότητα, έχει την έννοια ότι η αποτίμηση πρέπει να παρέχει στο ΕΣΕ τα τεχνικά και οικονομικά στοιχεία που καθιστούν δυνατή την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης που αυτό έχει επιλέξει.

316 Από τη διάταξη αυτή δεν προκύπτει ότι εναπόκειται στον εκτιμητή να ορίσει ο ίδιος ποιο είναι το καταλληλότερο εργαλείο εξυγίανσης. Η απόφαση σχετικά με την επιλογή του εφαρμοστέου εργαλείου εξυγίανσης λαμβάνεται από την αρχή εξυγίανσης και όχι από τον ανεξάρτητο εκτιμητή.

317 Το γεγονός ότι ζητείται από τον ανεξάρτητο εκτιμητή να πραγματοποιήσει αποτίμηση για την εφαρμογή ειδικού εργαλείου, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών της αποτίμησης, δεν μπορεί να συνιστά υπέρμετρη εξάρτηση του εν λόγω εκτιμητή από την αρχή εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι το ΕΣΕ εκτίμησε ότι το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων ήταν το πλέον κατάλληλο για την υλοποίηση των σκοπών της εξυγίανσης και ότι παρήγγειλε στην Deloitte τη διενέργεια αποτίμησης ανταποκρινόμενης στους σκοπούς του εν λόγω εργαλείου πρέπει να θεωρηθεί ως μορφή οδηγίας σύμφωνης με το άρθρο 39, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 η οποία δεν θίγει την ανεξαρτησία του εκτιμητή.

318 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το ΕΣΕ επέβαλε στην Deloitte να μη γνωμοδοτήσει επί του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014, γίνεται παραπομπή στην ανάλυση του δεύτερου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

319 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το ΕΣΕ έδωσε στην Deloitte την οδηγία να μη διενεργήσει οριστική αποτίμηση, αρκεί η υπόμνηση ότι το γεγονός αυτό, μεταγενέστερο της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα του εν λόγω καθεστώτος.

320 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ έδωσε οδηγίες στην Deloitte κατά παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

321 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, λόγω της επιρροής του ΕΣΕ στην Deloitte, ο εκτιμητής είχε ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με δημόσια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, κατά παράβαση του άρθρου 38 του ίδιου αυτού κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι η Deloitte παρέβη το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β′, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, στο μέτρο που, μετά την εξυγίανση, διηύθυνε την ενσωμάτωση της Banco Popular στην Banco Santander.

322 Καταρχάς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 310 έως 320 ανωτέρω, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί καθόσον συνάγει την ύπαρξη ουσιώδους συμφέροντος, κοινού ή αντικρουόμενου, από το γεγονός ότι το ΕΣΕ φέρεται να άσκησε αδικαιολόγητη επιρροή στην Deloitte, κατά παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

323 Εξάλλου, όσον αφορά την παράβαση της τρίτης προϋπόθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, το άρθρο 41, παράγραφος 1, του εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού προβλέπει ότι ο ανεξάρτητος εκτιμητής δεν πρέπει να έχει πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή με την ενδιαφερόμενη οντότητα.

324 Κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ένα πραγματικό ή δυνητικό συμφέρον θεωρείται ουσιώδες όταν, κατά την εκτίμηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ή τυχόν άλλης αρχής η οποία μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να εκτελέσει την εν λόγω εργασία στο οικείο κράτος μέλος, θα μπορούσε να επηρεάσει –ή θεωρείται εύλογα ότι επηρεάζει– την κρίση του ανεξάρτητου εκτιμητή κατά τη διενέργεια της αποτίμησης. Η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού διευκρινίζει ότι κρίνονται ως συναφή τα κοινά ή αντικρουόμενα συμφέροντα με τα μέλη της οντότητας ή τους πιστωτές της.

325 Αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν αναφέρουν ποιο κατά τη γνώμη τους είναι, εν προκειμένω, αυτό το πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, μεταξύ Deloitte και ΕΣΕ ή μεταξύ Deloitte και Banco Popular.

326 Τέλος, το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 προβλέπει ότι, όσον αφορά τη διενέργεια της αποτίμησης, ο ανεξάρτητος εκτιμητής δεν ζητεί ούτε δέχεται οικονομικά ή άλλα προνόμια από καμία σχετική δημόσια αρχή ούτε από την ενδιαφερόμενη οντότητα.

327 Διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζουν η Επιτροπή και το ΕΣΕ, οι ενδεχόμενες εμπορικές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν αμοιβαίως από Deloitte και Banco Santander μετά την εξυγίανση δεν ασκούν επιρροή και δεν μπορούν να αποδείξουν σύγκρουση συμφερόντων της Deloitte κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της αποτίμησης 2.

328 Επομένως, κανένα από τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν είναι ικανό να αποδείξει την έλλειψη ανεξαρτησίας της Deloitte.

329 Ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

δ) Επί του τέταρτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 λόγω του ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική»

330 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ παρέβη το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο το ΕΣΕ πρέπει να διασφαλίζει τη διενέργεια δίκαιης, συνετής και ρεαλιστικής αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της οντότητας. Κατά τους προσφεύγοντες, η διάταξη αυτή δεν παρέχει σημαντικό περιθώριο εκτιμήσεως στο ΕΣΕ και σε αυτό απόκειται να αποδείξει ότι οι αποτιμήσεις είναι σύμφωνες με τις εφαρμοστέες διατάξεις. Το σκέλος αυτό διαιρείται, κατ' ουσίαν, σε τρεις αιτιάσεις.

1) Επί της πρώτης αιτίασης, κατά την οποία η αποτίμηση 2 στηρίχθηκε σε εσφαλμένα κριτήρια

331 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αποτίμηση 2 παραπέμπει μόνο στην οδηγία 2014/59 και στον νόμο 11/2015 και ότι, επομένως, δεν είναι σύμφωνη με τον κανονισμό 806/2014. Η Deloitte αναγνωρίζει ότι η αποτίμηση 2 δεν στηρίχθηκε στην παραδοχή της συνεχιζόμενης δραστηριότητας, αλλά ότι προέβη σε αποτίμηση στο πλαίσιο εκκαθάρισης. Επομένως, η Deloitte δεν έλαβε υπόψη την αξία των στοιχείων του ενεργητικού που θα είχε συνεκτιμήσει ένας αγοραστής εάν είχε την πρόθεση να συνεχίσει τις δραστηριότητες της Banco Popular, όπως πράγματι συνέβη. Είναι εσφαλμένο να εξομοιώνεται η ζημία τους με αυτό που θα είχαν λάβει στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η Deloitte έπρεπε να υπολογίσει μια αξία υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας. Χρησιμοποιώντας την αξία εκκαθάρισης, η Deloitte υποτίμησε την αξία των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular.

332 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η οδηγία 2014/59 που παρατίθεται στην αποτίμηση 2 περιέχει διατάξεις αντίστοιχες με εκείνες του κανονισμού 806/2014.

333 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε παρανόηση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε στην αποτίμηση 2. Συγκεκριμένα, η αποτίμηση 2 αποτελείται από δύο μέρη, εκ των οποίων το πρώτο περιλαμβάνει την προσωρινή αποτίμηση της Banco Popular και το δεύτερο συνίσταται σε προσομοίωση ενός σεναρίου εκκαθάρισης. Το πρώτο μέρος αποβλέπει στον καθορισμό της οικονομικής αξίας της Banco Popular στο πλαίσιο της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων. Το δεύτερο μέρος έχει ως σκοπό να καθοριστεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατ' εφαρμογήν της ισπανικής νομοθεσίας.

334 Το ΕΣΕ ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης λαμβάνοντας υπόψη το πρώτο μέρος της αποτίμησης 2 που περιείχε αυτή καθεαυτήν την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της Banco Popular. Αντιθέτως, δεδομένου ότι η Deloitte διευκρίνισε ότι δεν διέθετε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες ούτε επαρκή χρόνο, ώστε η εκτίμησή της να μην είναι απλώς και μόνον ενδεικτική στο στάδιο αυτό, το δεύτερο μέρος της αποτίμησης 2 αντιστοιχεί σε μια πρώτη προσομοίωση, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014. Η αποτίμηση 3, η οποία είναι η οριστική αποτίμηση και είχε ως σκοπό να καθοριστεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, πραγματοποιήθηκε μετά την εξυγίανση.

335 Η αξία εκκαθάρισης, της οποίας τη χρήση από την Deloitte επικρίνουν οι προσφεύγοντες, αντιστοιχεί στο δεύτερο μέρος της αποτίμησης 2.

336 Αν, με το επιχείρημά τους, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν το δεύτερο μέρος της αποτίμησης 2, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Πράγματι, ο καθορισμός της διαφοράς μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας έτυχαν οι μέτοχοι της Banco Popular στο πλαίσιο της εξυγίανσης και της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει σε περίπτωση εφαρμογής της κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας εντάσσεται στο πλαίσιο της αποτίμησης 3 και η οριστική εκτίμηση της ζημίας που υπέστησαν οι μέτοχοι αποτελεί αντικείμενο της απόφασης του ΕΣΕ της 17ης Μαρτίου 2020, η οποία εκδόθηκε βάσει της αποτίμησης 3.

337 Αν, με το επιχείρημά τους, οι προσφεύγοντες επικρίνουν την εκ μέρους της Deloitte χρήση της αξίας εκκαθάρισης στο πρώτο μέρος της αποτίμησης 2 για την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular, αρκεί η επισήμανση ότι, στο πλαίσιο του πρώτου αυτού μέρους, η Deloitte έλαβε υπόψη την αξία μεταβίβασης της Banco Popular και όχι μια αξία εκκαθάρισης.

338 Όσον αφορά τη χρησιμοποιηθείσα μεθοδολογία, η Deloitte επισήμανε, με την αποτίμηση 2, ότι το σενάριο που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της οικονομικής αξίας ήταν η πώληση της τράπεζας σύμφωνα με το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο στ′, του κανονισμού 806/2014, σκοπός της αποτίμησης ήταν να ληφθεί τεκμηριωμένη απόφαση περί περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων, υποχρεώσεων ή μέσων ιδιοκτησίας που έπρεπε να μεταβιβαστούν και να διαμορφωθεί εμπεριστατωμένη αντίληψη του ΕΣΕ ως προς το τι συνιστούσε εμπορικούς όρους για τους σκοπούς του άρθρου 24, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού.

339 Η Deloitte εξήγησε ότι «[η] οικονομική [της] αποτίμηση [είχε] ως στόχο να παράσχει μια εκτίμηση της αξίας που θα μπορούσε να προσφέρει ένας δυνητικός αγοραστής για την τράπεζα στο σύνολό της, κατόπιν ανοικτής, δίκαιης και ανταγωνιστικής διαδικασίας δημοπρασίας (“αξία εκχώρησης” σύμφωνα με το άρθρο 11 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων […])».

340 Από την αιτιολογική σκέψη 6 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκύπτει ότι η επιλογή της καταλληλότερης βάσης αποτίμησης (αξία κατοχής ή αξία εκχώρησης) θα πρέπει να πραγματοποιείται σε συνάρτηση με τα ειδικά μέτρα εξυγίανσης που σχεδιάζει η αρχή εξυγίανσης.

341 Όσον αφορά την επιλογή της βάσης αποτίμησης, το άρθρο 11, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που οι δράσεις εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 απαιτούν τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις να παραμένουν σε μια οντότητα που συνεχίζει να αποτελεί ίδρυμα που διατηρείται σε λειτουργία, ο εκτιμητής χρησιμοποιεί την αξία κατοχής ως κατάλληλη βάση επιμέτρησης. Η αξία κατοχής μπορεί, αν θεωρείται δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική, να προβλέπει την εξομάλυνση των συνθηκών αγοράς.

Η αξία κατοχής δεν χρησιμοποιείται ως βάση επιμέτρησης σε περίπτωση που τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 42 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ή σε μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 40 της εν λόγω οδηγίας, ή σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ένα εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 38 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ.»

342 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 4, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, «[σ]ε περίπτωση που η κατάσταση μιας οντότητας δεν της επιτρέπει να διατηρήσει ένα περιουσιακό στοιχείο ή να συνεχίσει μια δραστηριότητα, ή σε περίπτωση που η πώληση θεωρείται κατά τα άλλα απαραίτητη από την αρχή εξυγίανσης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης, οι αναμενόμενες ταμειακές ροές αναφέρονται στις αξίες εκχώρησης που αναμένονται εντός συγκεκριμένης περιόδου εκχώρησης».

343 Οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της αξίας εκχώρησης, για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων, καθορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφοι 5 έως 7, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφοι 5 έως 7, του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345.

344 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι η αξία εκχώρησης δεν συνιστούσε την ορθή μεθοδολογία για την εκτίμηση της αξίας της Banco Popular στο πλαίσιο της αποτίμησης 2.

345 Ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, κατά την οποία οι αποτιμήσεις 1 και 2 στηρίζονται αμιγώς σε εικασίες

346 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ ανέφερε ότι η αποτίμηση 1 δεν παρέχει καμία εγγύηση ως προς την ακρίβεια των αποτελεσμάτων που διατυπώνονται στην έκθεση και ότι η Deloitte, στην αποτίμηση 2, εκφράζει πολλές επιφυλάξεις ως προς την αξιοπιστία της και την επάρκεια των πληροφοριών που ελέγχθηκαν.

347 Υπενθυμίζεται ότι, για τον ίδιο λόγο με εκείνον που εκτέθηκε στη σκέψη 294 ανωτέρω, τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς αμφισβήτηση της αποτίμησης 1 είναι αλυσιτελή.

348 Όσον αφορά την αποτίμηση 2, στην επιστολή που συνόδευε την κοινοποίηση της εν λόγω αποτίμησης στο ΕΣΕ, η Deloitte επισήμανε ότι, δεδομένης της δυσχερούς θέσης ρευστότητας της Banco Popular, κλήθηκε να διενεργήσει την αποτίμησή της εντός εξαιρετικά σύντομου χρονικού διαστήματος. Οι κύριες εργασίες περιορίστηκαν σε δώδεκα ημέρες από την ημέρα κατά την οποία απέκτησε πρόσβαση στα έγγραφα, ενώ το έργο αυτό θα έπρεπε κανονικά να διαρκέσει έξι εβδομάδες. Η Deloitte επισήμανε ότι υπήρχαν ορισμένα κενά και ανακολουθίες στις διαθέσιμες πληροφορίες. Η Deloitte ανέφερε ότι η αποτίμηση έπρεπε να θεωρηθεί ως εξαιρετικά αβέβαιη και προσωρινή δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2014/59 και ότι στην αποτίμηση είχε περιληφθεί απόθεμα ασφαλείας για πρόσθετες ζημίες, σύμφωνα με το άρθρο 36, παράγραφος 9, της οδηγίας 2014/59, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014.

349 Όπως επισημαίνουν οι προσφεύγοντες, η Deloitte αναφέρει επίσης τους περιορισμούς σχετικά με τον χρόνο και τις διαθέσιμες πληροφορίες στο τμήμα του παραρτήματος της αποτίμησης 2 με τίτλο «Περιεχόμενο, βάσεις εργασίας και όρια» (scope, basis of work and limitations), το οποίο υπενθυμίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χρειάστηκε να προβεί στην αποτίμηση 2.

350 Το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ρητώς την περίπτωση κατά την οποία, λόγω των έκτακτων περιστάσεων που επικρατούν, δεν είναι δυνατή η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των παραγράφων 7 και 9 του άρθρου αυτού, ήτοι, μεταξύ άλλων, την περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατή η συμπλήρωση της αποτίμησης με ορισμένες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και αρχεία. Επιπλέον, η διάταξη αυτή αναγνωρίζει την ύπαρξη αβεβαιοτήτων που είναι εγγενείς σε κάθε προσωρινή αποτίμηση, προβλέποντας στη δεύτερη παράγραφο ότι η αποτίμηση αυτή περιλαμβάνει πρόβλεψη για πρόσθετες ζημίες.

351 Έτσι, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η Deloitte περιορίστηκε να επισημάνει ότι, δεδομένου του σύντομου χρόνου που είχε στη διάθεσή της για τη διενέργεια της αποτίμησης, χρειάστηκε να βασιστεί σε ελλιπείς πληροφορίες και διευκρίνισε ότι η αποτίμηση που διενήργησε πρέπει να θεωρηθεί προσωρινή αποτίμηση κατά την έννοια του άρθρου 36, παράγραφος 9, της οδηγίας 2014/59.

352 Επιπλέον, από το άρθρο 20, παράγραφος 13, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι, δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, το ΕΣΕ μπορούσε να στηριχθεί στην αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

353 Εξάλλου, οι εγγενείς αβεβαιότητες της αποτίμησης 2 υπογραμμίζονται στα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα από τα οποία προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση και την επικαιροποίηση των ταμειακών ροών που η οντότητα μπορεί να αναμένει από τα υφιστάμενα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού, ο εκτιμητής πρέπει να στηρίζεται σε δίκαιες, συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές και να λαμβάνει υπόψη διάφορους παράγοντες και περιστάσεις.

354 Ειδικότερα, όσον αφορά τις εκτιμήσεις σχετικά με την αξία εκχώρησης, το άρθρο 12, παράγραφος 5, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, προβλέπει τα εξής:

«Η αξία εκχώρησης καθορίζεται από τον εκτιμητή βάσει των ταμειακών ροών, μετά την αφαίρεση του κόστους εκχώρησης και της αναμενόμενης αξίας τυχόν παρεχόμενων εγγυήσεων, που η οντότητα μπορεί να αναμένει ευλόγως στις υφιστάμενες επικρατούσες συνθήκες αγοράς μέσω μιας συντεταγμένης πώλησης ή μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του μηχανισμού εξυγίανσης, ο εκτιμητής μπορεί να καθορίσει την αξία εκχώρησης εφαρμόζοντας μια μείωση για μια πιθανή προεξόφληση εσπευσμένης πώλησης στην παρατηρήσιμη αγοραία τιμή της εν λόγω πώλησης ή μεταβίβασης. Προκειμένου να καθοριστεί η αξία εκχώρησης των περιουσιακών στοιχείων που δεν έχουν ρευστή αγορά, ο εκτιμητής εξετάζει τις παρατηρήσιμες τιμές στις αγορές όπου αποτελούν αντικείμενο συναλλαγής παρεμφερή περιουσιακά στοιχεία, ή τα μοντέλα υπολογισμού που χρησιμοποιούν παρατηρήσιμες παραμέτρους αγοράς, με προεξοφλήσεις για μειωμένη ρευστότητα να αντανακλώνται κατά περίπτωση.»

355 Το άρθρο 12, παράγραφος 6, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο επαναλαμβάνεται στο άρθρο 12, παράγραφος 6, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, αναφέρει διάφορους παράγοντες τους οποίους λαμβάνει υπόψη ο εκτιμητής και οι οποίοι μπορούν να επηρεάζουν τις αξίες και τις περιόδους εκχώρησης

356 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αποτίμηση 2 στηρίζεται σε παραδοχές και εξαρτάται από πολλαπλούς παράγοντες. Έτσι, σύμφωνα με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, για τον καθορισμό της αξίας μεταβίβασης της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, η Deloitte, στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, στηρίχθηκε σε εκτιμήσεις και αξιολογήσεις προοπτικών και παρουσίασε το αποτέλεσμά της υπό μορφή ενός εύρους τιμών.

357 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένων των χρονικών περιορισμών και των διαθέσιμων πληροφοριών, κάθε προσωρινή αποτίμηση που πραγματοποιείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014 ενέχει ορισμένες αβεβαιότητες και κατά προσέγγιση εκτιμήσεις και ότι οι επιφυλάξεις που διατύπωσε η Deloitte δεν μπορούν να σημαίνουν ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

358 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 20, παράγραφοι 1, 4 και 12, του κανονισμού 806/2014 απαιτεί η αποτίμηση να καλύπτει το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού της οικείας οντότητας. Η Deloitte όμως επισήμανε ότι είχε επικεντρωθεί σε ορισμένες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού των οποίων η αποτίμηση υπήρξε εξαιρετικά αβέβαιη.

359 Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στον ισχυρισμό της Deloitte, ο οποίος περιλαμβάνεται στη συνοδευτική επιστολή της έκθεσης για την αποτίμηση 2, ότι, λαμβανομένου υπόψη του σύντομου χρόνου που είχε στη διάθεσή της για τη σύνταξη της αποτίμησης 2, χρειάστηκε να δώσει αυστηρή προτεραιότητα στην εξέταση των διαθέσιμων πληροφοριών, εστιάζοντας αποκλειστικά στα βασικά στοιχεία ενεργητικού και παθητικού των οποίων η αποτίμηση ήταν εξαιρετικά αβέβαιη.

360 Αρκεί η επισήμανση ότι η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 8 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, κατά τις οποίες:

«[Ο] εκτιμητής εστιάζεται, ιδίως, σε τομείς που υπόκεινται σε σημαντική αβεβαιότητα αποτίμησης και έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη συνολική αποτίμηση. Για τους εν λόγω τομείς, ο εκτιμητής παρέχει τα αποτελέσματα της αποτίμησης υπό μορφή βέλτιστων επακριβών εκτιμήσεων και, κατά περίπτωση, υπό μορφή εύρους τιμών […]».

361 Κατά τρίτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αποτίμηση των κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού στην αποτίμηση 2 δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του άρθρου 20, παράγραφοι 4 και 6, του κανονισμού 806/2014. Αμφισβητούν την εκτίμηση στην οποία προέβη η Deloitte με την αποτίμηση 2 για διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού.

362 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, για πολλές κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού, ότι η Deloitte δεν διέθετε επαρκείς πληροφορίες και ότι το αποτέλεσμα της εκτίμησής της διαφέρει από εκείνο της αποτίμησης 1.

363 Συναφώς, αφενός, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, εξ ορισμού, οι αβεβαιότητες είναι εγγενείς σε κάθε προσωρινή αποτίμηση και ότι, λαμβανομένου υπόψη του πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος που διέθετε η Deloitte, δεν μπορούσε να έχει στη διάθεσή της ορισμένες πληροφορίες. Οι αβεβαιότητες αυτές αντικατοπτρίζονται, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι η Deloitte ανέφερε, στην αποτίμηση 2, σύμφωνα με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, ότι τα αποτελέσματα της αποτίμησης παρασχέθηκαν με τη μορφή εύρους τιμών, συμπεριλαμβανομένων του καλύτερου και του χειρότερου σεναρίου καθώς και της ακριβέστερης δυνατής αποτίμησης.

364 Αφετέρου, το γεγονός ότι η εκτίμηση των στοιχείων αυτών ενεργητικού στο πλαίσιο της αποτίμησης 2 διαφέρει από την περιλαμβανόμενη στην αποτίμηση 1 δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι οι δύο αυτές αποτιμήσεις είχαν διαφορετικούς σκοπούς και βασίζονταν σε διακριτές μεθόδους υπολογισμού. Η αποτίμηση 2 αποσκοπούσε στον καθορισμό της αξίας εκχώρησης των στοιχείων του ενεργητικού για έναν δυνητικό αγοραστή, που προϋπέθετε προσαρμογές σε σχέση με τη λογιστική αξία τους. Συναφώς, διευκρινίζεται ότι, με την αποτίμηση 2, η Deloitte προέβη σε προσαρμογές της αξίας κάθε κατηγορίας στοιχείων ενεργητικού βάσει του ενοποιημένου ισολογισμού της Banco Popular στις 31 Μαρτίου 2017.

365 Έτσι, οι συγκρίσεις στις οποίες προέβησαν οι προσφεύγοντες μεταξύ, αφενός, της αξίας των προσαρμογών που υπολογίσθηκαν στην αποτίμηση 2 όσον αφορά τα δάνεια και τις απαιτήσεις, τα ακίνητα και τις φορολογικές απαιτήσεις και, αφετέρου, της αξίας αυτών των κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού στην αποτίμηση 1 δεν ασκούν επιρροή.

366 Πρέπει να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα των προσφευγόντων που αφορούν κάθε συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού.

367 Όσον αφορά την αποτίμηση των δανείων και των απαιτήσεων, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, δεδομένου ότι η Deloitte δεν ήταν σε θέση να προβεί σε ανάλυση της προεξόφλησης των ταμειακών ροών (Discounting Cash Flows), προέβη σε εντελώς υποθετικές αποτιμήσεις, γεγονός που οδήγησε σε υποτίμηση των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού με προσαρμογή 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ στο βασικό σενάριο, έναντι προσαρμογής κυμαινόμενης μεταξύ 501 και 774 εκατομμυρίων ευρώ στο πλαίσιο της αποτίμησης 1.

368 Στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, η Deloitte επισήμανε ότι η μέθοδός της για τον υπολογισμό της οικονομικής αξίας των δανείων και των απαιτήσεων συνίστατο στην εκτίμηση της αναμενόμενης πιστωτικής ζημίας. Κατέληξε επομένως σε εύρος προσαρμογών κυμαινόμενο από 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ στο καλύτερο σενάριο έως 6,9 δισεκατομμύρια ευρώ στο χειρότερο σενάριο, με την ακριβέστερη εκτίμηση να ανέρχεται στα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

369 Επισημαίνεται ότι η μέθοδος αυτή είναι σύμφωνη με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα.

370 Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα δάνεια και οι απαιτήσεις αποτελούν μέρος των στοιχείων για τα οποία υφίσταται σημαντική αβεβαιότητα και στα οποία ο εκτιμητής αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή κατά το άρθρο 8, στοιχείο α′, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, το οποίο προβλέπει τα εξής:

«[Δ]άνεια ή χαρτοφυλάκια δανείων, των οποίων οι αναμενόμενες ταμειακές ροές εξαρτώνται από την ικανότητα, την προθυμία ή τα κίνητρα ενός αντισυμβαλλόμενου να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, σε περίπτωση που οι εν λόγω προσδοκίες πηγάζουν από παραδοχές που συνδέονται με ποσοστά εγκληματικότητας, πιθανότητες αθέτησης υποχρεώσεων, ζημία σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων ή χαρακτηριστικά των μέσων, ιδίως όταν αποδεικνύονται από μοτίβα ζημίας για ένα χαρτοφυλάκιο δανείων».

371 Επιπλέον, στις σελίδες 4 έως 11 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, η Deloitte αποσαφήνισε τις προσαρμογές που είχε πραγματοποιήσει όσον αφορά την αποτίμηση των δανείων και των απαιτήσεων, ιδίως υπό το πρίσμα των κινδύνων αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής. Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση των προσαρμογών αυτών. Πέραν της παραπομπής τους στην αποτίμηση 1, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν τον λόγο για τον οποίο η αποτίμηση των προσαρμογών στην οποία προέβη η Deloitte στο πλαίσιο της ακριβέστερης εκτίμησής της συνιστά υποτίμηση.

372 Όσον αφορά την αποτίμηση των ακινήτων, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Deloitte περιορίστηκε στην εξέταση δείγματος 112 εκθέσεων αποτίμησης, ότι δεν έλαβε υπόψη τη ρευστότητα του χαρτοφυλακίου και ότι δεν έλαβε υπόψη άλλα ακίνητα αξίας 1,043 δισεκατομμυρίων ευρώ, γεγονός που οδηγεί σε σημαντική υποτίμηση.

373 Επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποτίμησης 2.

374 Συναφώς, στη σελίδα 5 της έκθεσης για την αποτίμηση 2, η Deloitte ανέφερε ότι η αποτίμησή της στηριζόταν σε πληροφορίες που κάλυπταν το 93 % του χαρτοφυλακίου ακινήτων της Banco Popular, με αναγωγή για την κάλυψη του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού. Μνημονεύει δε το γεγονός ότι χρησιμοποίησε τη δική της μεθοδολογία αποτίμησης και ότι, προκειμένου να επαληθεύσει τα αποτελέσματα που προέκυψαν, χρησιμοποίησε μια δεύτερη μεθοδολογία, πραγματοποιώντας διασταυρωτικό έλεγχο για τα σημαντικότερα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία, με βάση δείγμα 112 εκθέσεων αποτίμησης που καταρτίστηκαν από τρίτους, προκειμένου να προσαρμόσει τις παραδοχές της και να παράσχει μια ακριβέστερη αποτίμηση «από την κορυφή προς τη βάση». Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι η αποτίμηση των ακινήτων στο πλαίσιο της αποτίμησης 2 στηριζόταν αποκλειστικά σ’ αυτές τις 112 εκθέσεις.

375 Εκτός αυτού, το γεγονός ότι η Deloitte ανέφερε ότι η ρευστότητα του χαρτοφυλακίου ακινήτων που αναλύθηκε ήταν περιορισμένη δεν μπορεί να σημαίνει, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, ότι δεν εξέτασε τη ρευστότητα αυτή. Παραδείγματος χάριν, στις σελίδες 15 και 16 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, η Deloitte, κατά την εκτίμηση του χαρτοφυλακίου ακινήτων της Banco Popular ανά τύπο στοιχείου ενεργητικού, αναφέρει επανειλημμένα την περιορισμένη ρευστότητά τους.

376 Εξάλλου, από τον πίνακα που περιλαμβάνεται στη σελίδα 26 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, με τίτλο «Αποτελέσματα της αποτίμησης (διάρθρωση του ισολογισμού)», προκύπτει ότι η Deloitte έλαβε υπόψη για τα ακίνητα που χαρακτηρίστηκαν ως «άλλα» στον ισολογισμό της Banco Popular μια αξία 1,043 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αναφέροντας, στη σελίδα 12 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, ότι τα εν λόγω ακίνητα που χαρακτηρίστηκαν ως «άλλα» δεν αποτιμήθηκαν, η Deloitte απλώς επισήμανε ότι δεν είχε προβεί σε καμία προσαρμογή. Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, εξ αυτού δεν μπορούσε να προκύψει υποτίμηση.

377 Όσον αφορά την αποτίμηση των φορολογικών απαιτήσεων, οι προσφεύγοντες στηρίζονται στον υπολογισμό που πραγματοποίησε η Banco Santander μετά την εξυγίανση για να υποστηρίξουν ότι η Deloitte προέβη σε υποτίμηση.

378 Συναφώς, αρκεί η υπόμνηση ότι η ανάλυση της Deloitte αποσκοπούσε στον καθορισμό της αξίας των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων του ενεργητικού για κάθε δυνητικό αγοραστή. Επομένως, η αξία που αποδόθηκε στα στοιχεία αυτά από την Banco Santander μετά την εξαγορά της Banco Popular, και η οποία εξαρτάται από συνέργειες μεταξύ των δύο αυτών οντοτήτων, δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του κύρους της αποτίμησης 2.

379 Επιπλέον, η Deloitte, στην έκθεση για την αποτίμηση 2, ανέφερε ότι η εκτίμηση των μη προστατευόμενων αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων θα εξαρτιόταν από τα αναμενόμενα φορολογητέα κέρδη του αγοραστή (επιχειρηματικό σχέδιο) και από τα επίπεδα των υφιστάμενων φορολογικών πιστώσεων. Επισήμανε, μεταξύ άλλων, στη σελίδα 32 του παραρτήματος της αποτίμησης 2, ότι η αποτίμηση των μη προστατευόμενων αναβαλλόμενων φορολογικών απαιτήσεων εξαρτιόταν από τον αγοραστή, ιδίως από το αν επρόκειτο για ισπανική ή αλλοδαπή οντότητα, και ότι, σε περίπτωση που ο αγοραστής θα ήταν ισπανική τράπεζα, καθοριστικά για τη δυνατότητα ανάκτησής τους και την αναγνώρισή τους στον ισολογισμό θα ήταν το επιχειρηματικό σχέδιο της Banco Popular και το σχέδιο του αγοραστή. Η έκθεση για την αποτίμηση αναφέρει ότι η εκτίμηση της Deloitte λαμβάνει υπόψη τις διάφορες αυτές παραδοχές.

380 Όσον αφορά την αποτίμηση των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Deloitte δεν εξέτασε νομική γνωμοδότηση ως προς το βάσιμο των αξιώσεων που οδήγησαν στη δημιουργία των προβλέψεων.

381 Στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, η Deloitte ανέφερε ότι στηρίχθηκε στους υπολογισμούς τους οποίους πραγματοποίησε η διεύθυνση της Banco Popular προβαίνοντας σε προσαρμογές στηριζόμενες στη δική της πείρα και στις τάσεις του κλάδου. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η μέθοδος αυτή μπορεί να οδηγήσει σε «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» αποτίμηση κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

382 Όσον αφορά την αποτίμηση των κοινών επιχειρήσεων, των θυγατρικών και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Deloitte εφάρμοσε μέθοδο στηριζόμενη στην αγοραία αξία και δεν επιβεβαίωσε το αποτέλεσμά της με εκτίμηση στηριζόμενη σε άλλες μεθόδους. Επιπλέον, το αποτέλεσμα της αποτίμησης 2 αντικρούεται από την αποτίμηση 3, από εκτιμήσεις πραγματοποιηθείσες από άλλους αναλυτές της αγοράς καθώς και από τη μεταγενέστερη μεταβίβαση ορισμένων εξ αυτών των στοιχείων του ενεργητικού.

383 Αφενός, υπενθυμίζεται ότι ορθώς η Deloitte χρησιμοποίησε μέθοδο στηριζόμενη στην αξία μεταβίβασης της Banco Popular η οποία, σύμφωνα με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα, αντιστοιχεί στην τιμή που θα μπορούσε να επιτευχθεί στην αγορά για συγκεκριμένο στοιχείο του ενεργητικού ή ομάδα στοιχείων ενεργητικού λαμβανομένης υπόψη μιας κατάλληλης προεξόφλησης. Το γεγονός ότι η Deloitte ανέφερε ότι δεν ήταν σε θέση να επιβεβαιώσει τα συμπεράσματά της με τη χρήση άλλων μεθόδων δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το αποτέλεσμα της αποτίμησης 2 που στηρίζεται στην κατάλληλη μέθοδο ανάλυσης.

384 Αφετέρου, οι εκτιμήσεις που πραγματοποιήθηκαν μετά την εξυγίανση δεν ασκούν επιρροή. Επιπλέον, οι προσφεύγοντες κακώς συγκρίνουν την αξία των 1,9 δισεκατομμυρίων ευρώ που λήφθηκε υπόψη στην αποτίμηση 2 με το ποσό των 7,496 δισεκατομμυρίων ευρώ που περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 3. Στην αποτίμηση 2, η Deloitte διευκρίνισε ότι η ανάλυσή της στηρίχθηκε σε ενοποιημένη βάση και ότι αυτό το μέρος της εκτίμησής της περιορίστηκε στις κοινές επιχειρήσεις και στις συνδεδεμένες επιχειρήσεις, ενώ η αποτίμηση 3 περιλάμβανε τις θυγατρικές.

385 Όσον αφορά την αποτίμηση των άυλων στοιχείων του ενεργητικού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Deloitte απέδωσε μηδενική αξία στην υπεραξία της Banco Popular και περιορισμένη αξία στο εμπορικό σήμα της Banco Pastor, πράγμα που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η Deloitte δήλωσε ότι δεν είχε στη διάθεσή της τους ελέγχους απομείωσης της αξίας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επιβεβαιώσει την πραγματική αξία των άυλων στοιχείων του ενεργητικού.

386 Επισημαίνεται ότι, στην έκθεση για την αποτίμηση 2, η Deloitte εξήγησε, όσον αφορά την υπεραξία, ότι ένας δυνητικός αγοραστής δεν θα απέδιδε καμία αξία στην προϋπάρχουσα υπεραξία, δεδομένου ότι δεν αποτελούσε αναγνωρίσιμο περιουσιακό στοιχείο στο πλαίσιο συνένωσης επιχειρήσεων. Επισήμανε ότι, δεδομένης της ισχυρής παρουσίας του σήματος Banco Pastor στη Γαλικία, το σήμα αυτό θα είχε αξία για έναν τρίτο και ότι είχε εκτιμήσει το εύρος τιμών εφαρμόζοντας τη μέθοδο των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, η οποία είναι η πλέον χρησιμοποιούμενη μέθοδος για την αποτίμηση εμπορικών σημάτων. Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τις διευκρινίσεις αυτές.

387 Στην έκθεση για την αποτίμηση 2, η Deloitte ανέφερε ότι δεν της είχαν προσκομισθεί οι έλεγχοι απομείωσης της αξίας, οπότε δεν ήταν σε θέση να αναλύσει το μέσο που χρησιμοποίησε η Banco Popular για τα στοιχεία αυτά, αλλά ότι η χαμηλή απόδοση της Banco Popular κατά τα τελευταία έτη αποτελούσε ένδειξη των δυνητικών απομειώσεων της αξίας των άυλων στοιχείων του ενεργητικού. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αν η Banco Popular είχε παράσχει τις πληροφορίες αυτές, θα είχε κατ' ανάγκην προκύψει μειωμένη αξία σε σχέση με εκείνη του ενοποιημένου ισολογισμού του Μαρτίου 2017 την οποία έλαβε υπόψη η Deloitte.

388 Όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού και τους χρεωστικούς τίτλους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Deloitte προέβη στις δικές της εκτιμήσεις, ελλείψει επαρκών πληροφοριών σχετικών με τα χαρακτηριστικά των στοιχείων ενεργητικού τρίτης κατηγορίας.

389 Με το επιχείρημα αυτό, οι προσφεύγοντες αρκούνται εκ νέου να επισημάνουν τις φράσεις της έκθεσης για την αποτίμηση 2 με τις οποίες η Deloitte περιέγραψε τις πηγές της αβεβαιότητας – εγγενούς σε μια προσωρινή αποτίμηση– της εκτίμησής της. Εντούτοις, δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση των εκτιμήσεων αυτών.

390 Τέλος, όσον αφορά τις συνέργειες και τους λοιπούς βασικούς παράγοντες, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, δεδομένου ότι το κείμενο του υπολογισμού της Deloitte έχει περικοπεί, δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθεί αν η εκτίμησή της αντιστοιχεί στην αποδοτικότητα που δήλωσε η Banco Santander κατόπιν της εξαγοράς της Banco Popular.

391 Συναφώς, στην έκθεση για την αποτίμηση 2, η Deloitte επισήμανε ότι προέβη στην εκτίμησή της λαμβάνοντας υπόψη τις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές στον τραπεζικό τομέα στην Ισπανία, ότι «οι συνέργειες μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με τον αγοραστή και, ειδικότερα, εξαρτώνται από την επικάλυψη των θυγατρικών» και ότι, «όσο μεγαλύτερη είναι η επικάλυψη των θυγατρικών, τόσο σημαντικότερες μπορεί να είναι οι συνέργειες που επιτυγχάνονται». Επισήμανε ότι καθοριστικό ρόλο για τις συνέργειες έπαιζε σε μεγάλο βαθμό ο αγοραστής. Η Deloitte πάντως χρειάστηκε να πραγματοποιήσει την εκτίμησή της λαμβάνοντας υπόψη κάθε δυνητικό αγοραστή. Το αποτέλεσμα της αποτίμησης αυτής δεν μπορεί να συγκριθεί με τις συνέργειες που πραγματοποίησε η Banco Santander κατόπιν της εξαγοράς της Banco Popular.

392 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular στην οποία προέβη η Deloitte με την αποτίμηση 2.

393 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3) Επί της τρίτης αιτίασης, κατά την οποία η αποτίμηση 2 δεν είναι «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική»

394 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το εύρος εντός του οποίου εκτίμησε η Deloitte την αξία της Banco Popular δεν μπορεί να γίνει δεκτό λόγω της σημαντικής απόκλισης μεταξύ των διαφόρων σεναρίων.

395 Στο πλαίσιο της αποτίμησης 2, η Deloitte επισήμανε ότι το αποτέλεσμα της εκτίμησής της κυμαινόταν μεταξύ 1,3 δισεκατομμυρίων και μείον 8,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, με την ακριβέστερη εκτίμηση να τοποθετείται εντός των ορίων αυτών στα μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

396 Αφενός, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες περιορίζονται να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία του εύρους αυτού χωρίς να προβάλουν κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα. Αφετέρου, επισημαίνεται ότι το μεγάλο εύρος δικαιολογείται από τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την αποτίμηση 2.

397 Συναφώς, όσον αφορά τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην αποτίμηση 2, η Deloitte επισήμανε ότι υιοθέτησε μια προσέγγιση ανά κατηγορία, προσαρμόζοντας τις λογιστικές αξίες κάθε κατηγορίας στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού προκειμένου να εκτιμηθούν οι ζημίες και τα κέρδη και άλλες προσαρμογές που θα εφάρμοζε κάθε αγοραστής στην αξία. Προσκόμισε ένα εύρος αποτίμησης για κάθε κατηγορία στοιχείων ενεργητικού και παθητικού.

398 Η μέθοδος αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 2, παράγραφος 3, των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, που επαναλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, κατά το οποίο:

«Ο εκτιμητής παρέχει τη βέλτιστη επακριβή εκτίμηση της αξίας ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου, μιας συγκεκριμένης υποχρέωσης ή συνδυασμού των δύο. Κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα της αποτίμησης παρέχονται επίσης υπό μορφή εύρους τιμών.»

399 Έτσι, η άθροιση των χαμηλότερων τιμών για κάθε κατηγορία στοιχείων ενεργητικού και παθητικού έδωσε τη χαμηλή εκτίμηση του εύρους και η άθροιση των υψηλότερων τιμών έδωσε την υψηλή εκτίμηση του εύρους. Επομένως, η μέθοδος αυτή εξηγεί το μεγάλο εύρος που επελέγη στην αποτίμηση 2.

400 Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει το ΕΣΕ, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους του ισολογισμού της Banco Popular, με ποσό που υπερβαίνει τα 130 δισεκατομμύρια ευρώ, η διαφορά μεταξύ των δύο τιμών του εύρους αντιπροσωπεύει μόνον το 7 % περίπου του ισολογισμού. Η διαφορά αυτή αντικατοπτρίζει, επομένως, τον βαθμό αβεβαιότητας που είναι εγγενής στη διαδικασία αποτίμησης.

401 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αρνητική αποτίμηση της Banco Popular στην αποτίμηση 2 δεν συνάδει με τις εκτιμήσεις της ΕΚΤ, του ΕΣΕ και των ισπανικών αρχών που είχαν θεωρήσει ότι η τράπεζα ήταν φερέγγυα. Η αποτίμηση 2 δεν είναι συμβατή με την αποτίμηση 1, στην οποία το ΕΣΕ εκτίμησε ότι, ακόμη και με προσαρμογές, η Banco Popular εξακολουθούσε να είναι φερέγγυα. Οι αιτιολογίες των αποτιμήσεων 1 και 2 είναι αντιφατικές όσον αφορά το κατά πόσον η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

402 Στην εισαγωγική περίληψή τους, τα τεχνικά πρότυπα της ΕΑΤ διευκρινίζουν την ανάγκη διάκρισης μεταξύ δύο ειδών αποτιμήσεων προγενέστερων της εξυγίανσης, ήτοι, αφενός, της αποτίμησης 1, που διενεργείται βάσει του άρθρου 36, παράγραφος 4, στοιχείο α′, της οδηγίας 2014/59, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014, και, αφετέρου, της αποτίμησης 2, που διενεργείται βάσει του άρθρου 36, παράγραφος 4, στοιχεία β′ έως ζ′, της οδηγίας 2014/59, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχεία β′ έως ζ′, του κανονισμού 806/2014.

403 Η αιτιολογική σκέψη 1 των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, η οποία επαναλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/345, υπενθυμίζει τη διάκριση αυτή μεταξύ, αφενός, μιας αρχικής αποτίμησης που καθιστά δυνατό να καθοριστεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης ή οι προϋποθέσεις απομείωσης και μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων και, αφετέρου, μιας επακόλουθης αποτίμησης που αποτελεί τη βάση για την απόφαση εφαρμογής ενός ή περισσοτέρων εργαλείων εξυγίανσης. Τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα θέτουν διαφορετικά κριτήρια για τη διενέργεια της αποτίμησης 1 και της αποτίμησης 2.

404 Όσον αφορά την αποτίμηση 1, από τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα προκύπτει ότι το κρίσιμο κριτήριο συνίσταται στο να καθοριστεί αν η οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

405 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, σκοπός της αποτίμησης 2 δεν ήταν να διαπιστωθεί αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και, επομένως, δεν μπορούν να επικαλεστούν συναφώς αντίφαση προς την αποτίμηση 1.

406 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι ενδεχόμενες αποκλίσεις των συμπερασμάτων μεταξύ της αποτίμησης 1 και της αποτίμησης 2 εξηγούνται από το γεγονός ότι οι εν λόγω αποτιμήσεις, καθόσον εξυπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς, στηρίζονται σε διαφορετικά κριτήρια αξιολόγησης που ορίζονται στα τεχνικά πρότυπα της ΕΑΤ. Επομένως, σύμφωνα με τα τεχνικά πρότυπα της ΕΑΤ, σκοπός της αποτίμησης 1 ήταν κυρίως να καθοριστεί αν η συνολική αξία των στοιχείων του ενεργητικού της οντότητας υπερέβαινε την αξία των στοιχείων του παθητικού της, εν ολίγοις, αν η οντότητα ήταν φερέγγυα από πλευράς ισολογισμού, ενώ η αποτίμηση 2 έπρεπε να στηριχθεί στην οικονομική και όχι στη λογιστική αξία της οντότητας.

407 Εν πάση περιπτώσει, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα των προσφευγόντων περί αντίφασης μεταξύ των συμπερασμάτων των αποτιμήσεων 1 και 2 είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι τα συμπεράσματα της αποτίμησης 1 δεν ασκούν πλέον επιρροή κατόπιν της εκτίμησης στην οποία προέβη η ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017 για τον λόγο που παρατίθεται στη σκέψη 294 ανωτέρω.

408 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο της εκτίμησής της, η ΕΚΤ δεν στηρίχθηκε στην αφερεγγυότητα της Banco Popular για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τελευταία βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Το συμπέρασμα της ΕΚΤ ότι η Banco Popular, λόγω της ταμειακής της θέσης και της αδυναμίας της να δημιουργήσει νέα ρευστότητα, δεν θα ήταν σε θέση στο εγγύς μέλλον να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές δεν αντιφάσκει προς το γεγονός ότι η Banco Popular ήταν φερέγγυα από λογιστικής άποψης.

409 Στο μέτρο που η αποτίμηση 2 πρέπει να λαμβάνει υπόψη την οικονομική αξία και όχι τη λογιστική αξία της Banco Popular, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ, αφενός, της διαπίστωσης ότι η Banco Popular ήταν φερέγγυα, διαπίστωσης η οποία πραγματοποιήθηκε στην αποτίμηση 1, στην εκτίμηση της ΕΚΤ ή από την Τράπεζα της Ισπανίας, και, αφετέρου, του συμπεράσματος της αποτίμησης 2.

410 Επομένως, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων όσον αφορά τον υπολογισμό της καθαρής αξίας του ενεργητικού της Banco Popular με συνεκτίμηση των προσαρμογών των μη παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού τις οποίες είχαν προβλέψει η ΕΚΤ και η Banco Popular επίσης δεν είναι λυσιτελή για την εκτίμηση του κύρους της αποτίμησης 2, στο μέτρο που αφορούν μόνον τη λογιστική αξία της Banco Popular.

411 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η τρίτη αιτίαση και, ως εκ τούτου, το τέταρτο σκέλος.

ε) Επί του πέμπτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 7 και 9, του κανονισμού 806/2014

412 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, το οποίο ορίζει ότι η αποτίμηση συμπληρώνεται, μεταξύ άλλων, με επικαιροποιημένο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με την οικονομική κατάσταση της οντότητας. Η Deloitte αναγνώρισε ότι δεν είχε προβεί σε ανάλυση της δομής της επιχείρησης και των

ισολογισμών των επιμέρους οντοτήτων. Ελλείψει ισολογισμού για κάθε οντότητα του ομίλου Banco Popular, η Deloitte στήριξε την εκτίμησή της σε ενοποιημένη βάση. Η Deloitte όμως υποστήριξε ότι η ανάλυση ανά οντότητα έχει κεφαλαιώδη σημασία.

413 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν επίσης παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014, στο μέτρο που η Deloitte αναγνώρισε ότι δεν ήταν σε θέση να απεικονίσει την κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις ανάλογα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων. Εντούτοις, η Deloitte περιέλαβε μια ιεραρχική κατάταξη των πιστωτών στην αποτίμηση 3, χρησιμοποιώντας στοιχεία διαθέσιμα στις 6 Ιουνίου 2017.

414 Υπενθυμίζεται ότι, εν προκειμένω, δεδομένου ότι η αποτίμηση 2 αποτελεί προσωρινή αποτίμηση διενεργηθείσα βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, από τη διάταξη αυτή, η οποία μνημονεύθηκε στη σκέψη 302 ανωτέρω, προκύπτει ρητώς ότι η εν λόγω αποτίμηση έπρεπε να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 20, παράγραφοι 7 και 9, του ως άνω κανονισμού μόνο στον βαθμό που το επέτρεπαν οι περιστάσεις.

415 Επιπλέον, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των προσφευγόντων, το άρθρο 20, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014 δεν επιβάλλει να συμπληρώνεται η αποτίμηση με επικαιροποιημένο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με την οικονομική κατάσταση κάθε οντότητας που συναπαρτίζει τον όμιλο ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο της εξυγίανσης. Η έννοια της «οντότητας» που μνημονεύεται στο άρθρο αυτό αφορά την έννοια που ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού 806/2014. Η αποτίμηση 2 στηριζόταν στον ενοποιημένο ισολογισμό του ομίλου Banco Popular.

416 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε αποσπάσματα της αποτίμησης 2 τα οποία δεν ασκούν επιρροή.

417 Σε απόσπασμα του παραρτήματος της αποτίμησης 2, το οποίο παραθέτουν οι προσφεύγοντες, η Deloitte ανέφερε ότι, δεδομένου ότι δεν της είχαν προσκομισθεί η εταιρική δομή της οντότητας και οι ισολογισμοί των επιμέρους οντοτήτων, το σενάριό της περί εκκαθάρισης είχε προετοιμαστεί σε ενοποιημένη βάση εν είδει παραδείγματος και ότι τούτο αντέβαινε στο ισπανικό δίκαιο. Σε άλλο απόσπασμα του παραρτήματος αυτού, το οποίο επίσης μνημονεύεται από τους προσφεύγοντες, η Deloitte υποστήριξε ότι η ανάλυση ανά οντότητα ήταν κρίσιμη για την προσομοίωση του σεναρίου εκκαθάρισης. Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν επίσης στα αποσπάσματα στα οποία η Deloitte επισημαίνει ότι δεν διέθετε επαρκή στοιχεία ή χρόνο ώστε να μπορέσει να κατατάξει τους πιστωτές ανάλογα με την τάξη τους και ότι το γεγονός ότι οι υπολογισμοί της πραγματοποιήθηκαν στο επίπεδο του ομίλου Banco Popular θα μπορούσε να έχει σημαντικές επιπτώσεις από πλευράς αξίας για τους πιστωτές ορισμένων οντοτήτων οι οποίοι ανακτούν το 100 % της απαίτησής τους εις βάρος των πιστωτών άλλων οντοτήτων.

418 Τα αποσπάσματα αυτά, τα οποία περιλαμβάνονται στο δεύτερο μέρος του παραρτήματος της αποτίμησης 2 σχετικά με την προσομοίωση του σεναρίου εκκαθάρισης και όχι στο πρώτο μέρος του παραρτήματος αυτού που αφορά την προσωρινή αποτίμηση της Banco Popular, δεν ασκούν επιρροή. Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το καθεστώς εξυγίανσης εγκρίθηκε λαμβανομένου υπόψη του πρώτου μέρους του παραρτήματος της αποτίμησης 2 που περιείχε την προσωρινή αποτίμηση της Banco Popular, η οποία εκπονήθηκε ενόψει της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.

419 Όπως αναφέρεται στο σημείο 3 της έκθεσης για την αποτίμηση 2, σκοπός της προσομοίωσης του σεναρίου εκκαθάρισης ήταν να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές της Banco Popular θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν η Banco Popular είχε εκκαθαριστεί με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας κατ' εφαρμογήν της ισπανικής νομοθεσίας.

420 Όμως, αφενός, στο δεύτερο μέρος του παραρτήματος της αποτίμησης 2 που περιείχε την προσομοίωση αυτή, η Deloitte εξήγησε ότι, με περισσότερα στοιχεία σχετικά με τον ισολογισμό κάθε οντότητας και με περισσότερο χρόνο, θα μπορούσε να έχει επεξεργαστεί περαιτέρω τις παραδοχές της σχετικά με την εκκαθάριση και να έχει προετοιμάσει μια στρατηγική του σεναρίου εκκαθάρισης. Διευκρίνισε επομένως ότι η προσομοίωση του σεναρίου εκκαθάρισης που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποτίμησης 2 ήταν ενδεικτική.

421 Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014, η Deloitte προέβη στην εκτίμηση που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού μόνο στον βαθμό που το επέτρεπαν οι περιστάσεις.

422 Αφετέρου, το ζήτημα της μεταχείρισης των μετόχων και των πιστωτών στο πλαίσιο του σεναρίου εκκαθάρισης εμπίπτει στην αποτίμηση 3 η οποία, κατά το άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, αποσκοπεί στο να διαπιστωθεί κατά πόσον οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η Deloitte διαβίβασε στο ΕΣΕ την αποτίμηση 3 στις 14 Ιουνίου 2018, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

423 Επιπλέον, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι η Deloitte περιέλαβε ιεράρχηση των πιστωτών στην αποτίμηση 3 στηριζόμενη αποκλειστικά σε πληροφορίες διαθέσιμες στις 6 Ιουνίου 2017 δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την εκτίμηση της νομιμότητας του καθεστώτος εξυγίανσης. Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός αυτός είναι εσφαλμένος στο μέτρο που, παρά το γεγονός ότι η αποτίμηση 3 αναφέρει ότι στηρίζεται στις χρηματοοικονομικές πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες στις 6 Ιουνίου 2017, διευκρινίζει επίσης ότι στηρίζεται σε πολυάριθμα πληροφοριακά στοιχεία που συνελέγησαν μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης και τα οποία, ως εκ τούτου, δεν ήταν διαθέσιμα κατά τον χρόνο κατάρτισης της αποτίμησης 2.

424 Επομένως, το πέμπτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

425 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το ΕΣΕ δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η αποτίμηση 2 ήταν σύμφωνη με το άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014. Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο, τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη

426 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ προσέβαλε το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη, στο μέτρο κατά το οποίο δεν τους δόθηκε η δυνατότητα να ακουστούν και δεν είχαν πρόσβαση στον φάκελο πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Κατ' ουσίαν, ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

427 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη, έχει εφαρμογή σε κάθε μέτρο δυνάμενο να επηρεάσει ένα πρόσωπο και, ιδίως, στην περίπτωση εξυγίανσης ενός ιδρύματος στο οποίο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατέχει μετοχές. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αφορούν την εξυγίανση μίας μόνον τράπεζας και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είναι οι μέτοχοι και οι πιστωτές της. Πριν στερηθούν την ιδιοκτησία τους, οι κάτοχοι κεφαλαιακών μέσων μιας τράπεζας πρέπει να ακουστούν.

428 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τους προσφεύγοντες, η απόφαση εξυγίανσης δεν συνιστά ατομικό μέτρο αλλά μέτρο γενικής ισχύος και ότι το άρθρο 41 του Χάρτη δεν έχει εφαρμογή. Εκτιμά ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι προσφεύγοντες είχαν το δικαίωμα να ακουστούν πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, το δικαίωμα αυτό μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς.

429 Το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι ο περιορισμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης, στο μέτρο που αυτό έχει εφαρμογή, δικαιολογείται από την ανάγκη να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των αποφάσεων εξυγίανσης και η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών.

430 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη προβλέπει ότι το δικαίωμα της χρηστής διοίκησης περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του.

431 Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης διασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο τη δυνατότητα να γνωστοποιεί, λυσιτελώς και αποτελεσματικώς, την άποψή του κατά τη διάρκεια διοικητικής διαδικασίας και πριν από την έκδοση οποιασδήποτε αποφάσεως δυνάμενης να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά του. Εκτός αυτού, πρέπει να διευκρινιστεί ότι το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης επιδιώκει διττό σκοπό. Αφενός, συμβάλλει στην κατά το δυνατόν ακριβέστερη και ορθότερη εξέταση του φακέλου και εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, διασφαλίζει την αποτελεσματική προστασία του ενδιαφερομένου. Ειδικότερα, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης σκοπεί να διασφαλίσει ότι κάθε βλαπτική απόφαση λαμβάνεται εν πλήρει γνώσει της καταστάσεως και επιδιώκει, μεταξύ άλλων, να παράσχει τη δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να διορθώσει ένα λάθος ή στον ενδιαφερόμενο να προβάλει στοιχεία της προσωπικής του κατάστασης που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί η απόφαση, να μη ληφθεί ή να έχει το τάδε ή το δείνα περιεχόμενο (βλ. απόφαση της 4ης Ιουνίου 2020, ΕΥΕΔ κατά De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, σκέψεις 68 και 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

432 Επισημαίνεται ότι το Δικαστήριο έχει επιβεβαιώσει τη σημασία του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και το ευρύτατο περιεχόμενό του στην έννομη τάξη της Ένωσης, κρίνοντας ότι το δικαίωμα αυτό πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε διαδικασία δυνάμενη να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής πράξης. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο σεβασμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης επιβάλλεται ακόμη και όταν η εφαρμοστέα ρύθμιση δεν προβλέπει ρητώς την τήρηση μιας τέτοιας διατύπωσης (βλ. αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, σκέψεις 85 και 86 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 18ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά QR, C-831/18 P, EU:C:2020:481, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 7ης Νοεμβρίου 2019, ADDE κατά Κοινοβουλίου, T-48/17, EU:T:2019:780, σκέψη 89 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

433 Επομένως, δεδομένου του χαρακτήρα της ως θεμελιώδους και γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, η εφαρμογή της αρχής των δικαιωμάτων άμυνας, στα οποία συγκαταλέγεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, δεν μπορεί ούτε να αποκλείεται ούτε να περιορίζεται από κανονιστική διάταξη και η τήρηση της αρχής αυτής πρέπει, επομένως, να διασφαλίζεται τόσο σε περίπτωση πλήρους έλλειψης ειδικής κανονιστικής ρύθμισης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης κανονιστικής ρύθμισης η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την εν λόγω αρχή (βλ. απόφαση της 18ης Ιουνίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής, T-260/11, EU:T:2014:555, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

434 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι το καθεστώς εξυγίανσης που εγκρίθηκε από το ΕΣΕ έχει ως αντικείμενο την εξυγίανση της Banco Popular, η οποία πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως το πρόσωπο σε βάρος του οποίου λαμβάνεται ατομικό μέτρο και υπέρ του οποίου κατοχυρώνεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη.

435 Επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες δεν είναι αποδέκτες ούτε της απόφασης περί έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, η οποία δεν αποτελεί ατομική απόφαση ληφθείσα εις βάρος τους, ούτε της απόφασης 2017/1246 περί αποδοχής του εν λόγω καθεστώτος εξυγίανσης.

436 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ άσκησε την εξουσία απομείωσης ή μετατροπής των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

437 Επομένως, η διαδικασία την οποία ακολούθησε το ΕΣΕ για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, έστω και αν δεν συνιστά ατομική διαδικασία κινηθείσα κατά των προσφευγόντων, μπορεί να οδηγήσει στη λήψη μέτρου ικανού να επηρεάσει δυσμενώς τα συμφέροντά τους υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων ή κατόχων κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular.

438 Πάντως, η νομολογία του Δικαστηρίου, που παρατίθεται στη σκέψη 432 ανωτέρω, έχει προκρίνει ευρεία ερμηνεία του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης σύμφωνα με την οποία το δικαίωμα αυτό διασφαλίζεται σε κάθε πρόσωπο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που μπορεί να καταλήξει στην έκδοση βλαπτικής γι' αυτό πράξης.

439 Επιπλέον, αφενός, κατά την αιτιολογική του σκέψη 121, ο κανονισμός 806/2014 σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη, μεταξύ των οποίων και τα δικαιώματα άμυνας, και θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές. Αφετέρου, καίτοι το άρθρο 18 του κανονισμού 806/2014 δεν προβλέπει ακρόαση από το ΕΣΕ των μετόχων ή των κατόχων κεφαλαιακών μέσων της ενδιαφερόμενης οντότητας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, εντούτοις καμία διάταξη του κανονισμού 806/2014 δεν αντιτίθεται ρητώς σε τέτοια ακρόαση.

440 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014 καθόσον αυτός δεν προβλέπει προηγούμενη ακρόαση των μετόχων ή των κατόχων κεφαλαιακών μέσων πριν από την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης. Υποστηρίζουν ότι το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης έπρεπε να τους αναγνωριστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular δυνάμει του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη, ακόμη και αν η εφαρμοστέα ρύθμιση δεν το προβλέπει.

441 Εντούτοις, ακόμη και στην περίπτωση που οι μέτοχοι και οι πιστωτές της οντότητας την οποία αφορά το μέτρο εξυγίανσης μπορούσαν να επικαλεστούν το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, το δικαίωμα αυτό ενδέχεται να υπόκειται σε περιορισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

442 Το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη προβλέπει τα εξής:

«Κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από το νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»

443 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, δεν είναι απόλυτα προνόμια, αλλά μπορούν να συνοδεύονται από περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί πράγματι ανταποκρίνονται σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που επιδιώκει το επίμαχο μέτρο και δεν συνιστούν, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και επαχθή επέμβαση που θίγει την ίδια την ουσία των κατ' αυτόν τον τρόπο κατοχυρούμενων δικαιωμάτων (βλ. αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, G. και R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

444 Εξ αυτού προκύπτει ότι η παράλειψη είτε του ΕΣΕ είτε της Επιτροπής να ακούσουν τους προσφεύγοντες, υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων ή κατόχων κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης μπορούσε να δικαιολογηθεί.

445 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εκτίμησε ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν σύμφωνη με το δημόσιο συμφέρον στο μέτρο που ήταν αναγκαία και ανάλογη προς την επίτευξη δύο σκοπών του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ήτοι να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular. Στην απόφαση 2017/1246, η Επιτροπή δέχτηκε ρητώς τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ για να δικαιολογήσει την αναγκαιότητα λήψης μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον.

446 Εν προκειμένω, ο περιορισμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης των προσφευγόντων μπορεί να δικαιολογηθεί, αφενός, από την επιδίωξη των σκοπών του άρθρου 14 του κανονισμού 806/2014 και, αφετέρου, από την ανάγκη να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της εξυγίανσης της Banco Popular, η οποία έπρεπε να πραγματοποιηθεί ταχέως.

447 Κατά πρώτο λόγο, επισημαίνεται ότι πολλές αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 806/2014, ιδίως οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 58 και 61, αναφέρουν ότι η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών αποτελεί έναν από τους σκοπούς που επιδιώκονται με τους μηχανισμούς εξυγίανσης που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός.

448 Εκτός αυτού, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημόσιου συμφέροντος εάν είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 14 του ίδιου αυτού κανονισμού, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση της οντότητας σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες

αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό. Στους στόχους της εξυγίανσης του άρθρου 14 του κανονισμού 806/2014 περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο στόχος «να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά», καθώς και ο στόχος «να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη».

449 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην οικονομία της Ένωσης. Οι τράπεζες και τα πιστωτικά ιδρύματα συνιστούν βασική πηγή χρηματοδότησης για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις διάφορες αγορές. Επιπλέον, συχνά οι τράπεζες είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους και αρκετές εξ αυτών λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο. Για τον λόγο αυτόν, η αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων μίας ή περισσοτέρων τραπεζών ενέχει τον κίνδυνο ταχύτατης εξάπλωσης στις λοιπές τράπεζες, είτε στο οικείο κράτος μέλος είτε σε άλλα κράτη μέλη. Τούτο ενέχει, συνακόλουθα, τον κίνδυνο αρνητικών δευτερογενών συνεπειών σε άλλους τομείς της οικονομίας (αποφάσεις της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 50, της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 72, και της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψη 108).

450 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο σκοπός που συνίσταται στη διασφάλιση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος με ταυτόχρονη αποφυγή των υπερβολικών δημοσίων δαπανών και ελαχιστοποίηση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2016, Kotnik κ.λπ., C-526/14, EU:C:2016:570, σκέψη 69).

451 Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΔΔΑ) έκρινε, με την απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Camberrow MM5 AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, § 6), ότι, στους οικονομικώς ευαίσθητους τομείς όπως η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος, τα κράτη διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτίμησης και ότι, ως εκ τούτου, η μη παροχή σε μέτοχο της δυνατότητας να συμμετάσχει στη διαδικασία που οδήγησε στην πώληση της τράπεζας δεν ήταν δυσανάλογη υπό το πρίσμα των θεμιτών στόχων της προστασίας των δικαιωμάτων των πιστωτών και της διαφύλαξης της ορθής διαχείρισης της κατάστασης αφερεγγυότητας της τράπεζας.

452 Πρέπει επίσης να μνημονευθεί η απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ. (C-41/15, EU:C:2016:836), η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 8, 25 και 29 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου [54, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ], για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, όσον αφορά τη σύσταση της ανώνυμης εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 230). Η υπόθεση εκείνη αφορούσε ένα έκτακτο μέτρο των εθνικών αρχών με σκοπό να αποτραπεί, μέσω αύξησης κεφαλαίου, η πτώχευση εταιρίας η οποία, κατά το αιτούν δικαστήριο, απειλούσε τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία την οποία παρείχε η δεύτερη οδηγία 77/91 στους μετόχους και τους πιστωτές ανώνυμης εταιρίας όσον αφορά το μετοχικό της κεφάλαιο δεν καταλάμβανε εθνικό μέτρο το οποίο εκδίδεται στο πλαίσιο σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους και έχει σκοπό να αντιμετωπίσει συστημική απειλή για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης, λόγω της

ανεπάρκειας των ιδίων πόρων της συγκεκριμένης εταιρίας (απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ., C-41/15, EU:C:2016:836, σκέψη 50). Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι δεν αντέβαινε στις διατάξεις της δεύτερης οδηγίας 77/91 έκτακτο μέτρο που αφορά το μετοχικό κεφάλαιο ανώνυμης εταιρίας, το οποίο οι εθνικές αρχές έλαβαν σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος κράτους μέλους, χωρίς την έγκριση της γενικής συνέλευσης της εταιρίας αυτής και με σκοπό την αποτροπή συστημικού κινδύνου και τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της Ένωσης (βλ. απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2016, Dowling κ.λπ., C-41/15, EU:C:2016:836, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

453 Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν, κατ' αναλογίαν, για την περίπτωση πρώην μετόχων ή κατόχων κεφαλαιακών μέσων τράπεζας η οποία έχει υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014, όπως είναι οι προσφεύγοντες.

454 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία εξυγίανσης, η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό 806/2014 και περιγράφεται στο άρθρο 18 αυτού, επιδιώκει σκοπό γενικού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, ήτοι τον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών, που είναι ικανός να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης.

455 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι η διαδικασία εξυγίανσης της Banco Popular ήταν σύμφωνη με τον σκοπό διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 14 του κανονισμού 806/2014.

456 Συναφώς, στο άρθρο 4.4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ εξήγησε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα, στηριζόμενο σε διάφορα στοιχεία, ότι η κατάσταση της Banco Popular συνεπαγόταν αυξανόμενο κίνδυνο σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ισπανία. Μεταξύ των στοιχείων αυτών καταλέγονται, πρώτον, το μέγεθος και η σημασία της Banco Popular, η οποία αποτελούσε τη μητρική εταιρία του έκτου τραπεζικού ομίλου της Ισπανίας, με συνολικό ποσό στοιχείων ενεργητικού ύψους 147 δισεκατομμυρίων ευρώ, και η οποία χαρακτηρίστηκε το 2017 ως ίδρυμα συστημικής σημασίας από την Τράπεζα της Ισπανίας. Το ΕΣΕ επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι η Banco Popular ήταν ένας από τους κύριους παράγοντες της αγοράς στην Ισπανία, με σημαντικό μερίδιο αγοράς στο τμήμα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) και ότι κατείχε σχετικά υψηλό μερίδιο της αγοράς καταθέσεων (περίπου 6 %) και μεγάλο αριθμό πελατών λιανικής (περίπου 1,4 εκατομμύρια) σε ολόκληρη την Ισπανία. Δεύτερον, το ΕΣΕ έλαβε υπόψη τη φύση των δραστηριοτήτων της Banco Popular, οι οποίες είχαν ως πυρήνα τις εμπορικές τραπεζικές δραστηριότητες και επικεντρώνονταν πρωτίστως στην παροχή χρηματοδότησης, τη διαχείριση αποταμιεύσεων και την παροχή υπηρεσιών σε ιδιώτες, οικογένειες και επιχειρήσεις (ιδίως τις ΜΜΕ). Κατά το ΕΣΕ, η ομοιότητα του επιχειρηματικού μοντέλου της Banco Popular με αυτό άλλων ισπανικών εμπορικών τραπεζών μπορούσε να επιτείνει τον κίνδυνο έμμεσης μετάδοσης στις τράπεζες αυτές, οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αντιμετωπίζουν τις ίδιες δυσχέρειες.

457 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι ο δεύτερος σκοπός που επιδιώκεται με το καθεστώς εξυγίανσης, ήτοι να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular, συμβάλλει επίσης στον σκοπό γενικού συμφέροντος που συνίσταται στην προστασία της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών.

458 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 35, της οδηγίας 2014/59, ως κρίσιμες λειτουργίες ενός ιδρύματος νοούνται «οι δραστηριότητες, υπηρεσίες ή λειτουργίες των οποίων η διακοπή ενδέχεται, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, να οδηγήσει σε διαταραχή της παροχής ζωτικών υπηρεσιών στην πραγματική οικονομία ή να διαταράξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα λόγω του μεγέθους του ιδρύματος ή του ομίλου, του μεριδίου του στην αγορά, των εξωτερικών και εσωτερικών του διασυνδέσεων, της πολυπλοκότητας ή των διασυνοριακών δραστηριοτήτων του, ιδίως σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα υποκατάστασης των εν λόγω δραστηριοτήτων, υπηρεσιών ή λειτουργιών».

459 Συναφώς, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/778 της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις περιστάσεις και προϋποθέσεις υπό τις οποίες η καταβολή έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών ενδέχεται να αναβληθεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, και σχετικά με τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων, υπηρεσιών και λειτουργιών που αφορούν κρίσιμες λειτουργίες, και για τον προσδιορισμό των επιχειρηματικών τομέων και των συναφών υπηρεσιών που αφορούν βασικούς επιχειρηματικούς τομείς (ΕΕ 2016, L 131, σ. 41), προβλέπει τα κριτήρια καθορισμού των κρίσιμων λειτουργιών. Πρόκειται για μια λειτουργία που παρέχεται από ένα ίδρυμα σε τρίτα μέρη τα οποία δεν είναι συνδεδεμένα με το ίδρυμα ή τον όμιλο και της οποίας η αιφνίδια διατάραξη είναι πιθανό να έχει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στα τρίτα μέρη, να προκαλέσει μετάδοση ή να υπονομεύσει τη γενική εμπιστοσύνη των συμμετεχόντων στην αγορά, λόγω της συστημικής σπουδαιότητας της λειτουργίας για τα τρίτα μέρη και της συστημικής σπουδαιότητας του ιδρύματος ή του ομίλου που παρέχει τη λειτουργία.

460 Επομένως, ο σκοπός που συνίσταται στη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της οντότητας την οποία αφορά μέτρο εξυγίανσης, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, αποσκοπεί στην αποτροπή της διακοπής των λειτουργιών αυτών η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει διαταραχές όχι μόνο στην οικεία αγορά, αλλά και στο σύνολο της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της Ένωσης.

461 Κατά συνέπεια, ένα μέτρο εξυγίανσης, δεδομένου ότι αποσκοπεί στη διατήρηση ή την αποκατάσταση της οικονομικής κατάστασης ενός πιστωτικού ιδρύματος, ιδίως εφόσον αποτελεί εναλλακτική λύση έναντι της εκκαθάρισής του, πρέπει να γίνει δεκτό ότι όντως ανταποκρίνεται σε σκοπό γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζεται από την Ένωση (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψη 108).

462 Συναφώς, στο άρθρο 4.2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ επισήμανε ότι η εξυγίανση της Banco Popular ήταν αναγκαία και ανάλογη προς την επίτευξη, μεταξύ άλλων, του σκοπού του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular.

463 Στο άρθρο 4.4 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ προσδιόρισε τρεις κρίσιμες λειτουργίες της Banco Popular, κατά την έννοια του άρθρου 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/778, ήτοι τη συλλογή καταθέσεων από νοικοκυριά και μη χρηματοοικονομικές εταιρίες, τα δάνεια προς τις ΜΜΕ και τις υπηρεσίες πληρωμών τοις μετρητοίς.

464 Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προς αμφισβήτηση των εκτιμήσεων αυτών.

465 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η διαδικασία εξυγίανσης της Banco Popular επιδίωκε σκοπό γενικού ενδιαφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, ήτοι τον σκοπό της διασφάλισης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών, ο οποίος είναι ικανός να δικαιολογήσει περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης.

466 Κατά δεύτερο λόγο, το γενικό συμφέρον της Ένωσης, ιδίως η επιδίωξη των σκοπών διατήρησης της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών και διασφάλισης της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular, απαιτεί, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, να ληφθεί μέτρο εξυγίανσης το ταχύτερο δυνατόν.

467 Επισημαίνεται ότι από πολλές αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 806/2014 συνάγεται ότι, όταν απαιτείται μέτρο εξυγίανσης, το μέτρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται ταχέως. Πρόκειται, μεταξύ άλλων, για τις αιτιολογικές σκέψεις 26, 31 και 53 καθώς και, ειδικότερα, για την αιτιολογική σκέψη 56 του κανονισμού αυτού, η οποία προβλέπει ότι, για την ελαχιστοποίηση τυχόν διαταραχής στη χρηματοπιστωτική αγορά και την οικονομία, η διαδικασία εξυγίανσης θα πρέπει να επιτυγχάνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα.

468 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι σκοπός του κανονισμού 806/2014 είναι η θέσπιση, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 αυτού, αποτελεσματικότερων μηχανισμών εξυγίανσης, οι οποίοι θα πρέπει να αποτελούν θεμελιώδες εργαλείο για την αποφυγή των επιζήμιων συνεπειών που είχαν στο παρελθόν οι χρεοκοπίες των τραπεζών, και ότι ο σκοπός αυτός προϋποθέτει ταχεία λήψη αποφάσεων, όπως προκύπτει από τις σύντομες προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να μη διακυβεύεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα (απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψη 55).

469 Έτσι, το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν η ΕΚΤ εκτιμά ότι μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην Επιτροπή και στο ΕΣΕ. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όταν το ΕΣΕ προβαίνει το ίδιο σε εκτίμηση, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στην ΕΚΤ. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, το ΕΣΕ εγκρίνει καθεστώς εξυγίανσης το οποίο, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, διαβιβάζεται στην Επιτροπή αμέσως μετά την έγκρισή του. Η Επιτροπή διαθέτει τότε προθεσμία είκοσι τεσσάρων ωρών για να αποδεχτεί το καθεστώς εξυγίανσης ή να διατυπώσει αντιρρήσεις.

470 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αφ' ης στιγμής η οντότητα πληροί τις προϋποθέσεις για τη λήψη μέτρου εξυγίανσης, ήτοι, πρώτον, βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεύτερον, εν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικά μέτρα του ιδιωτικού τομέα ή με δράση των αρχών εποπτείας θα αποφευχθεί η πτώχευση της οντότητας εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και, τρίτον, η εξυγίανσή της είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους σκοπούς του άρθρου 14 του κανονισμού 806/2014, το άρθρο 18 του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι η απόφαση πρέπει να εκδοθεί εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος.

471 Επομένως, εν προκειμένω, από τη στιγμή κατά την οποία η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και το ΕΣΕ εκτίμησε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014, το καθεστώς εξυγίανσης έπρεπε να εγκριθεί το ταχύτερο δυνατόν.

472 Αυτή η ταχεία λήψη απόφασης δικαιολογούνταν από την ανάγκη να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών της Banco Popular και την ανάγκη να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές λόγω της κατάστασης της Banco Popular, ιδίως με την πρόληψη του κινδύνου μετάδοσης. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η πτώχευση της Banco Popular επήλθε κατά τη διάρκεια μιας συνήθους εργάσιμης μέρας, ήταν αναγκαίο να ολοκληρωθεί η διαδικασία και να εκδοθεί η απόφαση πριν από το άνοιγμα των αγορών το πρωί της 7ης Ιουνίου 2017.

473 Όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας M. Campos Sánchez-Bordona, στο σημείο 80 των προτάσεών του στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ (C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:16), η ταχύτητα με την οποία τα εν λόγω θεσμικά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης καλούνται να λάβουν τις αποφάσεις τους είναι αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν οι αρνητικές συνέπειες της εξυγίανσης του τραπεζικού ιδρύματος στις χρηματαγορές, η ταχύτητα δε αυτή τους υποχρεώνει de facto να έχουν «προετοιμάσει» την απόφαση προτού κινήσουν τη διαδικασία, ώστε να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι οι αγορές κινητών αξιών είναι κλειστές.

474 Επομένως, η ταχύτητα λήψης της απόφασης αποτελούσε προϋπόθεση της αποτελεσματικότητάς της.

475 Έτσι, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ο επείγων χαρακτήρας που απαιτεί άμεση δράση της αρμόδιας αρχής δικαιολογεί τον περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης των προσώπων που θίγονται από τα μέτρα που θεσπίζονται στον τομέα της περιβαλλοντικής ευθύνης (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2010, ERG κ.λπ., C-379/08 και C-380/08, EU:C:2010:127, σκέψη 67) και στον τομέα της γεωργίας (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουνίου 2006, Dokter κ.λπ., C-28/05, EU:C:2006:408, σκέψη 76).

476 Επιπλέον, στον τομέα των μέτρων δέσμευσης κεφαλαίων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η γνωστοποίηση των λόγων στους οποίους στηρίζεται η αρχική εγγραφή του ονόματος προσώπου ή οντότητας στον κατάλογο των προσώπων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, πριν από την εγγραφή αυτή, θα μπορούσε να διακυβεύσει την αποτελεσματικότητα των μέτρων δέσμευσης κεφαλαίων και οικονομικών πόρων που επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης. Για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο εφαρμοστέος κανονισμός, τα μέτρα αυτά πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να επιβάλλονται αιφνιδιαστικά και να εφαρμόζονται αμέσως (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψεις 338 έως 340, της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, σκέψη 61, και της 12ης Φεβρουαρίου 2020, Amisi Kumba κατά Συμβουλίου, T-163/18, EU:T:2020:57, σκέψη 51).

477 Για λόγους που αφορούν επίσης τον επιδιωκόμενο από το δίκαιο της Ένωσης σκοπό και την αποτελεσματικότητα των μέτρων που αυτό προβλέπει, οι αρχές της Ένωσης δεν έχουν, ωσαύτως, την υποχρέωση να ακούσουν τους προσφεύγοντες πριν από την αρχική αναγραφή των ονομάτων τους στον κατάλογο των προσώπων τα οποία υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 341, και της 25ης Απριλίου 2013, Gbagbo κατά Συμβουλίου, T-119/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:216, σκέψη 103).

478 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στις περιπτώσεις, όπως εν προκειμένω, κατά τις οποίες ο περιορισμός του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης αφορά όχι την οντότητα που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας εξυγίανσης, ήτοι την Banco Popular, αλλά τους προσφεύγοντες υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων ή κατόχων κεφαλαιακών μέσων της εν λόγω οντότητας.

479 Επισημαίνεται επίσης ότι, με την απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Camberrow MM5 AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), το ΕΔΔΑ διαπίστωσε ότι η πώληση της τράπεζας που τελούσε υπό πτώχευση ως επιχείρησης σε λειτουργία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να επιτευχθεί η ταχεία και ασφαλέστερη ικανοποίηση των πιστωτών της, οι οποίοι ανέμεναν από πολλών ετών να λάβουν τα οφειλόμενα σε αυτούς ποσά, και η ταχεία ολοκλήρωση της διαδικασίας πτώχευσης. Κατά συνέπεια, η αναγκαιότητα για απλότητα και ταχύτητα στη διαδικασία που οδήγησε στην πώληση της τράπεζας ήταν κεφαλαιώδους σημασίας. Αν ο νόμος είχε προβλέψει ότι το πτωχευτικό δικαστήριο οφείλει να ζητήσει τη γνώμη όλων των μετόχων και πιστωτών της τράπεζας, τούτο θα είχε οδηγήσει σε σημαντική επιβράδυνση της διαδικασίας και, κατά συνέπεια, σε περαιτέρω καθυστέρηση ως προς την καταβολή των οφειλόμενων στους πιστωτές ποσών και την ολοκλήρωση της διαδικασίας πτώχευσης.

480 Στην απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Capital Bank AD κατά Βουλγαρίας (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, § 136), το ΕΔΔΑ έκρινε ότι, σε έναν οικονομικά ευαίσθητο τομέα όπως η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος και σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να υφίσταται επιτακτική ανάγκη να αναλαμβάνεται δράση με τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια και χωρίς προειδοποίηση, προκειμένου να αποφευχθούν ανεπανόρθωτες ζημίες για την τράπεζα, τους καταθέτες και τους λοιπούς πιστωτές της ή για το τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα στο σύνολό του.

481 Επιπλέον, το γεγονός ότι το καθεστώς εξυγίανσης ενδέχεται να οδηγήσει σε επέμβαση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας των προσφευγόντων δεν μπορεί να δικαιολογήσει υποχρέωση να παρασχεθεί σε αυτούς δικαίωμα ακρόασης πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

482 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει επισημάνει, στη σκέψη 282 της απόφασης της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (T-680/13, EU:T:2018:486), ότι οι εφαρμοστέες διαδικασίες πρέπει να παρέχουν στον ενδιαφερόμενο κατάλληλη ευκαιρία για να εκθέσει στις αρμόδιες αρχές την άποψή του. Προς διασφάλιση της τήρησης της απαίτησης αυτής, η οποία είναι εγγενής στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, οι εφαρμοστέες διαδικασίες πρέπει να εξετάζονται υπό ένα γενικό πρίσμα (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-402/05 P και C-415/05 P, EU:C:2008:461, σκέψη 368 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 25ης Απριλίου 2013, Gbagbo κατά Συμβουλίου, T-119/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:216, σκέψη 119, και απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Ιουλίου 2004, Bäck κατά Φινλανδίας, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, § 56). Κατόπιν τούτου, η εν λόγω απαίτηση δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει, υπό όλες τις περιστάσεις, να μπορεί να διατυπώσει την άποψή του στις αρμόδιες αρχές πριν από τη λήψη των μέτρων που θίγουν το δικαίωμά του στην ιδιοκτησία (πρβλ. απόφαση του ΕΔΔΑ της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, Maupas κ.λπ. κατά Γαλλίας, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, § 20 και 21).

483 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τούτο ισχύει, παραδείγματος χάριν, όταν τα επίμαχα μέτρα δεν συνιστούν κυρώσεις και εντάσσονται σε μια συγκυρία έκτακτης ανάγκης, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το ζήτημα

ήταν να αποτραπεί ο επικείμενος κίνδυνος κατάρρευσης των επηρεαζόμενων τραπεζών ώστε να διαφυλαχθεί η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ορισμένου κράτους μέλους και να προληφθεί, έτσι, τυχόν μετάδοση σε άλλα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ. Αν είχε όμως διεξαχθεί διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης, στο πλαίσιο της οποίας οι χιλιάδες καταθέτες και μέτοχοι των επηρεαζόμενων τραπεζών θα είχαν μπορέσει να διατυπώσουν την άποψή τους ώστε να ληφθεί υπόψη πριν από την έκδοση των βλαπτικών διατάξεων, θα είχε αναπόφευκτα καθυστερήσει η εφαρμογή των μέτρων που αποσκοπούσαν στην αποτροπή μιας τέτοιας κατάρρευσης. Θα διακυβευόταν, συνεπώς, σε σημαντικό βαθμό η υλοποίηση του σκοπού της διαφύλαξης της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος του εν λόγω κράτους μέλους και, ως εκ τούτου, της πρόληψης τυχόν μετάδοσης σε άλλα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ (βλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, K. Chrysostomides & Co. κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ., T-680/13, EU:T:2018:486, σκέψη 282 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

484 Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο, το οποίο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς στήριξε τη συλλογιστική του στην απόφαση του ΕΔΔΑ της 21ης Ιουλίου 2016, Ματατάς κ.λπ. κατά Ελλάδας (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), από την οποία προκύπτει ότι η απαίτηση να προβλέπεται από τον νόμο κάθε περιορισμός στο δικαίωμα ιδιοκτησίας δεν σημαίνει ότι έπρεπε να προηγηθεί της θέσπισης του νόμου αυτού διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ιδίως όταν μια τέτοια προηγούμενη διαβούλευση αναπόφευκτα θα καθυστερούσε την εφαρμογή των μέτρων για την αποτροπή της κατάρρευσης των οικείων τραπεζών (απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2020, Συμβούλιο κ.λπ. κατά K. Chrysostomides & Co. κ.λπ., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P και C-604/18 P, EU:C:2020:1028, σκέψη 159).

485 Εξάλλου, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ανάγκη ταχείας δράσης χωρίς ενημέρωση των μετόχων και των πιστωτών μιας οντότητας σχετικά με την επικείμενη διαδικασία εξυγίανσης που την αφορά αποσκοπεί στο να αποφευχθεί η επιδείνωση της κατάστασης της οντότητας αυτής η οποία θα έβλαπτε την αποτελεσματικότητα του μέτρου εξυγίανσης. Πράγματι, η ενημέρωση των μετόχων ή των ομολογιούχων της τράπεζας ότι η τράπεζα ενδέχεται να υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης και, επομένως, ότι θεωρήθηκε ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα μπορούσε να τους παρακινήσει να πωλήσουν τους τίτλους τους στις αγορές και να οδηγήσει επίσης σε μαζική ανάληψη καταθέσεων, πράγμα που θα είχε ως συνέπεια να επιδεινώσει την οικονομική κατάσταση της τράπεζας και να καταστήσει δυσχερέστερη, αν όχι αδύνατη, την εξεύρεση λύσης ικανής να εμποδίσει την εκκαθάρισή της.

486 Συναφώς, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, κάθε πληροφορία που παρέχεται σχετικά με μια απόφαση πριν από τη λήψη της, είτε πρόκειται για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης είτε για τη χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου εργαλείου ή την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει αντίκτυπο στα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα που αφορά η δράση.

487 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ακρόαση των προσφευγόντων, υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων και ομολογιούχων της Banco Popular, πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης ή πριν από την έκδοση της απόφασης 2017/1246, θα είχε προκαλέσει σημαντική επιβράδυνση της διαδικασίας και, ως εκ τούτου, θα είχε υπονομεύσει τόσο την επίτευξη των σκοπών του μέτρου όσο και την αποτελεσματικότητά του.

488 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, αφενός, ότι η προηγούμενη ακρόαση των προσφευγόντων, κατά την οποία θα ενημερώνονταν για την ύπαρξη δυνητικού μέτρου εξυγίανσης, θα είχε ως αποτέλεσμα τον κίνδυνο να υιοθετήσουν συμπεριφορές στην αγορά οι οποίες θα επιδείνωναν την οικονομική κατάσταση της Banco Popular. Κατά συνέπεια, μια τέτοια ακρόαση θα μπορούσε να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του σχεδιαζόμενου μέτρου εξυγίανσης.

489 Αφετέρου, λαμβανομένου υπόψη του επείγοντος χαρακτήρα της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης, δεν θα είχε καταστεί δυνατή η προηγούμενη διαβούλευση με τους προσφεύγοντες, όπως και με τους λοιπούς μετόχους ή κατόχους κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular, όχι μόνο λόγω των δυσχερειών που συνδέονται με την ταυτοποίησή τους, αλλά και λόγω της αδυναμίας λεπτομερούς ανάλυσης των παρατηρήσεών τους πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.

490 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, αν είχαν ακουστεί πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, η Banco Popular δεν θα είχε υπαχθεί σε εξυγίανση, καθόσον θα είχαν εξηγήσει ότι δεν πληρούνταν οι σχετικές προϋποθέσεις, ή ότι η εξυγίανση θα είχε λάβει χώρα υπό διαφορετικούς όρους, καθόσον θα είχαν μπορέσει να επικαλεστούν την ανάγκη αναμονής της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, να προτείνουν την εφαρμογή εναλλακτικού μέτρου ή να υποδείξουν την εφαρμογή άλλου εργαλείου εξυγίανσης.

491 Συναφώς, αρκεί η υπόμνηση ότι από την ανάλυση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει, αφενός, ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014. Αφετέρου, διαπιστώθηκε ότι, δεδομένου ότι η Τράπεζα της Ισπανίας αρνήθηκε την παροχή πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, το ΕΣΕ δεν είχε κανέναν λόγο να αναμείνει την παροχή της και ότι οι εναλλακτικές λύσεις που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες δεν ήταν εφικτές βραχυπρόθεσμα. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η ακρόασή τους στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης θα είχε τροποποιήσει το περιεχόμενο του καθεστώτος εξυγίανσης.

492 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η ακρόαση των προσφευγόντων πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης θα είχε υπονομεύσει τους σκοπούς της προστασίας της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών και της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της οντότητας, καθώς και τις απαιτήσεις ταχύτητας και αποτελεσματικότητας της διαδικασίας εξυγίανσης.

493 Επομένως, η μη διενέργεια ακρόασης των προσφευγόντων στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular συνιστά περιορισμό του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης ο οποίος ήταν δικαιολογημένος και αναγκαίος για την επίτευξη σκοπού γενικού ενδιαφέροντος και σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας, υπό το πρίσμα του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

494 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο

495 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, ως πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η απόφαση του ΕΣΕ, έχουν δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 90, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014 και του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη.

496 Κατά πρώτο λόγο, υποστηρίζουν ότι, πριν από την έκδοση βλαπτικής πράξης, το θεσμικό όργανο δεν μπορεί να λάβει υπόψη πληροφορίες ή έγγραφα, χωρίς να έχει παράσχει προηγουμένως στον αποδέκτη της πράξης τη δυνατότητα να εκφράσει την άποψή του, πράγμα που συνεπάγεται πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο. Το καθεστώς εξυγίανσης πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέτρο που στηρίζεται σε προσωρινή αποτίμηση η οποία δεν κατέστη διαθέσιμη στους προσφεύγοντες.

497 Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο προβλέπεται από το άρθρο 90, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο:

«Τα πρόσωπα που αποτελούν αντικείμενο των αποφάσεων του [ΕΣΕ] έχουν δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο του [ΕΣΕ], με την επιφύλαξη του έννομου συμφέροντος άλλων προσώπων για την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου τους. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο δεν καλύπτει τις εμπιστευτικές πληροφορίες ή τα εσωτερικής χρήσης προπαρασκευαστικά έγγραφα του [ΕΣΕ].»

498 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, στις υποθέσεις ανταγωνισμού, πρόσβαση στον φάκελο παρέχεται ιδίως προκειμένου να έχουν οι αποδέκτες της ανακοίνωσης αιτιάσεων τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στον φάκελο της Επιτροπής, ούτως ώστε να εκφράσουν λυσιτελώς την άποψή τους επί των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε η Επιτροπή με την ανακοίνωση αιτιάσεων βάσει των στοιχείων αυτών. Αυτό το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο συνεπάγεται ότι η Επιτροπή παρέχει στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση τη δυνατότητα εξέτασης του συνόλου των περιλαμβανόμενων στον φάκελο της έρευνας εγγράφων, τα οποία ενδέχεται να είναι κρίσιμα για την άμυνα της επιχείρησης αυτής. Στα έγγραφα αυτά συγκαταλέγονται τόσο τα ενοχοποιητικά όσο και τα απαλλακτικά στοιχεία, πλην των επιχειρηματικών απορρήτων άλλων επιχειρήσεων, των εσωτερικών εγγράφων της Επιτροπής και άλλων εμπιστευτικών πληροφοριών (βλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, NKT Verwaltung και NKT κατά Επιτροπής, C-607/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:385, σκέψεις 261 και 262 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

499 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής με αντικείμενο την επιβολή προστίμου σε επιχείρηση για παραβίαση των κανόνων περί ανταγωνισμού επιβάλλει να παρέχεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση η δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της σχετικά με το υποστατό και τον κρίσιμο χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων των οποίων γίνεται επίκληση καθώς και σχετικά με τα έγγραφα που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή για να στηρίξει την εκτίμησή της ότι συντρέχει παράβαση. Τα δικαιώματα αυτά διαλαμβάνονται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχεία α′ και β′, του Χάρτη (βλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2019, Brugg Kabel και Kabelwerke Brugg κατά Επιτροπής, C-591/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:1026, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

500 Τρίτον, όσον αφορά, γενικότερα, τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη, αυτός περιλαμβάνει το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης και το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, τηρουμένων των νομίμων συμφερόντων της εμπιστευτικότητας (βλ. αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 99 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 2ας Δεκεμβρίου 2020, Kalai κατά Συμβουλίου, T-178/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:580, σκέψη 73).

501 Τέταρτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο κατά τη διαδικασία που προηγείται της έκδοσης απόφασης μπορεί, καταρχήν, να επιφέρει την ακύρωση της απόφασης αυτής όταν έχουν θιγεί τα δικαιώματα άμυνας (βλ. αποφάσεις της

25ης Οκτωβρίου 2011, Solvay κατά Επιτροπής, C-109/10 P, EU:C:2011:686, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 15ης Ιουλίου 2015, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-47/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:506, σκέψη 349 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

502 Από τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 498 έως 501 προκύπτει ότι τόσο το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του Χάρτη όσο και, ειδικότερα, η πρόσβαση στον φάκελο στις υποθέσεις ανταγωνισμού αφορούν πρόσωπα ή επιχειρήσεις κατά των οποίων έχουν κινηθεί διαδικασίες ή εκδοθεί αποφάσεις.

503 Εν προκειμένω, από το άρθρο 90, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο αφορά την οντότητα που αποτελεί το αντικείμενο του καθεστώτος εξυγίανσης, ήτοι την Banco Popular, και όχι τους μετόχους ή τους πιστωτές της.

504 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να επικαλεστούν δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο.

505 Εξάλλου, τόσο το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του Χάρτη όσο και το άρθρο 90, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014 προβλέπουν ότι ορισμένα στοιχεία μπορούν να προστατεύονται εφόσον είναι εμπιστευτικά.

506 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι η μη κοινοποίηση από το ΕΣΕ της αποτίμησης 2 κατά τη διοικητική διαδικασία που οδήγησε στην έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης συνιστά προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο.

507 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, με το υπόμνημα απάντησης, ότι δεν υφίσταται υποχρέωση εμπιστευτικότητας έναντι των μετόχων και των πιστωτών κατόπιν έγκρισης ενός καθεστώτος εξυγίανσης, δεδομένου ότι ένα μέτρο εξυγίανσης επηρεάζει την περιουσία τους και πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους της εξυγίανσης. Επιπλέον, το άρθρο 88 του κανονισμού 806/2014 προβλέπει εξαίρεση από το επαγγελματικό απόρρητο στην περίπτωση που η γνωστοποίηση είναι αναγκαία στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών. Κατά την αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, η κοινοποίηση πληροφοριών πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στη διαδικασία εξυγίανσης, ενώ, μετά την έκδοση της απόφασης εξυγίανσης, ο σκοπός της εξυγίανσης δεν διακυβεύεται πλέον από την ανακοίνωση αυτή.

508 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν αφορούν το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο κατά τη διοικητική διαδικασία, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014, αλλά το δικαίωμα πρόσβασης, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, στα έγγραφα επί των οποίων στηρίχθηκε το ΕΣΕ για να εγκρίνει το εν λόγω καθεστώς.

509 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι το ΕΣΕ υποχρεούται να προστατεύει τα εμπιστευτικά στοιχεία όλων των οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρηματικών απορρήτων, δυνάμει του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του Χάρτη και του άρθρου 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014.

510 Συναφώς, από το άρθρο 34, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει ότι, για τους σκοπούς της εκτέλεσης των καθηκόντων του δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, το ΕΣΕ δύναται, μέσω των εθνικών αρχών εξυγίανσης ή άμεσα, κατόπιν ενημέρωσής τους και αξιοποιώντας πλήρως όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες από την ΕΚΤ ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές, να απαιτεί, μεταξύ άλλων, από τις οντότητες τις οποίες αφορά ορισμένο μέτρο εξυγίανσης να παρέχουν όλες

τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται από τον ίδιο αυτό κανονισμό. Η παράγραφος 2 του ως άνω άρθρου διευκρινίζει ότι οι απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου δεν απαλλάσσουν τις εν λόγω οντότητες από την υποχρέωση παροχής των πληροφοριών αυτών. Το άρθρο 34, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ είναι σε θέση να αποκτά, μεταξύ άλλων σε συνεχή βάση, οιαδήποτε πληροφορία είναι αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων του βάσει του εν λόγω κανονισμού, ιδίως σχετικά με το κεφάλαιο, τη ρευστότητα, τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις που αφορούν κάθε ίδρυμα το οποίο υπόκειται στις εξουσίες εξυγίανσης του ΕΣΕ.

511 Το άρθρο 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 έχει ως εξής:

«Πριν από τη δημοσιοποίηση οποιασδήποτε πληροφορίας το [ΕΣΕ] μεριμνά ώστε αυτή να μην περιλαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες, ιδίως μέσω της εκτίμησης των ενδεχόμενων συνεπειών της δημοσιοποίησης αυτής στο δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη χρηματοοικονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική, στα εμπορικά συμφέροντα φυσικών και νομικών προσώπων και στον σκοπό των επιθεωρήσεων, ερευνών και ελέγχων. Η διαδικασία εξακρίβωσης των συνεπειών της δημοσιοποίησης πληροφοριών περιλαμβάνει ειδική στάθμιση των συνεπειών κάθε δημοσιοποίησης του περιεχομένου και των λεπτομερειών των σχεδίων εξυγίανσης που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9, των πορισμάτων κάθε αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 10 ή του σχεδίου εξυγίανσης που αναφέρεται στο άρθρο 18.»

512 Η διάταξη αυτή προβλέπει ρητώς την υποχρέωση του ΕΣΕ να διασφαλίζει, πριν από τη δημοσίευση ή την κοινοποίηση σε τρίτον του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι το καθεστώς αυτό δεν περιλαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες, τις οποίες το ΕΣΕ μπόρεσε να λάβει, μεταξύ άλλων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 34 του κανονισμού 806/2014. Η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης για την αποτίμηση 2, η οποία αποτελεί παράρτημα του καθεστώτος εξυγίανσης και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12.2 του εν λόγω καθεστώτος.

513 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, το επαγγελματικό απόρρητο εφαρμόζεται μόνον κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, ενόσω δεν έχει δημοσιοποιηθεί η απόφαση εξυγίανσης.

514 Η αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014 αναφέρει τα εξής:

«Οι δράσεις εξυγίανσης θα πρέπει να κοινοποιούνται δεόντως και, εκτός των περιορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, να γνωστοποιούνται στο κοινό. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το [ΕΣΕ], τις εθνικές αρχές εξυγίανσης και τους επαγγελματικούς συμβούλους τους κατά τη διαδικασία εξυγίανσης πιθανόν να είναι ευαίσθητες, πριν από τη γνωστοποίηση στο κοινό της απόφασης εξυγίανσης, οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου. Το γεγονός ότι οι πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των σχεδίων εξυγίανσης και το αποτέλεσμα οποιασδήποτε αξιολόγησης των σχεδίων αυτών ενδέχεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο, ιδίως στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις, χρειάζεται να ληφθεί υπόψη. Κάθε πληροφορία που παρέχεται σχετικά με μια απόφαση πριν από τη λήψη της, είτε πρόκειται για το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις εξυγίανσης είτε για τη χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου εργαλείου ή την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει αντίκτυπο στα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα που αφορά η δράση. Ωστόσο, και μόνο η πληροφορία ότι το [ΕΣΕ] και οι εθνικές αρχές εξυγίανσης εξετάζουν μια συγκεκριμένη οντότητα θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην οντότητα αυτή.

Χρειάζονται επομένως κατάλληλοι μηχανισμοί για τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας τέτοιων πληροφοριών, όπως σχετικά με το περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες σχεδίων εξυγίανσης ή το αποτέλεσμα μιας σχετικής αξιολόγησης.»

515 Αφενός, από την ως άνω αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι ορισμένες πληροφορίες που κατέχει το ΕΣΕ, και οι οποίες περιλαμβάνονται στο καθεστώς εξυγίανσης, στην αποτίμηση 2 καθώς και στα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε, εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο και είναι εμπιστευτικές.

516 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά την οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 145, σ. 1), ότι η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος ελέγχου της δραστηριότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων, το οποίο στηρίζεται στην εποπτεία εντός ενός κράτους μέλους και στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών πλειόνων κρατών μελών, επιβάλλει να μπορούν τόσο οι εποπτευόμενες επιχειρήσεις όσο και οι αρμόδιες αρχές να είναι βέβαιες ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες που έχουν παράσχει θα διατηρήσουν καταρχήν τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα (βλ. απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

517 Το Δικαστήριο έκρινε ότι χωρίς αυτή την εμπιστοσύνη θα μπορούσε να προκληθεί ζημία στην απρόσκοπτη διαβίβαση των εμπιστευτικών πληροφοριών που απαιτούνται για την άσκηση της εποπτείας. Συνεπώς, το άρθρο 54, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/39 επιβάλλει ως γενικό κανόνα την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου όχι μόνο για να προστατευθούν οι άμεσα εμπλεκόμενες επιχειρήσεις αλλά και για να προστατευθεί το γενικό συμφέρον που συνδέεται με την ομαλή λειτουργία των αγορών χρηματοπιστωτικών μέσων της Ένωσης (βλ. απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, σκέψεις 32 και 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

518 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 88, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, σχετικά με τις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου των μελών του ΕΣΕ, περιέχει διάταξη ισοδύναμη με το άρθρο 54, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/39.

519 Αφετέρου, ασφαλώς, η αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014 μνημονεύει τις υποχρεώσεις επαγγελματικού απορρήτου του ΕΣΕ πριν από την έκδοση απόφασης εξυγίανσης. Αναφέρει ότι, στο μέτρο που ορισμένες πληροφορίες που κατέχει το ΕΣΕ είναι ευαίσθητες και εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο, δεν πρέπει να γνωστοποιούνται στο κοινό πριν από τη λήψη μέτρου εξυγίανσης. Συγκεκριμένα, η κοινοποίηση πληροφοριών σχετικά με το γεγονός ότι μια οντότητα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης και ότι ενδέχεται να αποτελέσει αντικείμενο μέτρου εξυγίανσης θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να παρακινήσει τους μετόχους να πωλήσουν τους τίτλους τους στις αγορές και να οδηγήσει επίσης σε μαζική ανάληψη καταθέσεων, πράγμα που θα είχε ως συνέπεια να επιδεινώσει την οικονομική κατάσταση της τράπεζας και, ως εκ τούτου, να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα μιας δράσης του ΕΣΕ καθώς και τη λειτουργία της αγοράς.

520 Ωστόσο, η αιτιολογική αυτή σκέψη αναφέρει επίσης ρητώς ότι τα μέτρα εξυγίανσης «θα πρέπει να κοινοποιούνται δεόντως και, εκτός των περιορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, να γνωστοποιούνται στο κοινό». Υπενθυμίζεται, πάντως, ότι το άρθρο 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, το οποίο παρατίθεται στη σκέψη 511 ανωτέρω,

προβλέπει ρητώς την υποχρέωση του ΕΣΕ να μεριμνά, πριν από τη δημοσιοποίηση του καθεστώτος εξυγίανσης, ώστε το καθεστώς αυτό να μην περιλαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες.

521 Ως εκ τούτου, η αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014 δεν μπορεί να ερμηνευθεί, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, υπό την έννοια ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας και επαγγελματικού απορρήτου εφαρμόζονται μόνον ενόσω δεν έχει εκδοθεί η απόφαση εξυγίανσης.

522 Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν επίσης στο άρθρο 88, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014, κατά το οποίο «[ο]ι πληροφορίες που υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου δεν γνωστοποιούνται σε άλλη δημόσια ή ιδιωτική αρχή πέραν των περιπτώσεων που αυτό κρίνεται δέον [στο πλαίσιο ένδικων διαδικασιών]».

523 Η διάταξη αυτή δεν μπορεί να σημαίνει ότι το ΕΣΕ υποχρεούται να δημοσιοποιεί το σύνολο της απόφασης εξυγίανσης από τη στιγμή που κινείται δικαστική διαδικασία. Η διάταξη αυτή αναφέρεται στη δυνατότητα των δικαστηρίων να διατάσσουν την προσκόμιση εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες.

524 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έχει την ευχέρεια, μέσω μέτρου διεξαγωγής αποδείξεων, να διατάξει το ΕΣΕ να προσκομίσει κάθε έγγραφο που θεωρεί κρίσιμο για την επίλυση της διαφοράς, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 91, στοιχείο β', και του άρθρου 92, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι ορισμένες πληροφορίες περιλαμβανόμενες στα έγγραφα αυτά έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα και, επομένως, να αποφασίσει ότι δεν θα κοινοποιηθούν στους λοιπούς διαδίκους και ιδίως στους προσφεύγοντες.

525 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να διατάξει την προσκόμιση εγγράφων δεν διασφαλίζει στους προσφεύγοντες την πρόσβαση στο σύνολο των εγγράφων αυτών αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι τα οικεία έγγραφα περιέχουν εμπιστευτικά στοιχεία.

526 Επιπλέον, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο, στις 12 Μαΐου 2021, με διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, ζήτησε από το ΕΣΕ να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν οι εμπιστευτικές εκδόσεις του καθεστώτος εξυγίανσης, η αποτίμηση 2 και η εκτίμηση της ΕΚΤ σχετικά με το αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Σύμφωνα με το άρθρο 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, αφού εξέτασε το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα στοιχεία που είχαν αποκρυβεί στις εκδόσεις των ως άνω εγγράφων οι οποίες είχαν δημοσιευθεί στους ιστοτόπους του ΕΣΕ και της ΕΚΤ δεν ασκούσαν επιρροή για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς. Ως εκ τούτου, με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο αφαίρεσε τις εμπιστευτικές εκδόσεις των εγγράφων αυτών από τη δικογραφία.

527 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, δεν υφίσταται υποχρέωση εμπιστευτικότητας έναντι των ίδιων ή ότι έχουν δικαίωμα να τους κοινοποιηθεί το σύνολο του φακέλου στον οποίο στηρίχθηκε το ΕΣΕ.

528 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος και, ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

529 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένες.

530 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. αποφάσεις της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψεις 85 και 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Οκτωβρίου 2020, ΕΚΤ κατά Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:845, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

531 Επιπλέον, ο βαθμός ακρίβειας της αιτιολογίας της πράξης πρέπει να είναι ανάλογος των υλικών δυνατοτήτων και των τεχνικών συνθηκών ή της προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να εκδοθεί (βλ. αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2012, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, C-551/10 P, EU:C:2012:681, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 23ης Μαΐου 2019, KPN κατά Επιτροπής, T-370/17, EU:T:2019:354, σκέψη 139 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 27ης Ιανουαρίου 2021, KPN κατά Επιτροπής, T-691/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:43, σκέψη 162).

532 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το καθεστώς εξυγίανσης ενέχει πλείονες πλημμέλειες αιτιολογίας.

533 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, εν προκειμένω, στις 7 Ιουνίου 2017, το ΕΣΕ δημοσίευσε στον ιστότοπό του ανακοίνωση σχετικά με την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης συνοδευόμενη από έγγραφο το οποίο συνόψιζε τα αποτελέσματα της εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014. Στις 11 Ιουλίου 2017, το ΕΣΕ δημοσίευσε μη εμπιστευτική έκδοση του καθεστώτος εξυγίανσης. Το ΕΣΕ δημοσίευσε επίσης στον ιστότοπό του, στις 2 Φεβρουαρίου 2018 και στη συνέχεια στις 31 Οκτωβρίου 2018, ήτοι πριν από την κατάθεση του υπομνήματος απάντησης, μη εμπιστευτικές εκδόσεις του καθεστώτος εξυγίανσης και της αποτίμησης 2.

534 Πρώτον, ορισμένα επιχειρήματα των προσφευγόντων αφορούν τη διαδικασία πώλησης της Banco Popular. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι λόγοι για τους οποίους μόνο δύο δυνητικοί αγοραστές κλήθηκαν να υπογράψουν συμφωνίες τήρησης του απορρήτου και μόνον ο ένας εξ αυτών υπέβαλε προσφορά δεν εξηγούνται στο καθεστώς εξυγίανσης. Το γεγονός αυτό είναι σημαντικό για να διευκρινιστεί αν η Banco Popular πωλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 806/2014.

535 Υπενθυμίζεται ότι η διαδικασία πώλησης της Banco Popular διεξήχθη από το FROB. Με το από 6 Ιουνίου 2017 έγγραφο της διαδικασίας, το FROB, στο πλαίσιο ενδεχόμενης εξυγίανσης της Banco Popular, κάλεσε τους δυνητικούς αγοραστές να συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης και να του υποβάλουν προσφορά για την απόκτηση του 100 % του κεφαλαίου της Banco Popular σύμφωνα με τους περιγραφόμενους στο έγγραφο αυτό όρους και προϋποθέσεις.

536 Στο άρθρο 6.6 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ έκρινε ότι η προσπάθεια εμπορικής προώθησης που κατέβαλε το FROB όσον αφορά την Banco Popular πριν από την έγκριση του εν λόγω καθεστώτος ικανοποιούσε τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 24 του κανονισμού 806/2014, σε συνδυασμό με το άρθρο 39 της οδηγίας 2014/59. Το ΕΣΕ επισήμανε επίσης ότι, κατά την περίοδο αμέσως πριν από την εξυγίανση, η Banco Popular είχε διεξαγάγει διαδικασία ιδιωτικής πώλησης και ότι, την εβδομάδα της 29ης Μαΐου 2017, κατέστη προφανές ότι η διαδικασία αυτή θα αποτύγχανε. Δήλωσε δε ότι η απόφαση να περιορίσει την προσπάθεια εμπορικής προώθησης σε τράπεζες που είχαν ήδη εκδηλώσει γενικό ενδιαφέρον για την εξαγορά της Banco Popular στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου 39 της οδηγίας 2014/59. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι, μετά την εφαρμογή της διαδικασίας πώλησης από το FROB, τελικά κλήθηκαν δύο τράπεζες να συμμετάσχουν στην πώληση. Ανέφερε ότι η επαφή με όλους τους δυνητικούς αγοραστές είχε πραγματοποιηθεί κατά την ίδια ημερομηνία, ότι όλοι είχαν πρόσβαση στην ίδια εικονική αίθουσα δεδομένων και ότι οι προσφορές όλων υποβλήθηκαν υπό τους ίδιους όρους και κατά την ίδια καταληκτική ημερομηνία. Το ΕΣΕ επισήμανε επίσης ότι, εκ των δύο δυνητικών αγοραστών, παραλήφθηκε έγκυρη προσφορά από τον έναν και ότι, δεδομένου ότι ο αγοραστής ήταν ο μόνος που υπέβαλε προσφορά, ήταν συνετό να γίνουν αποδεκτοί οι όροι του και, ως εκ τούτου, να αποτραπεί μια ανεξέλεγκτη αφερεγγυότητα της Banco Popular η οποία θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να υπονομεύσει τις κρίσιμες λειτουργίες της.

537 Τα διάφορα αυτά στοιχεία, τα οποία περιλαμβάνονται στην έκδοση του καθεστώτος εξυγίανσης που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης, αρκούν για να γίνει κατανοητή η εξέλιξη της διαδικασίας πώλησης της Banco Popular. Δεδομένου ότι η διαδικασία πώλησης διεξήχθη από το FROB, το ΕΣΕ μπορούσε να αρκεστεί στη διαπίστωση ότι είχε υποβληθεί μόνο μία προσφορά και να λάβει υπόψη το αποτέλεσμα της πώλησης αυτής. Επιπλέον, οι λόγοι για τους οποίους οι λοιποί δυνητικοί αγοραστές δεν υπέβαλαν προσφορά δεν ασκούν επιρροή.

538 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι δεν δόθηκε καμία εξήγηση όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής πώλησης της Banco Popular στο ένα ευρώ ούτε όσον αφορά το ζήτημα αν η τιμή αυτή αντικατόπτριζε την αγοραία αξία της Banco Popular και ότι αγνοούν τον λόγο για τον οποίο δεν χορηγήθηκε στην BBVA συμπληρωματική προθεσμία για την υποβολή προσφοράς.

539 Στο μέτρο που τα επιχειρήματα αυτά αφορούν τη διαδικασία πώλησης που διεξήγαγε το FROB, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν για ποιον λόγο τα στοιχεία αυτά θα έπρεπε να περιλαμβάνονται στο καθεστώς εξυγίανσης ούτε για ποιον λόγο είναι ουσιώδη για την κατανόηση του καθεστώτος αυτού.

540 Επιπλέον, τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε εσφαλμένη κατανόηση των πραγματικών περιστατικών. Αφενός, υπενθυμίζεται ότι η τιμή πώλησης του ενός ευρώ δεν καθορίστηκε από το ΕΣΕ. Συγκεκριμένα, στο έγγραφο της διαδικασίας, το FROB ανέφερε ότι η τιμή που προτεινόταν με τις προσφορές έπρεπε να είναι ίση ή μεγαλύτερη του ενός ευρώ. Η τιμή πώλησης του ενός ευρώ, που μνημονεύεται στο καθεστώς εξυγίανσης, είναι το αποτέλεσμα της ανταγωνιστικής διαδικασίας πώλησης που διεξήγαγε το FROB και της τιμής που προσέφερε η Banco Santander. Επομένως, η τιμή αυτή αντικατοπτρίζει εξ ορισμού την αγοραία αξία της Banco Popular.

Αφετέρου, στο μέτρο που η BBVA ενημέρωσε το FROB, στις 6 Ιουνίου 2017, ότι είχε αποφασίσει να μην υποβάλει προσφορά, δεν συνέτρεχε λόγος να διευκρινιστεί στο καθεστώς εξυγίανσης κάποιος ειδικός λόγος για τον οποίο το FROB δεν της είχε χορηγήσει νέα προθεσμία.

541 Δεύτερον, ορισμένα επιχειρήματα των προσφευγόντων αφορούν την αιτιολόγηση της τήρησης των προϋποθέσεων της εξυγίανσης. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι δεν εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους διαπιστώθηκε, με το άρθρο 2.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι η Banco Popular δεν θα ήταν σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές. Μεταξύ άλλων, δεν διευκρινίζεται αν η αιτία αυτού ήταν οι δηλώσεις και οι εκροές ή οι αναλήψεις καταθέσεων από τις ισπανικές διοικητικές αρχές ή ακόμη η μη παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας. Το ΕΣΕ συμπέρανε, στο άρθρο 3.1 του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι δεν υπήρχαν εναλλακτικά μέτρα ικανά να αποτρέψουν την πτώχευση της Banco Popular εντός ευλόγου χρόνου, χωρίς να εξετάσει τις εναλλακτικές λύσεις που μνημονεύονται στο δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Δεν εξηγούνται οι λόγοι για τους οποίους, μεταξύ των άλλων αυτών μέτρων, επελέγη το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων.

542 Αφενός, επισημαίνεται ότι, στο άρθρο 2 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι η ΕΚΤ είχε εκτιμήσει ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Επισήμανε ότι από διάφορα στοιχεία προέκυπτε ότι η Banco Popular δεν θα ήταν σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τα χρέη της ή να εκπληρώσει τις λοιπές υποχρεώσεις της όταν θα καθίσταντο απαιτητές.

543 Στην αιτιολογική σκέψη 23 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ ανέφερε ότι, όπως είχε περιγράψει η ΕΚΤ στην εκτίμησή της, η κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular είχε επιδεινωθεί σημαντικά και απαρίθμησε, στην αιτιολογική σκέψη 24, τις περιστάσεις που είχαν οδηγήσει στην κατάσταση αυτή. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι λόγοι για τους οποίους η ΕΚΤ κατέληξε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης εκτίθενται σαφώς στην εκτίμησή της, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο εντός του οποίου εγκρίθηκε το καθεστώς εξυγίανσης. Μια μη εμπιστευτική έκδοση της εκτίμησης της ΕΚΤ δημοσιεύθηκε στον ιστότοπό της στις 14 Αυγούστου 2017.

544 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ δεν αιτιολόγησε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

545 Αφετέρου, από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 188 έως 192 ανωτέρω) προκύπτει ότι το ΕΣΕ αιτιολόγησε επαρκώς, στο άρθρο 3 του καθεστώτος εξυγίανσης, την εκτίμησή του περί έλλειψης εναλλακτικών μέτρων του ιδιωτικού τομέα ή μέτρων προληπτικής εποπτείας ικανών να εμποδίσουν την πτώχευση της Banco Popular. Επιπλέον, στο άρθρο 5 του καθεστώτος εξυγίανσης, ιδίως στο άρθρο 5.3, το ΕΣΕ δικαιολόγησε την επιλογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων ως εργαλείου εξυγίανσης και εξήγησε για ποιον λόγο τα άλλα εργαλεία που απαριθμούνται στο άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 δεν καθιστούσαν δυνατή την επίτευξη των σκοπών της εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.

546 Οι προσφεύγοντες δεν υποστηρίζουν ότι οι διατάξεις αυτές του καθεστώτος εξυγίανσης είναι ανεπαρκείς για να κατανοήσουν το περιεχόμενό του, αλλά απλώς προσάπτουν στο ΕΣΕ ότι δεν εξέτασε τις εναλλακτικές λύσεις που επικαλούνται με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως.

547 Συναφώς, αρκεί η υπόμνηση ότι το ΕΣΕ δεν ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τις λύσεις που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες και οι οποίες δεν ήταν βιώσιμες, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 193 έως 230 ανωτέρω.

548 Τρίτον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, με το υπόμνημα απάντησης, επιχειρήματα σχετικά με την αιτιολόγηση της αποτίμησης 2. Ισχυρίζονται ότι αγνοούν τον λόγο για τον οποίο χρησιμοποιήθηκε η αποτίμηση 2, ενώ η ίδια αναφέρει ότι είναι απλώς ενδεικτική και δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη λήψη απόφασης, τον λόγο για τον οποίο οι εκθέσεις αποτίμησης δεν προβαίνουν στην ανάλυση που απαιτεί το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014, τον λόγο για τον οποίο οι αποτιμήσεις 1 και 2 είναι αντιφατικές όσον αφορά τη φερεγγυότητα της Banco Popular και τον λόγο για τον οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε η αποτίμηση των μη παραγωγικών στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular από την ΕΚΤ, ενώ το ΕΣΕ είχε δηλώσει ότι επρόκειτο για την ακριβέστερη εκτίμηση.

549 Διαπιστώνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά αποτελούν απλώς επανάληψη των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014. Οι προσφεύγοντες, όμως, δεν εξηγούν για ποιον λόγο θα έπρεπε να περιλαμβάνονται στο καθεστώς εξυγίανσης διευκρινίσεις επί ζητημάτων που αντιστοιχούν απλώς στους δικούς τους ισχυρισμούς ούτε σε ποιον βαθμό είναι αναγκαίες οι διευκρινίσεις αυτές για την κατανόηση του εν λόγω καθεστώτος.

550 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες προσάπτουν στο ΕΣΕ ότι δεν εξήγησε, στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, αν η Deloitte πληρούσε τις προϋποθέσεις ανεξαρτησίας που προβλέπονται στα άρθρα 37 έως 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

551 Συναφώς, το ΕΣΕ ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 41 του καθεστώτος εξυγίανσης, ότι προσέλαβε ανεξάρτητο εκτιμητή για να προβεί στην αποτίμηση 2. Αρκεί η διαπίστωση ότι η αποσαφήνιση του λόγου για τον οποίο ο εκτιμητής αυτός πληρούσε τις απαιτήσεις του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 δεν εμπίπτει στο αντικείμενο του καθεστώτος εξυγίανσης και ότι οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν σε ποιον βαθμό οι εν λόγω διευκρινίσεις είναι αναγκαίες για την κατανόηση του μέτρου εξυγίανσης που έλαβε το ΕΣΕ.

552 Πέμπτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ δεν προσδιόρισε τη στρατηγική εξυγίανσης ούτε το εργαλείο εξυγίανσης που περιλαμβάνεται στο σχέδιο εξυγίανσης του 2016 και ότι δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους δεν ακολουθήθηκε το σχέδιο αυτό.

553 Αρκεί η διαπίστωση ότι, με τις αιτιολογικές σκέψεις 44 έως 46 του καθεστώτος εξυγίανσης, οι οποίες περιλαμβάνονται στο σύνολό τους στην έκδοση του καθεστώτος εξυγίανσης που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο του ΕΣΕ στις 2 Φεβρουαρίου 2018 και επισυνάφθηκε στο υπόμνημα απάντησης, το ΕΣΕ εξήγησε για ποιους λόγους το εργαλείο εξυγίανσης που προβλεπόταν στο σχέδιο εξυγίανσης του 2016 δεν ήταν κατάλληλο για τις υφιστάμενες κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης περιστάσεις. Έτσι, επισήμανε ότι το σχέδιο εξυγίανσης του 2016 στηριζόταν στην παραδοχή ότι η πτώχευση της Banco Popular συνδεόταν με επιδείνωση της κεφαλαιακής της κατάστασης. Στο μέτρο, όμως, που η πτώχευση της Banco Popular οφειλόταν στην επιδείνωση της κατάστασης της ρευστότητάς της, το ΕΣΕ επισήμανε ότι δεν ήταν εξασφαλισμένο ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, το οποίο προβλέπεται στο σχέδιο αυτό, θα καθιστούσε δυνατή την άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular.

554 Οι διευκρινίσεις αυτές αρκούν για να δικαιολογήσουν τους λόγους για τους οποίους δεν εφαρμόστηκε το σχέδιο εξυγίανσης του 2016 στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης.

555 Έκτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι αγνοούν τον λόγο για τον οποίο το ΕΣΕ, προτού υπαχθεί η Banco Popular σε εξυγίανση, δεν ανέμεινε την παροχή του συνόλου της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η οποία είχε ήδη εγκριθεί από την ΕΚΤ.

556 Αρκεί να υπομνησθεί ότι από την ανάλυση της πρώτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι το ΕΣΕ διαπίστωσε στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης ότι η Τράπεζα της Ισπανίας, αφού παρέσχε μια πρώτη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας στην Banco Popular στις 5 Ιουνίου 2017, δεν ήταν σε θέση να της παράσχει πρόσθετη επείγουσα στήριξη της ρευστότητας. Δεδομένου ότι η παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας εμπίπτει στην αρμοδιότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών, το ΕΣΕ δεν είχε άλλη επιλογή από το να διαπιστώσει απλώς τη μη διαθεσιμότητα πρόσθετης επείγουσας στήριξης της ρευστότητας.

557 Επομένως, στο μέτρο που δεν υπήρχε κανένας λόγος για το ΕΣΕ να αναμείνει την παροχή της επείγουσας αυτής στήριξης της ρευστότητας, δεν όφειλε να δικαιολογήσει, στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, γιατί δεν την ανέμεινε.

558 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι πολλά χωρία του καθεστώτος εξυγίανσης και των αποτιμήσεων έχουν περικοπεί, με αποτέλεσμα να εμποδίζονται οι προσφεύγοντες να τα κατανοήσουν, αρκεί η διαπίστωση ότι πρόκειται για μια απλή γενική εκτίμηση η οποία, ελλείψει διευκρίνισης ως προς τα τμήματα του καθεστώτος εξυγίανσης ή της αποτίμησης 2 που οι προσφεύγοντες αδυνατούν να κατανοήσουν, δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

559 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κανένα από τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωσή του περί αιτιολόγησης.

560 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι έλαβαν μόνον ένα «μη εμπιστευτικό» αντίγραφο μέρους του καθεστώτος εξυγίανσης και ότι δεν είχαν πρόσβαση ούτε στα παραρτήματά του ούτε στον διοικητικό φάκελο. Υποστηρίζουν ότι, κατά συνέπεια, δεν έλαβαν γνώση της αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι η υποχρέωση αιτιολόγησης προστατεύει κάθε πρόσωπο το οποίο αφορά η πράξη και όχι μόνον τον αποδέκτη της και ότι, επομένως, έχουν το δικαίωμα να λάβουν πλήρη αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Εξάλλου, με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι δεν ζητούν τη γενική δημοσίευση των εγγράφων, δεδομένου ότι το άρθρο 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 φαίνεται να εμποδίζει την εν λόγω δημοσίευση, αλλά την κοινοποίηση αιτιολογημένης απόφασης και την παροχή της δυνατότητας εμπιστευτικής πρόσβασης στον φάκελο της υπόθεσης κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας.

561 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με το επιχείρημα αυτό, οι προσφεύγοντες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο ΕΣΕ ότι δεν τους κοινοποίησε το σύνολο του καθεστώτος εξυγίανσης και της αποτίμησης 2.

562 Συναφώς, από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, οι προσφεύγοντες δεν έχουν δικαίωμα στην κοινοποίηση του συνόλου του φακέλου στον οποίο στηρίχθηκε το ΕΣΕ στο μέτρο που το τελευταίο έχει την υποχρέωση να προστατεύει τις εμπιστευτικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτόν. Η συλλογιστική αυτή ισχύει και για το καθεστώς εξυγίανσης και για την αποτίμηση 2 που περιλαμβάνουν εμπιστευτικά στοιχεία.

563 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν είναι αποδέκτες του καθεστώτος εξυγίανσης που απευθύνεται στο FROB. Οι προσφεύγοντες πρέπει να θεωρηθούν τρίτοι με αποτέλεσμα να μην έχουν δικαίωμα στην κοινοποίηση ολόκληρου του καθεστώτος εξυγίανσης.

564 Πρέπει να τονιστεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται η προσαπτόμενη από καταγγέλλοντα κρατική ενίσχυση μπορεί, υπό το πρίσμα της υποχρέωσης τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, να είναι επαρκώς αιτιολογημένη χωρίς να περιέχει το σύνολο των αριθμητικών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η συλλογιστική του θεσμικού αυτού οργάνου (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψεις 108 έως 111). Επομένως, η μη εμπιστευτική έκδοση τέτοιας απόφασης, όταν αναδεικνύει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική της Επιτροπής καθώς και τη μεθοδολογία που αυτή χρησιμοποίησε, κατά τρόπο που να παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους σχετικούς λόγους και στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του, αρκεί για να τηρηθεί η υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει το ίδιο θεσμικό όργανο (πρβλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Club Hotel Loutraki κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-131/15 P, EU:C:2016:989, σκέψη 55).

565 Επιπλέον, όσον αφορά τα οικονομικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Deloitte για την αποτίμηση 2 και τα οποία έλαβε υπόψη το ΕΣΕ στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι αυτά αποτελούν περίπλοκες τεχνικές εκτιμήσεις. Εφόσον από το καθεστώς εξυγίανσης προκύπτει σαφώς η συλλογιστική του ΕΣΕ κατά τρόπο που επιτρέπει τη μεταγενέστερη αμφισβήτηση της βασιμότητάς της ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, είναι περιττό να απαιτείται ειδική αιτιολογία για καθεμία από τις τεχνικής φύσεως επιλογές ή για κάθε αριθμητικό στοιχείο επί των οποίων στηρίχθηκε η αιτιολογία αυτή (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψη 108 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

566 Πάντως, αφενός, οι προσφεύγοντες παραδέχονται ότι το άρθρο 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014 εμποδίζει τη δημοσίευση του συνόλου του καθεστώτος εξυγίανσης. Η διάταξη αυτή, η οποία παρατίθεται στη σκέψη 511 ανωτέρω, καθόσον προβλέπει ότι το ΕΣΕ οφείλει να βεβαιωθεί, προτού δημοσιοποιήσει πληροφορίες, ότι αυτές δεν περιλαμβάνουν εμπιστευτικά στοιχεία, δεν αφορά αποκλειστικά και μόνον την περίπτωση της δημοσίευσής τους, αλλά και την περίπτωση της κοινοποίησής τους σε τρίτους.

567 Αφετέρου, οι προσφεύγοντες δεν διευκρίνισαν σε ποιον βαθμό τα στοιχεία που απεκρύβησαν στις μη εμπιστευτικές εκδόσεις του καθεστώτος εξυγίανσης και της αποτίμησης 2 ήταν αναγκαία για την κατανόηση του καθεστώτος εξυγίανσης.

568 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης την οποία υπείχε καθόσον απέκρυψε τα οικονομικά στοιχεία στις μη εμπιστευτικές εκδόσεις του καθεστώτος εξυγίανσης και της αποτίμησης 2.

569 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να προβάλλουν δικαίωμα να τους κοινοποιηθεί ολόκληρο το καθεστώς εξυγίανσης και η αποτίμηση 2.

570 Κατά τρίτο λόγο, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, κατ' εφαρμογήν της απόφασης της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), μόνον η Επιτροπή δύναται να ελέγξει τις πτυχές του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια. Η απόφαση 2017/1246 όμως είναι αμιγώς σιωπηρή απόφαση και στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας.

571 Υπενθυμίζεται ότι από την αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης 2017/1246 προκύπτει ότι:

«Η Επιτροπή συμφωνεί με το καθεστώς εξυγίανσης. Ειδικότερα, συμφωνεί με τους λόγους που προβάλλονται από το ΕΣΕ για να αιτιολογήσει ότι η εξυγίανση είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014.»

572 Επιπλέον, αφενός, στην αιτιολογική σκέψη 2 της απόφασης 2017/1246, η Επιτροπή αναφέρθηκε στο γεγονός ότι το ΕΣΕ είχε επισημάνει, στο καθεστώς εξυγίανσης, ότι όλες οι προβλεπόμενες στο άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014 προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης πληρούνταν όσον αφορούσε την Banco Popular και ότι είχε αξιολογήσει τους λόγους για τους οποίους ήταν αναγκαία η λήψη μέτρου εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον. Αφετέρου, στην αιτιολογική σκέψη 3 της απόφασης 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης, η Επιτροπή επισήμανε ότι το καθεστώς εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014, υπήγαγε την Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης και όρισε ως εφαρμοστέο το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων, καθώς και ότι παρέθεσε επίσης τους λόγους για τους οποίους όλα τα ανωτέρω στοιχεία ήταν επαρκή.

573 Εξ αυτών προκύπτει ότι η Επιτροπή, με την απόφαση 2017/1246, αναφέρθηκε ρητώς στους λόγους για τους οποίους το ΕΣΕ εκτίμησε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης και ότι έπρεπε να εφαρμοστεί το εργαλείο πώλησης των δραστηριοτήτων. Επομένως, η αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 4 της απόφασης 2017/1246 πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των λοιπών αιτιολογικών σκέψεων και αφορά όλους αυτούς τους λόγους. Στην αιτιολογική αυτή σκέψη, η Επιτροπή ανέφερε ρητώς ότι συμφωνούσε με τους λόγους που περιλαμβάνονταν στο καθεστώς εξυγίανσης προς δικαιολόγηση της λήψης μέτρου εξυγίανσης έναντι της Banco Popular, ειδικότερα όσον αφορά το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος.

574 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το καθεστώς εξυγίανσης και η αιτιολογία του αποτελούν μέρος του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε η απόφαση 2017/1246, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 530 ανωτέρω.

575 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, η Επιτροπή είτε αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης είτε διατυπώνει αντιρρήσεις όσον αφορά τις πτυχές του οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια.

576 Εξ αυτού προκύπτει ότι, όταν η Επιτροπή, όπως εν προκειμένω, αποδέχεται το καθεστώς εξυγίανσης, η αιτιολογία της απόφασής της μπορεί να περιορίζεται στην επισήμανση ότι συμφωνεί με την αιτιολογία που περιέχεται σε αυτό. Κάθε άλλη πρόσθετη αιτιολόγηση της αποδοχής της δεν μπορεί παρά να συνίσταται σε επανάληψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται ήδη στο καθεστώς εξυγίανσης. Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, η Επιτροπή δεν οφείλει να διενεργεί εκ νέου την ανάλυση του ΕΣΕ στην απόφασή της, αλλά μόνο να την αποδέχεται.

577 Επιπλέον, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 531 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη η πολύ βραχεία προθεσμία που διέθετε η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 18, παράγραφος 7, του κανονισμού 806/2014, προκειμένου να εκδώσει την απόφασή της μετά τη διαβίβαση του καθεστώτος εξυγίανσης από το ΕΣΕ.

578 Επομένως, η αιτιολογία με την οποία η Επιτροπή επισημαίνει ότι συμφωνεί με το περιεχόμενο του καθεστώτος εξυγίανσης και με τους λόγους που προέβαλε το ΕΣΕ στο καθεστώς εξυγίανσης προκειμένου να δικαιολογήσει την έγκρισή του πρέπει να θεωρηθεί επαρκής για να δικαιολογήσει την αποδοχή του.

579 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι κανένα από τα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου της δεν επιβεβαιώνει συμμετοχή της στη διαδικασία, πέραν της έκδοσης της απόφασής της. Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι με το επιχείρημα αυτό επιχειρείται να αποδειχθεί ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 291 ΣΛΕΕ και από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

580 Με το επιχείρημα αυτό, οι προσφεύγοντες δεν υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολόγησης, αλλά προβάλλουν παραβίαση των αρχών σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών που τέθηκαν με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7). Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν, με το υπόμνημα απάντησης, ότι το επιχείρημα αυτό παραπέμπει στο σημείο 153 του δικογράφου της προσφυγής. Εντούτοις, στο σημείο αυτό του δικογράφου της προσφυγής οι προσφεύγοντες απλώς μνημονεύουν ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε τον έλεγχο που άσκησε επί των πτυχών του καθεστώτος εξυγίανσης οι οποίες υπόκεινται σε διακριτική ευχέρεια και αρκέστηκε στην αποδοχή του.

581 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επιχείρημα αυτό προβάλλεται για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης και πρέπει να ερμηνευθεί ως νέος ισχυρισμός.

582 Κατά το άρθρο 84 του Κανονισμού Διαδικασίας, απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν οι εν λόγω ισχυρισμοί στηρίζονται σε νομικά ή πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία.

583 Οι προσφεύγοντες όμως δεν ισχυρίζονται ότι το νέο αυτό επιχείρημα στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά που ήταν άγνωστα σε αυτούς κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής, οπότε το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

584 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

585 Δεδομένου ότι απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι ακυρώσεως, το αίτημα ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων πρέπει να απορριφθεί.

586 Κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να απορριφθεί το περιλαμβανόμενο στο πρώτο αίτημα των προσφευγόντων σκέλος αιτήματος με το οποίο αυτοί ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, συνεπεία της ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, «να υποχρεώσει την Επιτροπή και το ΕΣΕ να τους επιστρέψουν τις επενδύσεις τους στην Banco Popular», χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού του αιτήματος αυτού. Όσον αφορά δε το εναλλακτικό αίτημα που περιλαμβάνεται στο πρώτο αίτημα και με το οποίο οι προσφεύγοντες

ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει το ΕΣΕ και την Επιτροπή «να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τους», πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αίτημα αυτό ταυτίζεται με το πρώτο αποζημιωτικό αίτημα που εξετάζεται κατωτέρω.

Β. Επί των αιτημάτων αποζημίωσης

587 Με το δεύτερο αίτημά τους, οι προσφεύγοντες ζητούν να υποχρεωθούν το ΕΣΕ και η Επιτροπή να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης τους. Οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο διακριτά αιτήματα αποζημίωσης, εκ των οποίων το πρώτο στηρίζεται στην ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων και το δεύτερο είναι ανεξάρτητο από την ακύρωση αυτή.

1. Επί του πρώτου αιτήματος αποζημίωσης

588 Όσον αφορά το πρώτο αίτημα αποζημίωσης, οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ζητούν αποζημίωση στηριζόμενη στην εξωσυμβατική ευθύνη και την επιβεβαίωση των αποτελεσμάτων των αποφάσεων αυτών δυνάμει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ.

589 Υποστηρίζουν ότι, κατά το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει ότι ορισμένα από τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης απόφασης η οποία κηρύχθηκε άκυρη πρέπει να θεωρηθούν οριστικά και, στην περίπτωση αυτή, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, επικουρικώς προς το ακυρωτικό τους αίτημα, να υποχρεώσει το ΕΣΕ και την Επιτροπή να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω ενεργοποίησης της εξωσυμβατικής ευθύνης τους. Όσον αφορά την αποκατάσταση των προκαλούμενων ζημιών σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το άρθρο 266, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η υποχρέωση λήψης όλων των αναγκαίων μέτρων για την επαναφορά των προσφευγόντων στην προτέρα κατάσταση δεν θίγει την υποχρέωση που δύναται να προκύψει από την εφαρμογή του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

590 Κατά πάγια νομολογία, τα αιτήματα περί αποκατάστασης υλικής ζημίας ή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης πρέπει να απορρίπτονται όταν συνδέονται στενά με ακυρωτικά αιτήματα τα οποία έχουν επίσης απορριφθεί ως απαράδεκτα ή αβάσιμα (βλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2020, Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-707/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:160, σκέψη 115 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

591 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι το πρώτο αίτημα αποζημίωσης των προσφευγόντων εξαρτάται από τη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Δεδομένου, όμως, ότι το αίτημα ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων απορρίφθηκε, το πρώτο αίτημα αποζημίωσης των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του δεύτερου αιτήματος αποζημίωσης

592 Οι προσφεύγοντες ζητούν αποζημίωση λόγω της εξωσυμβατικής ευθύνης του ΕΣΕ και της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 87 του κανονισμού 806/2014, το οποίο προβλέπει την ευθύνη του ΕΣΕ κατά την άσκηση των καθηκόντων του εξυγίανσης, καθώς και δυνάμει των άρθρων 266, 268 και 340 ΣΛΕΕ, τα οποία εφαρμόζονται τόσο στο ΕΣΕ όσο και στην Επιτροπή.

593 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, ανεξαρτήτως της ακυρώσεως ή μη των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το ΕΣΕ και η Επιτροπή πρέπει να υποχρεωθούν να τους καταβάλουν αποζημίωση λόγω της εξωσυμβατικής ευθύνης τους, συνεπεία των παράνομων συμπεριφορών τους που περιγράφονται στους λόγους ακυρώσεως, ήτοι των δηλώσεων και δημοσιοποιήσεων του ΕΣΕ που οδήγησαν στην εξυγίανση της Banco Popular, της παθητικότητας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων έναντι της κατάρρευσης της Banco Popular, καθώς και της έλλειψης χρηστής διοίκησης και έγκαιρης παρέμβασης, αλλά και του παράνομου χαρακτήρα της διαδικασίας εξυγίανσης. Υποστηρίζουν ότι, αν δεν είχε μεσολαβήσει καμία από τις παράνομες αυτές ενέργειες του ΕΣΕ, η Banco Popular δεν θα είχε χρειαστεί να υπαχθεί σε εξυγίανση ή, τουλάχιστον, όχι υπό τις ίδιες συνθήκες.

594 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Ένωση υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

595 Κατά πάγια νομολογία, η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, θεμελιώνεται εφόσον συντρέχει σύνολο προϋποθέσεων σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο θεσμικό όργανο της Ένωσης συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς του οργάνου αυτού και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, Συμβούλιο κ.λπ. κατά K. Chrysostomides & Co. κ.λπ., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P και C-604/18 P, EU:C:2020:1028, σκέψη 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 25ης Φεβρουαρίου 2021, Dalli κατά Επιτροπής, C-615/19 P, EU:C:2021:133, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

596 Εφόσον δεν πληρούται μία εξ αυτών των προϋποθέσεων, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της χωρίς να απαιτείται να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης. Επιπλέον, το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης δεν υποχρεούται να εξετάζει τις προϋποθέσεις αυτές με καθορισμένη σειρά (βλ. αποφάσεις της 5ης Σεπτεμβρίου 2019, Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Guardian Europe και Guardian Europe κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, C-447/17 P και C-479/17 P, EU:C:2019:672, σκέψη 148 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Μαρτίου 2021, AM κατά ΕΤΕπ, T-134/19, EU:T:2021:119, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

597 Κατά πάγια νομολογία, όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτόμενης στα θεσμικά όργανα συμπεριφοράς, πρέπει να αποδεικνύεται κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες (βλ. αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ, C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 25ης Φεβρουαρίου 2021, Dalli κατά Επιτροπής, C-615/19 P, EU:C:2021:133, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2019, Liaño Reig κατά ΕΣΕ, T-557/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:771, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

598 Η απαίτηση ύπαρξης κατάφωρης παράβασης κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες έχει ως σκοπό, ανεξαρτήτως της φύσεως της επίμαχης παράνομης πράξης, να μην εμποδίζει ο κίνδυνος πρόκλησης της προβαλλόμενης από τους ενδιαφερομένους ζημίας το θεσμικό όργανο να ασκεί πλήρως τις αρμοδιότητές του προς εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος, τόσο στο πλαίσιο της κανονιστικής δραστηριότητάς του ή της δραστηριότητας που

συνεπάγεται επιλογές οικονομικής πολιτικής όσο και στη σφαίρα της διοικητικής του αρμοδιότητας, χωρίς, ωστόσο, να επιρρίπτεται σε ιδιώτες το βάρος των συνεπειών καταφανών και ασύγγνωστων παραλείψεων (βλ. αποφάσεις της 3ης Μαρτίου 2010, Artegodan κατά Επιτροπής, T-429/05, EU:T:2010:60, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, EU:T:2011:687, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 14ης Δεκεμβρίου 2018, East West Consulting κατά Επιτροπής, T-298/16, EU:T:2018:967, σκέψη 124 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

599 Μια τέτοιου είδους παράβαση αποδεικνύεται όταν αυτή συνεπάγεται πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση, εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου, των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια, τα δε στοιχεία τα οποία πρέπει να λαμβάνονται συναφώς υπόψη είναι, μεταξύ άλλων, η πολυπλοκότητα των προς ρύθμιση καταστάσεων, ο βαθμός σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα καθώς και το εύρος των περιθωρίων εκτίμησης που αφήνει ο παραβιασθείς κανόνας στο θεσμικό όργανο της Ένωσης (βλ. αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 18ης Νοεμβρίου 2020, H κατά Συμβουλίου, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Μόνον όταν το θεσμικό όργανο της Ένωσης δεν διαθέτει παρά αισθητά μειωμένο ή και ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, μπορεί να αρκεί η απλή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης προς απόδειξη της ύπαρξης κατάφωρης παράβασης (βλ. αποφάσεις της 20ής Ιανουαρίου 2021, Επιτροπή κατά Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Dehousse κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T-433/17, EU:T:2019:632, σκέψη 165 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

α) Επί της προβαλλόμενης έλλειψης νομιμότητας

600 Όσον αφορά τη συμπεριφορά της Επιτροπής και του ΕΣΕ, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι δηλώσεις και δημοσιοποιήσεις του ΕΣΕ της 23ης και 31ης Μαΐου 2017, και των ημερών που ακολούθησαν, προκάλεσαν γενικευμένο πανικό που οδήγησε σε πτώση των μετοχών της Banco Popular και σε μαζικές αναλήψεις καταθέσεων εκ μέρους των πελατών της. Το ΕΣΕ παρέβη τις υποχρεώσεις του περί εμπιστευτικότητας. Όταν άρχισε η διαρροή πληροφοριών, αντί να λάβουν μέτρα για τον μετριασμό της ζημίας, το ΕΣΕ και η Επιτροπή τήρησαν παθητική στάση, αντίθετη προς το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και το δικαίωμα σε έγκαιρη παρέμβαση. Κατά τους προσφεύγοντες, όταν το ΕΣΕ έκρινε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης χωρίς να λάβει υπόψη μέτρα λιγότερο επαχθή γι' αυτούς, κατά παράβαση του κανονισμού 806/2014 και των θεμελιωδών αρχών, όπως είναι οι αρχές της αναλογικότητας, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της αυθαιρεσίας, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης και το δικαίωμα στην αιτιολόγηση των αποφάσεων.

601 Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι η παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από το ΕΣΕ και την Επιτροπή είναι σαφώς διαπιστωμένη, γεγονός που αρκεί για να αποδειχθεί η ύπαρξη κατάφωρης παράβασης. Πρόκειται για ασύγγνωστη πλάνη του ΕΣΕ, η οποία στοιχειοθετεί την εξωσυμβατική ευθύνη του. Δεν θα έπρεπε να έχει προβεί σε δηλώσεις ούτε να έχει δημοσιοποιήσει πληροφορίες και, δεδομένου ότι προκλήθηκε ζημία στην Banco Popular, το ΕΣΕ και η Επιτροπή θα έπρεπε να έχουν επιχειρήσει να τη μετριάσουν και, αν η κατάσταση πτώχευσης ήταν μη αναστρέψιμη, θα έπρεπε να έχουν εγκρίνει ένα καθεστώς εξυγίανσης σύμφωνο με τον νόμο και τις θεμελιώδεις αρχές.

602 Τα επιχειρήματα των προσφευγόντων σχετικά με τη συμπεριφορά της Επιτροπής και του ΕΣΕ διαρθρώνονται σε δύο αιτιάσεις, οι οποίες αφορούν, αφενός, την παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας και, αφετέρου, την παθητική στάση του ΕΣΕ και της Επιτροπής.

1) Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας

603 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 116 και από τα άρθρα 88 και 90 του κανονισμού 806/2014 καθώς και από το άρθρο 339 ΣΛΕΕ, το επίπεδο της επιμέλειας και της σύνεσης που πρέπει να επιδεικνύονται είναι εξαιρετικά υψηλό. Θεωρούν ότι είναι εσφαλμένο να υποστηρίζεται ότι από τη συνέντευξη που παραχώρησε στις 23 Μαΐου 2017 η πρόεδρος του ΕΣΕ στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg* το κοινό δεν μπόρεσε να συναγάγει ότι η Banco Popular αποτελούσε αντικείμενο εξέτασης κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης 116 του κανονισμού 806/2014.

604 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι δηλώσεις και διαρροές πληροφοριών της 23ης και της 31ης Μαΐου 2017 καταλογίζονται στο ΕΣΕ ή, τουλάχιστον, σε υπαλλήλους της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εξυγίανσης. Το ΕΣΕ δεν αρνήθηκε ότι το άρθρο του Τύπου που δημοσίευσε το *Reuters* στις 31 Μαΐου 2017 οφειλόταν σε διαρροές. Η Επιτροπή και το ΕΣΕ δεν αρνήθηκαν την ύπαρξη αναλήψεων καταθέσεων από τις ισπανικές διοικητικές αρχές, ειδικότερα από το FROB. Το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν προσκόμισαν εσωτερική έρευνα από την οποία να μπορεί να συναχθεί ότι οι διαρροές δεν οφείλονταν στα όργανα αυτά. Το ΕΣΕ δεν έθεσε σε εφαρμογή τη διαδικασία ελέγχου των συνεπειών κάθε δημοσιοποίησης πληροφοριών περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 88, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, και τούτο συνιστά κατάφωρη παράβαση.

605 Το άρθρο 339 ΣΛΕΕ ορίζει:

«Τα μέλη των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, τα μέλη των επιτροπών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Ένωσης οφείλουν, και μετά τη λήξη της υπηρεσιακής τους σχέσεως, να μη μεταδίδουν πληροφορίες που αποτελούν εκ φύσεως επαγγελματικά απόρρητα, ιδίως πληροφορίες σχετικές με επιχειρήσεις που αφορούν τις εμπορικές τους σχέσεις και τα κοστολογικά τους στοιχεία.»

606 Σύμφωνα με τη νομολογία, μολονότι η διάταξη αυτή αφορά κυρίως τις πληροφορίες που συλλέγονται από επιχειρήσεις, το επίρρημα «ιδίως» καταδεικνύει ότι πρόκειται για γενική αρχή που εφαρμόζεται εξίσου και σε άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, Siemens κατά Επιτροπής, T-110/07, EU:T:2011:68, σκέψη 400 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

607 Το άρθρο 88, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 έχει ως εξής:

«Τα μέλη του [ΕΣΕ], ο αντιπρόεδρος, τα μέλη του [ΕΣΕ] που αναφέρονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β), το προσωπικό του [ΕΣΕ] και το προσωπικό που υπηρετεί με ανταλλαγή ή απόσπαση από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη και εκτελεί καθήκοντα εξυγίανσης υπόκεινται στις απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου σύμφωνα με το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και τις σχετικές διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας, ακόμη και μετά το πέρας των καθηκόντων τους. Ιδίως, απαγορεύεται να γνωστοποιούν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα τις οποίες έχουν λάβει κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων ή από αρμόδια αρχή ή αρχή εξυγίανσης όσον αφορά τα καθήκοντά τους δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους βάσει του παρόντος κανονισμού ή σε συνοπτική ή

συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η αναγνώριση οντοτήτων του άρθρου 2, ή με τη ρητή και προηγούμενη συγκατάθεση της αρχής ή της οντότητας που παρέσχε τις πληροφορίες.»

608 Πρέπει επίσης να μνημονευθεί η αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού, που παρατίθεται στη σκέψη 514 ανωτέρω, σχετικά με την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που έχει στην κατοχή του το ΕΣΕ πριν από την έκδοση απόφασης εξυγίανσης.

609 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγοντες μνημονεύουν τις «δηλώσεις και δημοσιοποιήσεις του ΕΣΕ της 23ης και 31ης Μαΐου 2017, και των ημερών που ακολούθησαν». Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες αναφέρονται αποκλειστικά και μόνο στη συνέντευξη της προέδρου του ΕΣΕ στις 23 Μαΐου 2017 και στο άρθρο που δημοσιεύθηκε από το *Reuters* στις 31 Μαΐου 2017.

610 Στο μέτρο που οι προσφεύγοντες δεν προσδιορίζουν ποιες είναι οι λοιπές φερόμενες δηλώσεις του ΕΣΕ, το Γενικό Δικαστήριο θα περιοριστεί στην εξέταση του περιεχομένου των δηλώσεων της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 και του άρθρου του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017, επί των οποίων στηρίζονται οι προσφεύγοντες προκειμένου να επικαλεστούν παράβαση της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας.

611 Κατά πρώτο λόγο, όσον αφορά τη συνέντευξη που παραχώρησε η πρόεδρος του ΕΣΕ στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg* στις 23 Μαΐου 2017, ο δημοσιογράφος ρώτησε:

«Θα μπορούσα να σας πάω στην Ισπανία; Θα ήθελα να δείξω στο κοινό μας κάτι που έχει τραβήξει έντονα την προσοχή μας εδώ στο *Bloomberg*, πρόκειται για την Banco Popular και για τις υπό αίρεση μετατρέψιμες ομολογίες που υφίστανται λίγη πίεση κατ' αυτήν την περίοδο. Το ίδρυμα αυτό έχει CET 1 (Common Equity Tier 1, κοινές μετοχές της κατηγορίας 1) ελαφρώς ανώτερο του 7 %. Έχει τραβήξει και τη δική σας προσοχή;» [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at *Bloomberg* and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

612 Η πρόεδρος του ΕΣΕ απάντησε:

«Ποτέ δεν ομιλώ για μεμονωμένες τράπεζες. Υπάρχουν περισσότερες τράπεζες που έχουν τραβήξει την προσοχή μας και ασφαλώς και η Banco Popular είναι μια περίπτωση που παρακολουθούμε, όχι όμως η μόνη.» (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

613 Αφενός, διαπιστώνεται, όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, ότι οι δηλώσεις αυτές έχουν γενικό περιεχόμενο, δεδομένου ότι η εποπτεία των ιδρυμάτων αποτελεί μέρος της αποστολής του σε συνεργασία με την ΕΚΤ. Η πληροφορία ότι η Banco Popular, ως πιστωτικό ίδρυμα καλυπτόμενο από τον ενιαίο εποπτικό μηχανισμό, «παρακολουθείται» δεν είναι εμπιστευτική.

614 Επιπλέον, από το άρθρο της 15ης Μαΐου 2017 που δημοσίευσε η elconfidencial.com, και το οποίο μνημονεύεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, προκύπτει ότι η πληροφορία ότι η Banco Popular είχε αποτελέσει αντικείμενο επιθεώρησης από την ΕΚΤ ήταν ήδη δημόσια.

615 Αφετέρου, κατά τη συνέντευξη αυτή, η πρόεδρος του ΕΣΕ δεν μνημονεύει το ενδεχόμενο εξυγίανσης της Banco Popular. Δεν μπορεί να συναχθεί κανένα συμπέρασμα από τις δηλώσεις αυτές όσον αφορά την επικείμενη θέση σε εφαρμογή εξυγίανσης της Banco Popular, πόσο μάλλον όσον αφορά το εργαλείο εξυγίανσης που θα μπορούσε να εφαρμοστεί από το ΕΣΕ.

616 Επιπλέον, στο μέτρο που οι δηλώσεις αυτές δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η Banco Popular επρόκειτο να υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης, δεν εμπίπτουν στις περιπτώσεις που προβλέπει η αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014 όσον αφορά την κοινοποίηση κάθε πληροφορίας σχετικά με απόφαση εξυγίανσης πριν από την έκδοσή της.

617 Εξάλλου, όσον αφορά ένα άλλο απόσπασμα της συνέντευξης αυτής, το οποίο παρατίθεται στο σημείο 16 του δικογράφου της προσφυγής, αρκεί η επισήμανση ότι οι δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ αποτελούν γενικές εκτιμήσεις που δεν αφορούν την ιδιαίτερη κατάσταση της Banco Popular. Συγκεκριμένα, στο απόσπασμα αυτό, σε ερώτηση σχετικά με το μέλλον των ιδρυμάτων, όπως η Banco Popular, τα οποία είχαν προβεί προσφάτως σε μόχλευση κεφαλαίων από την αγορά και αντιμετώπιζαν δυσκολίες να το πράξουν εκ νέου, η πρόεδρος του ΕΣΕ απάντησε:

«Ε λοιπόν, για ακόμη μια φορά, δεν θα μιλήσω για την Banco Popular. Όπως αντιλαμβάνεστε, νομίζω ότι ο χειρισμός του ζητήματος αυτού ισοδυναμεί ακριβώς με επανεξέταση του ερωτήματος των βαθύτερων αιτίων, το ζήτημα δε αν μπορούμε να φορτώσουμε το χαρτοφυλάκιο των μη εξυπηρετούμενων δανείων σε μια κακή τράπεζα είναι ζήτημα εξατομικευμένο και ιδιόμορφο που πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση. Μπορεί να γίνει προσπάθεια να πωληθεί; Πώς μπορεί να αναδιαρθρωθεί; Η συγχώνευση είναι πάντα μια επιλογή. Πιστεύω ότι το σαφές μήνυμά μου είναι ότι εργαστήκαμε σκληρά τα δύο τελευταία έτη προσπαθώντας να εφαρμόσουμε σχέδια εξυγίανσης τα οποία, ας ελπίσουμε, προσφέρουν επίσης πιο ιδιωτικές λύσεις. Έτσι, πριν καταλήξετε στο σημείο να μην είστε βιώσιμοι και να οδηγηθείτε σε εξυγίανση, η τράπεζα διαρθρώνεται κατά τέτοιο τρόπον ώστε να μπορέσετε να βρείτε εναλλακτικές λύσεις, ιδιωτικές. Υπάρχει πάντοτε, θα έλεγα, ακόμη και από τη δική μας οπτική γωνία, μια προτιμητέα λύση. Και δεν υπάρχει μία και μοναδική λύση.»

618 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ κατά τη συνέντευξη της 23ης Μαΐου 2017 δεν περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και δεν συνιστούν παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας ούτε παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 88 του κανονισμού 806/2014 και στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ.

619 Κατά δεύτερο λόγο, όσον αφορά το άρθρο που δημοσιεύθηκε από το *Reuters* στις 31 Μαΐου 2017, με τίτλο «Η ΕΕ έχει προειδοποιηθεί για τον κίνδυνο εξυγίανσης της Banco Popular» (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular), το άρθρο αυτό επισημαίνει ότι, σύμφωνα με υψηλόβαθμο υπάλληλο της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, μία από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη είχε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της Ένωσης ότι η Banco Popular θα μπορούσε να χρειαστεί εξυγίανση εάν αποτύγχανε να βρει αγοραστή και ότι η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε πρόσφατα εκδώσει «έγκαιρη προειδοποίηση». Κατά το άρθρο αυτό, ο εν λόγω υψηλόβαθμος υπάλληλος επισήμανε επίσης ότι η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης και προσέθεσε ότι η προσφορά συγχώνευσης της τράπεζας θα μπορούσε να αποβεί άκαρπη.

620 Το άρθρο αυτό του *Reuters* αναφέρει επίσης ότι, σύμφωνα με άλλη, επίσης ανώνυμη, πηγή, βρίσκονταν σε εξέλιξη γενικές προπαρασκευαστικές ενέργειες, μολονότι δεν είχε ακόμη ληφθεί κανένα συγκεκριμένο μέτρο. Κατά το άρθρο αυτό, ένας εκπρόσωπος Τύπου της Banco Popular δήλωσε ότι η τράπεζα επεξεργαζόταν διάφορα σχέδια, στα οποία περιλαμβάνονταν η συγχώνευση, η αύξηση κεφαλαίου και οι πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού.

621 Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι το άρθρο αυτό μνημονεύει το ανακοινωθέν Τύπου του ΕΣΕ της ίδιας ημέρας, στο οποίο το ΕΣΕ ανέφερε ότι δεν σχολιάζει τις συγκεκριμένες δυσχέρειες μιας τράπεζας, ότι δεν μπορεί να επιβεβαιώσει τις ερμηνείες σχετικά με τις υποτιθέμενες δηλώσεις της προέδρου του και ότι ουδέποτε εκδίδει προειδοποίηση σχετικά με τις τράπεζες.

622 Οι προσφεύγοντες μνημονεύουν το απόσπασμα του άρθρου αυτού σύμφωνα με το οποίο «βρίσκονταν σε εξέλιξη γενικές προπαρασκευαστικές ενέργειες». Αρκεί η διαπίστωση ότι, κατά το άρθρο, οι δηλώσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν από «δεύτερη πηγή», επίσης ανώνυμη, ως προς την οποία δεν διευκρινίζεται ότι πρόκειται για υπάλληλο της Ένωσης. Επομένως, οι δηλώσεις αυτές δεν μπορούν να αποδοθούν σε υπάλληλο της Επιτροπής ή σε μέλος του προσωπικού του ΕΣΕ. Επιπλέον, η αναφορά σε «γενικές προπαρασκευαστικές ενέργειες» είναι πολύ αόριστη και δεν παρέχει καμία ένδειξη από την οποία να μπορεί να καθοριστεί αν αυτές αφορούσαν διαδικασία εξυγίανσης κινηθείσα κατά της Banco Popular ή αν παρέπεμπαν στα σχέδια που επεξεργαζόταν η ίδια η τράπεζα και τα οποία μνημονεύονται επίσης στο συγκεκριμένο άρθρο.

623 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν διευκρινίζουν ποιες από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό είναι εμπιστευτικές, ούτε σε ποιον βαθμό η δημοσιοποίησή τους συνιστά παράβαση των απαιτήσεων περί επαγγελματικού απορρήτου εκ μέρους του ΕΣΕ ή της Επιτροπής. Εν πάση περιπτώσει, οι δηλώσεις του εν λόγω υπαλλήλου της Ένωσης που παρατίθενται στο άρθρο αυτό δεν αφορούσαν εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες μπορούσαν να είναι γνωστές μόνο σε μέλη του ΕΣΕ ή της Επιτροπής και δεν είναι ικανές να καταδείξουν την ύπαρξη των φερόμενων διαρροών τις οποίες επικαλούνται οι προσφεύγοντες.

624 Συγκεκριμένα, πρώτον, ο υπάλληλος έκανε λόγο για «έγκαιρη προειδοποίηση» εκδοθείσα από την πρόεδρο του ΕΣΕ. Επισημαίνεται, όμως, ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν αντιστοιχεί σε αρμοδιότητα του ΕΣΕ, πράγμα το οποίο υπενθύμισε άλλωστε και το ΕΣΕ με το ανακοινωθέν Τύπου της 31ης Μαΐου 2017.

625 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα του υπαλλήλου αυτού ότι «η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει ότι το ΕΣΕ παρακολουθούσε με ιδιαίτερη προσοχή τις διαδικασίες (της Banco Popular) ενόψει ενδεχόμενης παρέμβασης», αρκεί η διαπίστωση ότι οι δηλώσεις αυτές επαναλαμβάνουν την ουσία αυτού που η πρόεδρος του ΕΣΕ είχε δηλώσει δημοσίως κατά τη συνέντευξη που παραχώρησε στο τηλεοπτικό κανάλι *Bloomberg* στις 23 Μαΐου 2017, ήτοι ότι η Banco Popular «παρακολουθείται». Επιπλέον, η ευρεία ερμηνεία που δόθηκε στις επίμαχες δηλώσεις διαψεύσθηκε από το ΕΣΕ με το ανακοινωθέν Τύπου του.

626 Εκτός αυτού, το γεγονός ότι το άρθρο αυτό μεταφέρει υποτιθέμενες δηλώσεις της προέδρου του ΕΣΕ δεν αρκεί για να αποδειχθεί η γνησιότητά τους, κατά μείζονα δε λόγο διότι το πρόσωπο που υποτίθεται ότι μεταφέρει τις εν λόγω δηλώσεις δεν ταυτοποιείται το ίδιο.

627 Τρίτον, όσον αφορά τον ισχυρισμό του υπαλλήλου αυτού ότι η προσφορά συγχώνευσης της τράπεζας θα μπορούσε να αποβεί άκαρπη, από το ίδιο άρθρο προκύπτει ότι η ίδια η Banco Popular είχε δηλώσει ότι η αρχικώς ορισθείσα καταληκτική ημερομηνία της 10ης Ιουνίου 2017 για την υποβολή προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης ήταν ελαστική.

628 Συναφώς, οι προσφεύγοντες επισύναψαν στο δικόγραφο της προσφυγής ένα άρθρο της *El País*, της 31ης Μαΐου 2017, με τίτλο «Η Banco Popular παρατείνει την προθεσμία υποβολής προσφορών μέχρι το τέλος Ιουνίου» (El Popular amplía el plazo para presentar ofertas hasta fin de junio), το οποίο επιβεβαιώνει ότι η τράπεζα μετέθεσε την προθεσμία υποβολής των προσφορών από τις 10 Ιουνίου στην τελευταία εβδομάδα του μήνα αυτού.

629 Επομένως, το ενδεχόμενο να απέβαινε άκαρπη η κινηθείσα τον Απρίλιο του 2017 διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν μπορεί να θεωρηθεί εμπιστευτική πληροφορία, αλλά απλό συμπέρασμα που απορρέει από τις περιστάσεις, δηλαδή ότι, στις 31 Μαΐου 2017, η Banco Popular εξακολουθούσε να μην έχει εξεύρει αγοραστή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής και ότι η ημερομηνία περάτωσης της εν λόγω διαδικασίας είχε μετατεθεί αργότερα.

630 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι, σύμφωνα με υψηλόβαθμο υπάλληλο της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, μία από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη είχε προειδοποιήσει τους υπαλλήλους της Ένωσης ότι η Banco Popular θα μπορούσε να χρειαστεί εξυγίανση εάν αποτύγχανε να βρει αγοραστή, επισημαίνεται ότι πολλά άρθρα του Τύπου ανέφεραν ήδη, κατά τη διάρκεια του Μαΐου, ότι η Banco Popular ήταν προβληματική επιχείρηση και ότι είχε κινήσει διαδικασία ιδιωτικής πώλησης.

631 Συγκεκριμένα, από άρθρο της 11ης Μαΐου 2017, που δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com και παρατίθεται στη σκέψη 40 ανωτέρω, προκύπτει ότι ο πρόεδρος της Banco Popular είχε διατάξει την επείγουσα πώληση της τράπεζας λόγω κινδύνου πτώχευσης. Η αναφορά του άρθρου του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 στο γεγονός ότι οι υπάλληλοι της Ένωσης είχαν ειδοποιηθεί από «μία από τις κορυφαίες εποπτικές αρχές τραπεζών στην Ευρώπη» φαίνεται να αντιστοιχεί στην πληροφορία που περιέχει το ως άνω άρθρο της 11ης Μαΐου 2017, κατά την οποία, λόγω σοβαρού κινδύνου πτώχευσης οφειλόμενου, μεταξύ άλλων, στη συνεχή εκροή καταθέσεων, ο πρόεδρος της Banco Popular αναγκάστηκε να κινήσει τη διαδικασία πώλησης προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ΕΚΤ. Επιπλέον, σε άρθρο της 15ης Μαΐου 2017, το οποίο δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο elconfidencial.com και μνημονεύεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, αναφερόταν ότι το σχέδιο πώλησης της Banco Popular είχε τεθεί σε εφαρμογή από τον πρόεδρό της, μετά την επιθεώρηση της ΕΚΤ.

632 Έτσι, το γεγονός ότι η Banco Popular θα αντιμετώπιζε κίνδυνο πτώχευσης αν δεν βρισκόταν αγοραστής κατά το πέρας της διαδικασίας πώλησης την οποία είχε κινήσει αποτελούσε δημόσια πληροφορία από τα μέσα Μαΐου 2017.

633 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνονται οι προσφεύγοντες, οι παρατιθέμενες στο άρθρο αυτό δηλώσεις του υπαλλήλου της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του δεν περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικές με την εφαρμογή διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular, όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, οι οποίες θα μπορούσαν να είναι γνωστές μόνο σε υπαλλήλους της Επιτροπής ή σε μέλη του ΕΣΕ.

634 Εξάλλου, το επίμαχο άρθρο του *Reuters* στηρίζεται στα λεγόμενα ενός υποτιθέμενου υπαλλήλου της Ένωσης ο οποίος διατήρησε την ανωνυμία του, χωρίς να διευκρινίζεται σε ποιο θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης υπηρετεί το πρόσωπο αυτό.

635 Όπως υποστηρίζει το ΕΣΕ, πολλά άλλα πρόσωπα πλην των μελών του ΕΣΕ ή των υπαλλήλων της Επιτροπής μπορούσαν να προβούν σε τέτοιες δηλώσεις, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των δυνατοτήτων ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 88, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014.

636 Κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης, ο ενάγων είναι αυτός που οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις θεμελίωσης εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 340 ΣΛΕΕ. Επομένως, στο μέτρο που οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν, εν προκειμένω, ότι η δημοσίευση πληροφοριών στον Τύπο ήταν αποτέλεσμα δημοσιοποίησης πληροφοριών καταλογιστέας στην Επιτροπή ή στο ΕΣΕ, η δημοσίευση αυτή δεν μπορεί, καταρχήν, να προσαφθεί στα ανωτέρω όργανα (πρβλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, T-48/05, EU:T:2008:257, σκέψη 182 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

637 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι ο υπάλληλος που μνημονεύεται στο άρθρο αυτό είναι υπάλληλος της Επιτροπής ή μέλος του προσωπικού του ΕΣΕ.

638 Οι προσφεύγοντες περιορίζονται στον ισχυρισμό ότι το άρθρο αυτό αποδεικνύει την ύπαρξη διαρροών και ότι το ΕΣΕ δεν αρνήθηκε ότι υπήρξαν διαρροές. Υποστηρίζουν δε ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν προσκόμισαν έκθεση ούτε διεξήγαγαν εσωτερική έρευνα από την οποία να μπορεί να συναχθεί ότι οι διαρροές των πληροφοριών που περιέχονται στο άρθρο του *Reuters* δεν οφείλονται στα όργανα αυτά. Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι, δεδομένου ότι δεν διεξήχθη αυτή η εσωτερική έρευνα, το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν μπορούν να προσκομίσουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να τους επιτρέπει να ανατρέψουν το τεκμήριο που απορρέει από την αιτιολογική σκέψη 116 και από τα άρθρα 88 και 91 του κανονισμού 806/2014.

639 Ακόμη όμως και αν υποτεθεί ότι οι δηλώσεις που παρατίθενται στο άρθρο αυτό οφείλονται σε διαρροή από υπάλληλο της Ένωσης, στον βαθμό που δεν αποδεικνύεται ότι υπεύθυνες για τη διαρροή πληροφοριών την οποία καταμαρτυρούν τα άρθρα του Τύπου στα οποία παραπέμπουν οι προσφεύγοντες είναι οι υπηρεσίες της Επιτροπής ή του ΕΣΕ, από τη νομολογία προκύπτει ότι δεν είναι δυνατόν να τεκμαίρεται μια τέτοια προέλευση της διαρροής (πρβλ. απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, BASF κατά Επιτροπής, T-15/02, EU:T:2006:74, σκέψη 605).

640 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, ακόμη και στην περίπτωση που πιθανολογείται ότι η εν λόγω διαρροή οφείλεται ενδεχομένως στην Επιτροπή ή το ΕΣΕ, το ενδεχόμενο αυτό και μόνον δεν αρκεί, όπως διατείνονται οι προσφεύγοντες, για να τους επιρρίψει το βάρος της απόδειξης του αντιθέτου (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2006, Degussa κατά Επιτροπής, T-279/02, EU:T:2006:103, σκέψη 412).

641 Κατ' αντιδιαστολή προς τα όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ούτε η αιτιολογική σκέψη 116 ούτε το άρθρο 88 του κανονισμού 806/2014, το οποίο απαγορεύει σε κάθε πρόσωπο ή αρχή τη δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών, μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι θεσπίζουν τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο κάθε διαρροή που αφορά την εξυγίανση οντότητας προέρχεται από μέλος του προσωπικού του ΕΣΕ, με αποτέλεσμα την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης.

642 Εν προκειμένω, ελλείψει τεκμηρίου ότι η Επιτροπή ή το ΕΣΕ προκάλεσαν την προβαλλόμενη διαρροή πληροφοριών, δεν εναπόκειται στα όργανα αυτά να αποδείξουν ότι τούτο δεν ισχύει.

643 Επιπλέον, από τη μη διεξαγωγή εσωτερικής έρευνας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συναχθεί η απόδειξη ότι το ΕΣΕ ή η Επιτροπή παρέβησαν τις υποχρεώσεις τους περί εμπιστευτικότητας. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν διεξήγαγαν εσωτερική έρευνα προκειμένου να προσδιορίσουν την προέλευση των πιθανών διαρροών πληροφοριών, μετά την έκδοση της απόφασης εξυγίανσης, δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την εκτίμηση ενδεχόμενης παράνομης συμπεριφοράς στην οποία θα μπορούσε να οφείλεται η προβαλλόμενη από τους προσφεύγοντες ζημία.

644 Συναφώς, με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Οκτωβρίου 2020, οι προσφεύγοντες πρότειναν νέο αποδεικτικό μέσο, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Το εν λόγω αποδεικτικό μέσο αφορά δύο εσωτερικά ηλεκτρονικά μηνύματα του ΕΣΕ, της 10ης και της 18ης Αυγούστου 2017, σχετικά με το ζήτημα αν το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 οφειλόταν σε ενδεχόμενη διαρροή πληροφοριών. Οι προσφεύγοντες αναφέρουν ότι απέκτησαν πρόσβαση στα έγγραφα αυτά κατόπιν της απόφασης της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ της 15ης Απριλίου 2020, σχετικά με την αίτηση για τη χορήγηση πρόσβασης σε έγγραφα την οποία υπέβαλαν βάσει του άρθρου 90 του κανονισμού 806/2014, καθώς και ότι το ΕΣΕ τους κοινοποίησε τα δύο αυτά ηλεκτρονικά μηνύματα στις 27 Αυγούστου 2020. Υποστηρίζουν ότι τα ως άνω ηλεκτρονικά μηνύματα αποδεικνύουν τη μη διεξαγωγή εσωτερικής έρευνας του ΕΣΕ σχετικά με το ζήτημα αν το άρθρο της 31ης Μαΐου 2017 οφειλόταν στην προβαλλόμενη διαρροή πληροφοριών.

645 Αρκεί να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι οι δηλώσεις που παρατίθενται στο άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017 οφείλονται σε διαρροή πληροφοριών εκ μέρους μέλους του ΕΣΕ και ότι το γεγονός ότι το ΕΣΕ δεν διεξήγαγε εσωτερική έρευνα δεν είναι κρίσιμο προκειμένου να εκτιμηθεί αν το ΕΣΕ παρέβη τις υποχρεώσεις του περί εμπιστευτικότητας. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το νέο αυτό αποδεικτικό μέσο, με το οποίο επιδιώκεται να αποδειχθεί η μη διεξαγωγή εσωτερικής έρευνας του ΕΣΕ σχετικά με το ζήτημα αν το άρθρο της 31ης Μαΐου 2017 οφειλόταν στην προβαλλόμενη διαρροή πληροφοριών, δεν ασκεί επιρροή.

646 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας και αθέτηση της υποχρέωσης τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου εκ μέρους του ΕΣΕ ή της Επιτροπής.

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με την παθητική στάση του ΕΣΕ και της Επιτροπής

647 Κατά τους προσφεύγοντες, όταν άρχισε η διαρροή πληροφοριών, αντί να λάβουν μέτρα για τον μετριασμό της ζημίας, το ΕΣΕ και η Επιτροπή τήρησαν παθητική στάση, αντίθετη προς το δικαίωμα χρηστής διοίκησης και το δικαίωμα σε έγκαιρη παρέμβαση. Όταν το ΕΣΕ έκρινε ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης χωρίς να λάβει υπόψη μέτρα λιγότερο επαχθή για τους προσφεύγοντες, κατά παράβαση του κανονισμού 806/2014 και των θεμελιωδών αρχών, όπως είναι οι αρχές της αναλογικότητας, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της αυθαιρεσίας, καθώς και το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης και το δικαίωμα στην αιτιολόγηση των αποφάσεων. Θεωρούν ότι, δεδομένου ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δημιούργησαν την κατάσταση αβεβαιότητας που προκάλεσε την πτώχευση της Banco Popular, όφειλαν να ενεργήσουν προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν την προκληθείσα ζημία.

648 Επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν διευκρινίζουν τι ακριβώς προσάπτουν στην Επιτροπή και στο ΕΣΕ όταν κάνουν λόγο για «παθητική στάση», ούτε ποια είναι τα μέτρα τα οποία θα όφειλαν να έχουν λάβει τα όργανα αυτά για τον «μετριασμό της ζημίας».

649 Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, κατά τη νομολογία, οι παραλείψεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης συνεπάγονται ευθύνη της Ένωσης μόνον εφόσον τα εν λόγω όργανα παρέβησαν νόμιμη υποχρέωσή τους να δράσουν σύμφωνα με διάταξη του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-146/91, EU:C:1994:329, σκέψη 58· βλ., επίσης, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Beamglow κατά Κοινοβουλίου κ.λπ., T-383/00, EU:T:2005:453, σκέψη 166 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 16ης Νοεμβρίου 2017, Acquafarm κατά Επιτροπής, T-458/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:810, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Οι προσφεύγοντες, όμως, δεν εξηγούν ποιες διατάξεις επιβάλλουν στο ΕΣΕ και την Επιτροπή την υποχρέωση να ενεργούν προκειμένου να αποτραπεί η έκδοση απόφασης εξυγίανσης.

650 Στο μέτρο που οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στα επιχειρήματα που έχουν ήδη προβάλει στο πλαίσιο του αιτήματος ακυρώσεως, αρκεί η επισήμανση ότι τα επιχειρήματα αυτά απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της ανάλυσης του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Ειδικότερα, τα επιχειρήματα σχετικά με την παθητική στάση που φέρονται να τήρησαν το ΕΣΕ και η Επιτροπή κατά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης απορρίφθηκαν στο πλαίσιο της ανάλυσης της τρίτης αιτίασης του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τις σκέψεις 173 έως 176 ανωτέρω, και τα επιχειρήματα σχετικά με τη μη συνεκτίμηση λιγότερο επαχθών μέτρων για τους προσφεύγοντες απορρίφθηκαν στο πλαίσιο του δεύτερου και του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

651 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς του ΕΣΕ ή της Επιτροπής και, ως εκ τούτου, δεν απέδειξαν την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες. Σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 596 ανωτέρω, δεδομένου ότι δεν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης του ΕΣΕ ή της Επιτροπής, το δεύτερο αίτημα αποζημίωσης πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις.

652 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο, προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, να εξετάσει επίσης τα επιχειρήματα των προσφευγόντων σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ, αφενός, της προβαλλόμενης παράνομης συμπεριφοράς του ΕΣΕ και της Επιτροπής και, αφετέρου, της ζημίας την οποία ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες.

β) Επί της αιτιώδους συνάφειας

653 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αιτιώδης συνάφεια σχετικά με τη δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 116 του κανονισμού 806/2014, καθόσον μια τέτοια δημοσιοποίηση ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την υπαγωγή τραπεζικού ιδρύματος σε διαδικασία εξυγίανσης. Η χρήση της έκφρασης «θα πρέπει να θεωρείται» στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη 116 σημαίνει ότι, σε περίπτωση παράβασης των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας, εναπόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποδείξουν την έλλειψη αιτιώδους συνάφειας.

654 Οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν ότι η δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ στις 23ης Μαΐου 2017, κατά την οποία το ΕΣΕ εξέταζε την Banco Popular, και το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017, το οποίο πληροφορούσε ότι το ΕΣΕ επρόκειτο να κινήσει διαδικασία εξυγίανσης, προκάλεσαν γενικευμένο πανικό που οδήγησε σε πτώση της χρηματιστηριακής τιμής της Banco Popular και σε μαζικές αναλήψεις καταθέσεων. Μετά τις εν λόγω διαρροές πληροφοριών, το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν έκαναν τίποτα για να επανορθώσουν την κατάσταση

και, κατά συνέπεια, το ΕΣΕ εκτίμησε ότι η Banco Popular είχε πτωχεύσει και κίνησε τη διαδικασία εξυγίανσης. Επιπλέον, το ΕΣΕ διέπραξε διάφορες παραβάσεις κατά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης. Όλες αυτές οι παραβάσεις προκάλεσαν τη ζημία των προσφευγόντων. Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι το ΕΣΕ και η Επιτροπή δεν έπρεπε να έχουν λάβει μέτρο εξυγίανσης της Banco Popular, οπότε αυτοί θα διέθεταν ακόμη τις επενδύσεις τους, ή ότι θα έπρεπε να το έχουν λάβει υπό διαφορετικές προϋποθέσεις, οπότε αυτοί ενδέχεται να μην είχαν υποστεί περιουσιακή ζημία.

655 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας, η προβαλλόμενη ζημία πρέπει να απορρέει με επαρκή βαθμό αμεσότητας από την προσαπτόμενη συμπεριφορά, δηλαδή η συμπεριφορά αυτή πρέπει να είναι η γενεσιουργός αιτία της ζημίας, ενώ αντιθέτως δεν υφίσταται υποχρέωση αποκατάστασης κάθε βλαπτικής συνέπειας, έστω και απομακρυσμένης, που προκύπτει από την παράνομη κατάσταση. Εναπόκειται στον ενάγοντα να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2019, BP κατά FRA, T-838/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:494, σκέψη 217 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

656 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η κρίση ρευστότητας της Banco Popular οφείλεται στη δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 και στο άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017.

657 Τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε αποσπασματική και εσφαλμένη παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών που προκάλεσαν την κρίση ρευστότητας της Banco Popular και των λόγων που την οδήγησαν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης.

658 Έτσι, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ΕΚΤ, κατά την εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, ανέφερε ότι η Banco Popular είχε προσελκύσει την προσοχή λόγω της χαμηλής κερδοφορίας της, της κακής ποιότητας των στοιχείων του ενεργητικού της και του χαμηλού δείκτη κάλυψής της σε σχέση με άλλες τράπεζες και ότι, από τον Ιανουάριο του 2017, αποτελούσε αντικείμενο αρνητικών σχολιασμών από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η ΕΚΤ επισήμανε ότι, τον Φεβρουάριο του 2017, κατά την ανακοίνωση των ετήσιων αποτελεσμάτων της για το 2016, η Banco Popular ανήγγειλε την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις και την αντικατάσταση του προέδρου της. Διαπίστωσε δε ότι οι ανακοινώσεις αυτές είχαν προκαλέσει υποβάθμιση της αξιολόγησης της Banco Popular από την DBRS καθώς και σημαντικές ανησυχίες στην πελατεία της Banco Popular, οι οποίες εκδηλώθηκαν μέσω απροσδόκητα μεγάλων αναλήψεων καταθέσεων.

659 Η ΕΚΤ τόνισε επίσης ότι η δημοσίευση από την Banco Popular, στις 3 Απριλίου 2017, μιας ad hoc δημόσιας δήλωσης η οποία ενημέρωνε για το αποτέλεσμα πολλών εσωτερικών ελέγχων προκάλεσε άλλο ένα κύμα αναλήψεων καταθέσεων, το οποίο τροφοδοτήθηκε και από άλλα γεγονότα μνημονευόμενα στη σκέψη 56 ανωτέρω.

660 Στην αιτιολογική σκέψη 24 του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ παρέθεσε διάφορες περιστάσεις που επέφεραν τη ραγδαία επιδείνωση της θέσης ρευστότητας της Banco Popular, ήτοι:

– τον Φεβρουάριο του 2017, η Banco Popular ανακοίνωσε την ανάγκη για έκτακτες προβλέψεις ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, με αποτέλεσμα ενοποιημένη ζημία ύψους 3,485 δισεκατομμυρίων ευρώ, και διόρισε νέο πρόεδρο·

– στις 10 Φεβρουαρίου 2017, η DBRS υποβάθμισε την αξιολόγηση της Banco Popular·

– στις 3 Απριλίου 2017, η Banco Popular δημοσίευσε μια ad hoc δημόσια δήλωση που ενημέρωνε για τα αποτελέσματα διαφόρων εσωτερικών ελέγχων που θα μπορούσαν να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις οικονομικές καταστάσεις του ιδρύματος και επιβεβαίωσε την αντικατάσταση του διευθύνοντος συμβούλου του ιδρύματος λιγότερο από ένα έτος μετά την ανάληψη των καθηκόντων του·

– στις 7 Απριλίου 2017, η Standard & Poor's και, στις 21 Απριλίου, η Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular·

– στις 12 Μαΐου 2017, η Banco Popular παρέβη την απαίτηση κάλυψης ρευστότητας του 80 % και δεν ήταν σε θέση να συμμορφωθεί έκτοτε εκ νέου προς το κανονιστικό όριο·

– η συνεχιζόμενη αρνητική κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχετικά με τα οικονομικά αποτελέσματα και τον φερόμενο ως επικείμενο κίνδυνο πτώχευσης ή έλλειψης ρευστότητας της Banco Popular προκάλεσε αύξηση των αναλήψεων καταθέσεων·

– στις 6 Ιουνίου 2017, οι DBRS και Moody's υποβάθμισαν την αξιολόγηση της Banco Popular.

661 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι το σύνολο των ανωτέρω περιστάσεων είχε ως συνέπεια σημαντικές αναλήψεις καταθέσεων.

662 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular, στα πρακτικά της συνεδρίασης της 6ης Ιουνίου 2017, κατά το πέρας της οποίας δήλωσε ότι η τράπεζα βρισκόταν σε κατάσταση πτώχευσης, παραθέτει τους λόγους που οδήγησαν στην κατάσταση της Banco Popular, μεταξύ των οποίων ορισμένα άρθρα του Τύπου δημοσιευθέντα κατά τους προηγούμενους μήνες σχετικά με την οικονομική κατάσταση του ομίλου εν γένει και της Banco Popular ειδικότερα και με τις επιπτώσεις τους στην κατάσταση της ρευστότητας. Το διοικητικό συμβούλιο ανέφερε ότι η περίοδος ακραίων οικονομικών εντάσεων την οποία διερχόταν η Banco Popular οφειλόταν σε διάφορους παράγοντες και, ιδίως, στην ελάχιστη φερεγγυότητα, στην ποιότητα των στοιχείων του ενεργητικού και στην κάλυψή τους σε σχέση με την ομάδα σύγκρισης, καθώς και στη συνεχιζόμενη και άκρως αρνητική κάλυψη που επιφύλασσαν στον όμιλο ορισμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Εξ αυτού προκύπτει ότι, μολονότι το διοικητικό συμβούλιο αναγνωρίζει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις οικονομικές δυσχέρειες του ομίλου που κυκλοφορούσαν στον Τύπο επί αρκετούς μήνες συνέβαλαν στην κατάσταση της Banco Popular, εντούτοις τις απαριθμεί ως έναν μόνον παράγοντα μεταξύ άλλων και δεν μνημονεύει τη δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ της 23ης Μαΐου 2017 ούτε το άρθρο του *Reuters* της 31ης Μαΐου 2017.

663 Από τα περιστατικά αυτά, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από τους προσφεύγοντες, προκύπτει ότι η κατάσταση της Banco Popular είχε επιδεινωθεί ήδη πολύ πριν από τις 23 Μαΐου 2017 και ότι η κρίση ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν σε πολλούς παράγοντες, οι οποίοι ανάγονταν στα κακά αποτελέσματα της τράπεζας που είχαν ανακοινωθεί τον Φεβρουάριο και τον Απρίλιο του 2017. Ειδικότερα, η κάλυψη των αναγκών ρευστότητας της Banco Popular δεν τηρούσε τις νόμιμες απαιτήσεις από τις 12 Μαΐου 2017.

664 Επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να αγνοούν το σύνολο των αντικειμενικών περιστάσεων που προκάλεσαν τα προβλήματα ρευστότητας της Banco Popular, ιδίως από τον Απρίλιο του 2017. Δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίζουν ότι η δήλωση της 23ης Μαΐου 2017

και το άρθρο της 31ης Μαΐου 2017, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οφείλονται σε παραβίαση της αρχής της εμπιστευτικότητας εκ μέρους του ΕΣΕ ή της Επιτροπής, ήταν η αιτία της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular και, ως εκ τούτου, της ζημίας τους.

665 Κατά συνέπεια, προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των παρανομιών τις οποίες φέρονται να διέπραξαν το ΕΣΕ και η Επιτροπή και της κρίσης ρευστότητας της Banco Popular και, επομένως, μεταξύ των εν λόγω παρανομιών και της προβαλλόμενης ζημίας.

666 Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από τα λοιπά επιχειρήματα των προσφευγόντων.

667 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η ΕΚΤ, κατά την εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular για να εξακριβωθεί αν αυτή βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, επισήμανε ότι οι απώλειες καταθέσεων ήταν ιδιαιτέρως σημαντικές από τις 31 Μαΐου 2017, μετά την αποκάλυψη των μέσων μαζικής ενημέρωσης ότι η τράπεζα θα βρισκόταν αντιμέτωπη με το ενδεχόμενο εκκαθάρισης σε περίπτωση που η εν εξελίξει διαδικασία ιδιωτικής πώλησης δεν ευοδωνόταν εντός πολύ σύντομου χρονικού διαστήματος.

668 Από την εκτίμηση της ΕΚΤ προκύπτει ότι, κατά την ίδια, η ανακοίνωση της αποτυχίας της διαδικασίας ιδιωτικής πώλησης και του κινδύνου εκκαθάρισης της επιχείρησης αύξησε τις απώλειες καταθέσεων της Banco Popular. Εντούτοις, πρόκειται απλώς για ένα στοιχείο μεταξύ των πολλών άλλων που παραθέτει η ΕΚΤ και στα οποία οφείλονται οι εν λόγω εκροές καταθέσεων. Οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ αναγνώρισε ότι το άρθρο του *Reuters* προκάλεσε την κρίση ρευστότητας της Banco Popular.

669 Η ΕΚΤ επισήμανε την εκτεταμένη αρνητική κάλυψη της Banco Popular από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κατά την περίοδο αυτή και παραθέτει μάλιστα παραδείγματα άρθρων που δημοσιεύθηκαν στις 11 και 15 Μαΐου 2017 και τα οποία μνημονεύονται στις σκέψεις 40 και 41 ανωτέρω. Οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να απομονώσουν από το σύνολο των άρθρων αυτών του Τύπου το μόνο άρθρο που μνημονεύει υπάλληλο της Ένωσης, προκειμένου να ισχυριστούν ότι μόνον το άρθρο αυτό προκάλεσε την εκροή ρευστότητας της Banco Popular.

670 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν επίσης ότι το ΕΣΕ, στην αποτίμηση 1, και η ΕΚΤ, στην από 5 Ιουνίου 2017 εκτίμησή της σχετικά με την αίτηση της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, επισήμαναν ότι η 23η και η 31 Μαΐου 2017 ήταν σημαντικές ημερομηνίες στην κρίση ρευστότητας της Banco Popular.

671 Συναφώς, στην από 5 Ιουνίου 2017 εκτίμησή της σχετικά με την αίτηση της Banco Popular για παροχή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, η ΕΚΤ ανέφερε τα εξής:

«Η Banco Popular βρέθηκε αντιμέτωπη με σημαντικές αναλήψεις καταθέσεων σε όλα τα τμήματα πελατών μεταξύ της 31ης Μαρτίου και της 1ης Ιουνίου 2017, γεγονός που οδήγησε σε σοβαρή επιδείνωση της καταθετικής της βάσης […] και της ικανότητάς της αντιστάθμισης (CBC […]). Δεδομένου ότι προκλήθηκαν από την απαξίωση της φήμης της τράπεζας λόγω της κάλυψης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και από την ανακοίνωση στην οποία προέβη η τράπεζα σχετικά με την ανάγκη είτε αύξησης κεφαλαίου είτε συγχώνευσης-εξαγοράς, λόγω επιδείνωσης της οικονομικής της κατάστασης, σε συνδυασμό με τον αντίκτυπο σημαντικών υποβαθμίσεων της αξιολόγησής της, οι αναλήψεις καταθέσεων υπερέβησαν τα 500 εκατομμύρια ευρώ ημερησίως

κατά τις τελευταίες αυτές εβδομάδες (στις 12 Μαΐου, στις 16 Μαΐου, στις 22 Μαΐου, στις 23 Μαΐου, στις 31 Μαΐου, και την 1η Ιουνίου) στο πλαίσιο συνεχούς μείωσης των κεφαλαίων με περιορισμένο απόθεμα ρευστότητας.»

672 Το ΕΣΕ, στην αποτίμηση 1, επανέλαβε την ίδια αυτή ανάλυση αναφέροντας ότι στηρίχθηκε στις πληροφορίες που παρέσχε η ΕΚΤ.

673 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ΕΚΤ και το ΕΣΕ μνημονεύουν τις ημερομηνίες της 23ης και της 31ης Μαΐου 2017 απλώς μεταξύ άλλων ημερομηνιών που αντιστοιχούν στις ημερομηνίες αναλήψεων καταθέσεων άνω των 500 εκατομμυρίων ευρώ και δεν έχουν καμία σχέση με τη δήλωση της προέδρου του ΕΣΕ και το άρθρο του *Reuters*. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η ΕΚΤ και το ΕΣΕ δεν ανέφεραν ότι οι ημερομηνίες της 23ης και της 31 Μαΐου είναι σημαντικότερες από τις λοιπές μνημονευόμενες ημερομηνίες. Επιπλέον, υπογράμμισαν ότι οι αιτίες των αναλήψεων καταθέσεων ήταν πολλαπλές και δεν μπορούσε από τις αναλήψεις αυτές να συναχθεί, κατά τον τρόπο που το πράττουν οι προσφεύγοντες, ότι η κρίση ρευστότητας της Banco Popular οφειλόταν στη δήλωση της 23ης Μαΐου και στο άρθρο της 31ης Μαΐου.

674 Επιπλέον, η εξέλιξη της τιμής της μετοχής της Banco Popular παρουσίαζε συνεχή μείωση μεταξύ Ιουνίου 2016 και Ιουνίου 2017. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς των προσφευγόντων, από την εξέλιξη αυτή δεν προκύπτει καμία σχέση μεταξύ, αφενός, της δήλωσης της 23ης Μαΐου και του άρθρου της 31ης Μαΐου 2017 και, αφετέρου, της τιμής της μετοχής της Banco Popular. Η πτώση της τιμής των μετοχών της Banco Popular εξηγείται από την κακή οικονομική κατάσταση της τράπεζας και πρέπει να συσχετισθεί με τις διαδοχικές υποβαθμίσεις της πιστοληπτικής ικανότητας της Banco Popular από τους οίκους αξιολόγησης, που μνημονεύονται στις σκέψεις 32, 38 και 46 ανωτέρω.

675 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι τα αιτήματα αποζημίωσης των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθούν.

Γ. Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της αποτίμησης 2 και καταβολής αποζημίωσης

676 Με το τρίτο αίτημά τους, οι προσφεύγοντες προσβάλλουν την αποτίμηση 2 βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 15, και των άρθρων 86 και 87 του κανονισμού 806/2014 και προβάλλουν δικαίωμα αποζημίωσης.

677 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβολή της αποτίμησης 2 είναι απαράδεκτη. Το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι η αποτίμηση 2 δεν μπορεί να προσβληθεί χωριστά από την απόφαση εξυγίανσης.

678 Κατά πρώτο λόγο, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της αποτίμησης 2, ανεξαρτήτως της ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Συγκεκριμένα, αναφέρουν ρητώς, στο δικόγραφο της προσφυγής, ότι το δικαίωμα προσβολής της αποτίμησης βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014 συνιστά αίτημα μερικής ακυρώσεως της απόφασης εξυγίανσης, και ειδικότερα της έκθεσης εμπειρογνωμοσύνης που χρησιμοποίησε το ΕΣΕ για την εξυγίανση. Υποστηρίζουν ότι το αίτημά τους, το οποίο υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014, είναι ανεξάρτητο από την προσφυγή ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων και από τα αιτήματά τους αποζημίωσης. Κατά τη γνώμη τους, το αίτημα αυτό είναι παραδεκτό ακόμη και στην περίπτωση απορρίψεως των λοιπών αιτημάτων.

679 Επιπλέον, με το έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2019 σχετικά με αίτημα τροποποίησης των μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων, οι προσφεύγοντες εμφανίζουν οι ίδιοι το αίτημα ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το αίτημα αποζημίωσης λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης και το αίτημα με το οποίο προσβάλλεται η αποτίμηση 2 και συγχρόνως ζητείται αποζημίωση ως αποτελούντα τρείς αυτοτελείς προσφυγές-αγωγές.

680 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει τα εξής:

«Η αποτίμηση είναι αναπόσπαστο μέρος της απόφασης για την εφαρμογή εργαλείου εξυγίανσης ή την άσκηση εξουσίας εξυγίανσης ή της απόφασης για την άσκηση εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής κεφαλαιακών μέσων. Η ίδια η αποτίμηση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής προσφυγής αλλά μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής μαζί με την απόφαση του [ΕΣΕ].»

681 Συναφώς, οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία της διάταξης αυτής και της αιτιολογικής σκέψης 63 του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία «η αποτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου μόνον μαζί με την απόφαση εξυγίανσης». Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η δυνατότητα άσκησης «κοινής» προσφυγής κατά της αποτίμησης και του καθεστώτος εξυγίανσης δεν σημαίνει ότι είναι δυνατόν να προσβληθεί η αποτίμηση στο πλαίσιο προσφυγής χωριστής από εκείνη με την οποία ζητείται η ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης, ακόμη και αν ασκείται την ίδια χρονική στιγμή και με ένα μόνο δικόγραφο.

682 Από το γράμμα του άρθρου 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014 προκύπτει σαφώς ότι η αποτίμηση 2, ως αναπόσπαστο μέρος του καθεστώτος εξυγίανσης, μπορεί να προσβληθεί μόνο στο πλαίσιο προσφυγής με αίτημα την ακύρωση του εν λόγω καθεστώτος, αλλά δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αυτοτελούς προσφυγής.

683 Επομένως, διαπιστώνεται ότι το αίτημα των προσφευγόντων για την ακύρωση μόνον της αποτίμησης 2, ανεξαρτήτως του αιτήματός τους για την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, πρέπει να ερμηνευθεί ως χωριστή προσφυγή από εκείνη με την οποία ζητείται η ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης. Το άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014, στο οποίο οι προσφεύγοντες στηρίζουν το αίτημά τους για την ακύρωση της αποτίμησης 2, αποκλείει ρητώς τη δυνατότητα άσκησης τέτοιας προσφυγής.

684 Επομένως, το αίτημα περί ακυρώσεως της αποτίμησης 2 πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

685 Κατά δεύτερο λόγο, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δικαίωμα αποζημίωσης αντλούμενο απευθείας από το άρθρο 17 του Χάρτη, έστω και αν ο κανονισμός 806/2014 δεν προβλέπει σύστημα αποζημίωσης. Όσον αφορά την αποζημίωση, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι μέτοχοι και οι ομολογιούχοι της Banco Popular έπρεπε να έχουν λάβει αποζημίωση μετά την εξυγίανση ίση προς την καθαρή αξία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 12, του κανονισμού 806/2014, και όχι προς την αξία εκκαθάρισης. Υποστηρίζουν ότι το αίτημα αυτό είναι παραδεκτό έστω και αν δεν έχουν διευκρινίσει την ακριβή έκταση της ζημίας ούτε το ακριβές ποσό της ζητούμενης αποζημίωσης.

686 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν επίσης ότι «η προσφυγή του άρθρου 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014 είναι ανεξάρτητη από την προσφυγή ακυρώσεως και από την αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης» και ότι η αποτίμηση που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της διάταξης αυτής είναι «διαφορετική από τον υπολογισμό της ζημίας σε περίπτωση ακύρωσης με

επιβεβαίωση αποτελεσμάτων ή από τον υπολογισμό σε περίπτωση εξωσυμβατικής ευθύνης». Με το υπόμνημα απάντησης, προβάλλουν δικαίωμα αποζημίωσης ίσης προς την καθαρή αξία του ενεργητικού της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφοι 12 και 16, του κανονισμού 806/2014, σε συνδυασμό με το άρθρο 20, παράγραφος 15, και τα άρθρα 86 και 87 του ίδιου κανονισμού.

687 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, αν η αποτίμηση 2 είχε αποτυπώσει την καθαρή αξία του ενεργητικού της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, η Banco Popular δεν θα είχε υπαχθεί σε εξυγίανση ή θα είχε καταστεί αναγκαίο να καθοριστεί η κατώτατη προσφορά τιμής σε υψηλότερο επίπεδο, πράγμα που θα είχε ωφελήσει τους μετόχους και τους κατόχους κεφαλαιακών μέσων. Θεωρούν ότι, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων της ΕΚΤ και της Banco Popular, το καθαρό ενεργητικό της Banco Popular ήταν θετικό με αξία ανερχόμενη στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ και ότι οι μέτοχοι και οι κάτοχοι κεφαλαιακών μέσων πρέπει να αποζημιωθούν με ποσό υπολογιζόμενο βάσει της αξίας αυτής, ήτοι 1,67 ευρώ ανά μετοχή.

688 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, με το έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2019, οι προσφεύγοντες παραιτήθηκαν από το περιλαμβανόμενο στο δικόγραφο της προσφυγής αίτημά τους για τον ορισμό εμπειρογνώμονα ώστε να προβεί σε δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική αποτίμηση στο πλαίσιο υπολογισμού της αξίας του καθαρού ενεργητικού της Banco Popular.

689 Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν καθιστούν σαφή τη νομική βάση αυτού του αιτήματος αποζημίωσης που προβάλλεται στο πλαίσιο της προσβολής της αποτίμησης 2.

690 Πρώτον, οι παραπομπές των προσφευγόντων στο άρθρο 20, παράγραφος 15, του κανονισμού 806/2014 ως βάση του αποζημιωτικού αιτήματός τους δεν είναι κατανοητές. Η διάταξη αυτή, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 680 ανωτέρω, απλώς αναφέρει ότι η αποτίμηση στην οποία στηρίζεται το ΕΣΕ αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του καθεστώτος εξυγίανσης και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής προσφυγής.

691 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το δικαίωμα αποζημίωσης αντλείται απευθείας από την προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη, επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν η εξυγίανση της Banco Popular είχε ως συνέπεια την προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας των προσφευγόντων, τέτοια προσβολή δεν θα μπορούσε να προκύψει από την αποτίμηση 2.

692 Πράγματι, επισημαίνεται ότι η αποτίμηση 2, η οποία πραγματοποιείται από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, έχει ως σκοπό να παράσχει στο ΕΣΕ τα αναγκαία στοιχεία για την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης και, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, δεν παράγει, αυτή καθεαυτήν, δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγόντων. Μόνον το καθεστώς εξυγίανσης και η απόφαση 2017/1246 παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση βάλλοντας κατά της αποτίμησης 2 ανεξαρτήτως της αμφισβήτησης των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

693 Τρίτον, όσον αφορά την παραπομπή των προσφευγόντων στο άρθρο 20, παράγραφος 12, του κανονισμού 806/2014, αρκεί η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.

694 Το άρθρο 20, παράγραφος 12, του κανονισμού 806/2014 έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση που η εκ των υστέρων εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της οντότητας τ[ου άρθρου 2] είναι υψηλότερη από την εκτίμηση της καθαρής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της εν λόγω οντότητας βάσει της προσωρινής αποτίμησης, το [ΕΣΕ] δύναται να ζητήσει από την εθνική αρχή εξυγίανσης:

α) ενεργώντας στο πλαίσιο των εξουσιών της, να αυξήσει την αξία των απαιτήσεων των πιστωτών ή των κατόχων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που έχουν απομειωθεί στο πλαίσιο του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα·

β) να δώσει εντολή σε μεταβατικό ίδρυμα ή φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων να καταβάλει πρόσθετο αντίτιμο για τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις προς το υπό εξυγίανση ίδρυμα του άρθρου 2 ή, ανάλογα με την περίπτωση, για μέσα ιδιοκτησίας προς τους κατόχους των εν λόγω μέσων ιδιοκτησίας.»

695 Αρκεί η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, το ΕΣΕ δεν προέβη σε εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση βάσει της διάταξης αυτής. Εν πάση περιπτώσει, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η διάταξη αυτή δεν προβλέπει τη δυνατότητα του ΕΣΕ ή της Επιτροπής να τους χορηγήσει αποζημίωση.

696 Τέταρτον, η παραπομπή των προσφευγόντων στο άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, ως βάση του δικαιώματός τους σε αποζημίωση ισοδύναμη προς την καθαρή αξία του ενεργητικού της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, δεν είναι κατανοητή στο μέτρο που η διάταξη αυτή προβλέπει απλώς ότι το ΕΣΕ μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης μετά την εξυγίανση, προκειμένου να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης εάν το υπό εξυγίανση ίδρυμα είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας.

697 Εξάλλου, στο μέτρο που το εν λόγω αίτημα αποζημίωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποσκοπεί στη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης του ΕΣΕ ή της Επιτροπής βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014, αρκεί η διαπίστωση ότι το αίτημα αυτό δεν εξετάζει καμία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης των θεσμικών οργάνων κατά την έννοια του άρθρου 340 ΣΛΕΕ, οι οποίες μνημονεύονται στη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 595 ανωτέρω. Πράγματι, οι προσφεύγοντες δεν αναφέρουν ποια είναι η παράβαση την οποία ισχυρίζονται ότι διέπραξε το ΕΣΕ ή η Επιτροπή ούτε ποια συμπεριφορά προσάπτεται στα όργανα αυτά.

698 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα αποζημίωσης που στηρίζεται στην προσβολή της αποτίμησης 2.

699 Ως εκ τούτου, το τρίτο αίτημα των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί.

Δ. Επί των αιτημάτων λήψης μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων

700 Οι προσφεύγοντες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει διάφορα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων.

701 Με το δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγοντες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, να διατάξει το ΕΣΕ, την Επιτροπή, την ΕΚΤ, το Βασίλειο της Ισπανίας, την Τράπεζα της Ισπανίας και το FROB να προσκομίσουν διάφορα έγγραφα. Αφετέρου, ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την εξέταση πλειόνων προσώπων ως μαρτύρων και τη σύνταξη εκθέσεων εμπειρογνωμοσύνης, βάσει του άρθρου 91, στοιχεία δ′ και ε′, του Κανονισμού Διαδικασίας.

702 Με έγγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2019, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν τροποποίηση των αιτημάτων περί μέτρων διεξαγωγής αποδείξεων που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα απάντησης. Στο ως άνω έγγραφο, επισήμαναν ότι αποσύρουν το αίτημά τους για σύνταξη εκθέσεων εμπειρογνωμοσύνης και ότι περιορίζουν το αίτημά τους περί εξέτασης μαρτύρων στην εξέταση της προέδρου του ΕΣΕ.

703 Όσον αφορά τις αιτήσεις που έχει υποβάλει διάδικος για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας ή τη διεξαγωγή αποδείξεων, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει κατά πόσον είναι αναγκαία η συμπλήρωση των πληροφοριακών στοιχείων τα οποία διαθέτει στις υποθέσεις ενώπιόν του (βλ. απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Mamoli Robinetteria κατά Επιτροπής, C-619/13 P, EU:C:2017:50, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2020, Fleig κατά ΕΥΕΔ, C-446/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:918, σκέψη 53).

704 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ακόμη και όταν αίτημα εξέτασης μαρτύρων που διατυπώνεται στο δικόγραφο της προσφυγής αναφέρει με ακρίβεια τόσο τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία επιβάλλεται η εξέταση μάρτυρα ή μαρτύρων όσο και τους λόγους που δικαιολογούν την εξέτασή τους, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα του αιτήματος σε σχέση με το αντικείμενο της διαφοράς και την αναγκαιότητα της εξέτασης των προτεινόμενων μαρτύρων (βλ. αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2017, Mamoli Robinetteria κατά Επιτροπής, C-619/13 P, EU:C:2017:50, σκέψη 118 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Οκτωβρίου 2020, Silver Plastics και Johannes Reifenhäuser κατά Επιτροπής, C-702/19 P, EU:C:2020:857, σκέψη 29).

705 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, με τη διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων, της 12ης Μαΐου 2021, δυνάμει του άρθρου 91, στοιχείο β′, του άρθρου 92, παράγραφος 3, και του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε το ΕΣΕ να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα που παρατίθενται στη σκέψη 98 ανωτέρω. Με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2021, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα έγγραφα που προσκόμισε το ΕΣΕ υπό την εμπιστευτική τους μορφή δεν ήταν κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς.

706 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δικογραφία καθώς και οι διευκρινίσεις που δόθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επαρκούν για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να καταλήξει στην κρίση του, δεδομένου ότι είναι σε θέση να αποφανθεί επί τη βάσει των αιτημάτων, των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης και λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων που προσκόμισαν οι διάδικοι.

707 Κατά συνέπεια, τα αιτήματα των προσφευγόντων για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να απορριφθούν, χωρίς να είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του παραδεκτού ορισμένων από τα εν λόγω αιτήματα.

708 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

V. Επί των δικαστικών εξόδων

709 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή, το ΕΣΕ και η Banco Santander, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους.

710 Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Συνεπώς, το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.

2) Η Eleveté Invest Group, SL και οι λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ) και η Banco Santander, SA.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Ιουνίου 2022.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Το νομικό πλαίσιο . . . 2

II. Ιστορικό της διαφοράς και πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της άσκησης της προσφυγής-αγωγής . . . 6

A. Επί της κατάστασης της Banco Popular πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης 6

B. Επί άλλων πραγματικών περιστατικών προγενέστερων της έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης . . . 9

Γ. Επί του καθεστώτος εξυγίανσης της Banco Popular της 7ης Ιουνίου 2017 . . . 13

Δ. Επί των πραγματικών περιστατικών που είναι μεταγενέστερα της έκδοσης της απόφασης εξυγίανσης . . . 14

III. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . 15

IV. Σκεπτικό . . . 18

A. Επί του αιτήματος ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων . . . 18

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού 806/2014 . . . 19

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 806/2014 . . . 20

1) Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με την αναγκαιότητα στήριξης της ρευστότητας . . . 25

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με την παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας . . . 26

3) Επί της τρίτης αιτίασης, σχετικά με την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης . . . 28

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 806/2014 . . . 29

γ) Επί του τρίτου σκέλους που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 . . . 38

2. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20 του κανονισμού 806/2014 . . . 42

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 11, του κανονισμού 806/2014 . . . 44

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχεία α′ έως γ′ και στ′, του κανονισμού 806/2014 . . . 45

γ) Επί του τρίτου σκέλους, που στηρίζεται σε έλλειψη ανεξαρτησίας της Deloitte 48

δ) Επί του τέταρτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 λόγω του ότι η αποτίμηση 2 δεν ήταν «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» 51

1) Επί της πρώτης αιτίασης, κατά την οποία η αποτίμηση 2 στηρίχθηκε σε εσφαλμένα κριτήρια 52

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, κατά την οποία οι αποτιμήσεις 1 και 2 στηρίζονται αμιγώς σε εικασίες 54

3) Επί της τρίτης αιτίασης, κατά την οποία η αποτίμηση 2 δεν είναι «δίκαιη, συνετή και ρεαλιστική» 60

ε) Επί του πέμπτου σκέλους, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφοι 7 και 9, του κανονισμού 806/2014 62

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης και του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο, τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη 64

α) Επί του πρώτου σκέλους, που στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης 65

β) Επί του δεύτερου σκέλους, που στηρίζεται σε προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελο 75

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης 81

Β. Επί των αιτημάτων αποζημίωσης 89

1. Επί του πρώτου αιτήματος αποζημίωσης 89

2. Επί του δεύτερου αιτήματος αποζημίωσης 89

α) Επί της προβαλλόμενης έλλειψης νομιμότητας 91

1) Επί της πρώτης αιτίασης, σχετικά με παράβαση των υποχρεώσεων εμπιστευτικότητας 92

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με την παθητική στάση του ΕΣΕ και της Επιτροπής 98

β) Επί της αιτιώδους συνάφειας 99

Γ. Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της αποτίμησης 2 και καταβολής αποζημίωσης 103

Δ. Επί των αιτήσεων λήψης μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων . 106

V. Επί των δικαστικών εξόδων 108

[i] — Στις σκέψεις 39, 58, 81, 121, 122, 123, 124, 140, 188, 217, 273, 309, 356, 386, 448, 452, 456, 540, 625, 667, 678, 688, 701, 702, 703 του παρόντος κειμένου έγινε τροποποίηση γλωσσικής φύσεως μετά την αρχική ανάρτησή του στην ψηφιακή Συλλογή Νομολογίας.